

تابستان ۱۳۷۰

صاپی: ۸۱-۲

نخستین
گنجوی

وارث

دیوبندی

او ن او ج یا شین دا
تو ر کجه و فارسجا فرهنگی مجموعه
او ن او چون جو ایل

سیزده ساله
مجله فرهنگی فارسی و ترکی
سال سیزدهم

شماره امتیاز ۸۵۴۸

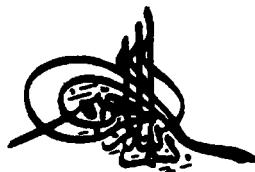
صاحب امتیاز و مدیر مسئول:

دکتر جواد هیئت

قیمت: ۷۰۰ ریال

ایچیندہ کیلر

صفحه	(فهرست)
۳	۱- گزارشی از کنگره حکیم نظامی گنجوی در دانشگاه تبریز
۶	۲- بیانیه پایانی گنگره
۸	۳- نظامی و قرآن: دکتر طوبی کرمانی (تبریزی)
۱۵	۴- نظامی و وظایف نظامی شناسی: آقای حسن حسنو
۱۹	۵- دوران، شخصیت و تعالیم نظامی: پرسور رستم علیف
۳۱	۶- حضور نظامی در شهر شیراز: ابوالفضل علیمحمدی
۳۷	۷- مقایه لیلی و مجنون نظامی و فضولی: پرسور عبدالقدار قاراخان
۴۳	۸- بهار و باعجه: بیژن فاضل مجلسی
۴۹	۹- یونس امره شاعر متصوف ترک: دکتر جواد هیشت
۵۴	۱۰- یونس امره نین آنادان اولماسی نین ۷۵۰ ایلیگی مناسبتله: دوقبور حمید محمدزاده
۷۳	۱۱- اشعار یونس امره با ترجمه‌های منظوم فارسی پرسور غلامحسین بیگلی
۸۲	۱۲- « » فارسی: پرسور ملیحه ابیارجی اوعلو
۸۷	۱۳- عنادین ۱۱۴ سوئه فر آن کریم در ۸ رباعی: سید مصطفی هاشمیان، مشهد
۷۸	۱۴- البهاء دگیشیکلیگی باره د: قیدلر (۲): دوقטור عباسعلی جوادی.
۹۶	۱۵- شعر: دوقتور نور الدین سالمی
۹۷	۱۶- قرآن و اسلام (۲): دوقتور جواد هیشت
۱۱۱	۱۷- نقد و بررسی قرنهنگ جدید آذر با یجانی - فارسی: ع. محسنی (گرچک) و م. ع. فرزانه
۱۲۳	۱۸- یشی چیخان کتابلار: ح. م. ساوالان
۱۳۰	۱۹- بیزه گلن مکتبalar
۱۲۳	۲۰- اوستاد محمد ملاماسی - آذرم تبریزی دونیادان کوچدو
۱۳۴	۲۱- آزمین اوندولماز خاطره سینه: الف. قارantan. سرعین
۱۳۵	۲۲- اوایلیق، بر تایلیق: روشن خیاوی
۱۳۶	۲۰- یوبانما گل: هوشنگ همنی
۱۳۷	۲۴- قاراباغ: دادمان فروزنده - دوشگون توجا بگلی
۱۳۸	۲۵- محفل ایله نعمت: یوسف بهنمون «دانین»
۱۴۰	۲۶- ویژه نامه فروغ آزادی: غ. بیگدلی
۱۴۱	۲۷- میرهاشم خان خیابانی . صمد سرداری زی
۱۴۷	۲۸- خطاب به استاد سخن حکیم نظامی گنجه‌ای (شعر): اختصار فعال «ستاره»

مجله ماهانه فرهنگی فارسی و ترکی
آیینه تورکجه و فارسجا فرهنگی نشریه

وارثیق

اون او چونجوایل - یا یا ییسی ۱۳۷۰ اشمسی . تا بستا ن

گزارشی از کنگره حکیم نظامی گنجوی در دانشگاه تبریز

کنگره بزرگداشت نهمین سده تولد حکیم نظامی گنجوی که از تاریخ ۱ / ۴ / ۷۰ تا آخر ۴ / ۴ / ۷۰ در دانشگاه تبریز برگزار شد از اهمیت زیادی برخوردار بود. بهمین جهت پایی صحبت آقا دکتر منصور شروت دبیر اجرائی کنگره نشستیم و ایشان گزارش نسبتاً مفصلی را در اختیار ماگذاشتندکه عیناً در زیر درج می‌گردد: طی جلسات کنگره تعداد ۱۱۲ مقاله علمی فراشتماند. این جلسات پیش از ظهر هم‌سادر سالن بزرگ اجتماعات وحدت و بعداً ز ظهرها همزمان درسه سالن دیگر انجام گرفت. موضوعات قابل بحث راجع به نظامی سیار گستردیده بود که اکثر آنها بصورت تلخیص شده همراه برناوهای سخنرانی در اختیار شرکتکنندگان قرار گرفته بود البته در خلاصه مقالات پیش از ۸۵ مقاله نیا مدها است و علت امر دراین بوده که ما بقی سخنرانان خارج از افراد مندرج در راهنمای خلاصه مقالات نوشته ها ایشان دیرتر از موعد مقرر بدمست ما رسیده بود که توفیق تلخیص آن حاصل نشد. مقاله های ارائه شده از نظر موضوع متعدد و کاملاً علمی بود همه این مقاله ها قبل از توسط اعضا هیئت علمی کنگره با زدید وازمیان بیش از ۲۰۰ مقاله رسیده انتخاب شده بود و تنها یک مقاله قبل از تحویل اصل مقاله بر اساس عنوان پیشنهادی نویسنده از سوی هیئت علمی مورد قبول واقع شد.

آنهم به دلیل اعتقاد اعضا هیئت علمی به تام و مقام و مسئولیت
دانشگاهی نویسنده آن بود که اتفاقا همین یک فقره مسئله سازد.
درا ین کنگره نزدیک به پانزده تن از شرکت کنندگان خارجی به

ارائه مقاله پرداختند. مقاله‌ها در مجموع به جمیع مسائل ادبی،
علمی، تاریخی، اجتماعی زیبایشناست، تطبیقی و تاثیرات جهانی ابعاد
کار نظامی پرداخت که امیدواریم با چاپ هرجه سریعتر مجموعه مقالات
ابعاد وسیع این این مباحثات در اختیار علاقمندان قرار گیرد.

از کشورهای خارجی ۲۰ تن شرکت داشتند که ۵۰ تن اینسان از
جمهوری آذربایجان بود. ۱۳ تن این عده قبل از توسط کنگره برآمدند
قبول مقاله دعوت شده بودند که نزدیک به ۶ تن از اینان سخنرانی
کردندما بقی برآمدند توانی توافق کنگره با وزارت خارجه ضمن آنکه مهمان
کنگره تلقی می‌شدند مهمان وزارت خارجه نیز بودندواین افراد بیشتر
برای آشنائی با کشور جمهوری اسلامی ایران مهتم بودند.

حضور اساتید، اندیشمندان حتی رجال سیاسی طرازاً ول کشور و
اشتیاق فراوان شرقشناسان برای شرکت در کنگره نمایانگر اهمیتی
بوده است که جامعه علمی و سیاسی ایران نسبت به نظامی داشته است
وحتی پیش‌گردا نندگان کنگره تا این حد علاقمندی را پیش‌بینی
نمی‌کردند.

بر اساس نامه‌ها، تلگرافها، تقریرات شفاهی و هدایایی که به
دانشگاه تبریز داده شده است همچنین بر مبنای سنجشی که نتایج آن در
دست ماست نشان می‌دهد که کنگره با توفیق کامل در اهداف خویش رو برو
بوده است.

این افراد نه تنها به بار علمی کنگره اشاره داشته‌اند بلکه
از نظام، نژاکت، سلوک و رفتار اعضا اجرایی کنگره کمال امتنان و
اظهار نموده‌اند به اندیشه‌ای که درست از پایان کنگره تابه اموز
(۱۶ / ۴ / ۲۰) دبیرخانه کنگره با این گونه برخوردها روبروست
سپس آقای دکتر شروت به مشکلات موجود در این کنگره اشاره
نمودند:

درا ینجا به نکته‌ای مهم نیز باید اشاره کرد، اینکه انتظار

برگزاری هر نوع کنگره‌ای در سطح جهانی با مشکلاتی توا ماست که فرا راز بخشی از آن امکان پذیر نیست. این گونه‌نا هما هنگیها مسلمان بر وند صحیح کنگره اشر می‌گذاشد. مثلاً همزمانی روزهای کنگره با حادثه نقل حجاج به مکه معظمه در کیفیت انتقال مهمانان کنگره تا شیر بخشید. بدین معنی که تهیه بلیط را با مشکل موافق ساخت و درست روز بیست و ششم با تلاش فراوان ستاد و کمک صمیمانه هوا پیمانی جمهوری اسلامی ایران، هوا پیمانی دربستی کرايه شدتا بقیه مهمانان بدون بلیط را صبح سویکم خرداد به تبریز و شب پنجم تیر به تهران انتقال دهد. تصدیق می‌کنند که تما س با یکصد و پنجاه مسافر در عرض ۴۸ چقدر مشکل است و با تما م تلاش با لآخره عده‌ای جزئی از مهمانان نتوانستند به موقع به پرواز برسند و با لآخره ما ۱۳۰۰ها شرمنده شدیم.

یا اصولاً نبودن فرهنگ صحیح کنگره و شرکت در آن موجب اشکالها و گلایه‌هایی شد که اساساً این مشکلات نه به لحاظ عدم کارائی ستاد بلکه به جهت عدم توجه بعضی شرکت‌کنندگان به فرهنگ کنگره بوده است علیرغم تاکید کنگره از نخستین مکاتبات تا نزدیک به برباشی آن بر عدم امکانات در پذیرش همسر و اولاد شرکت‌کننده با زهم دست آخر موافق با عده‌ای مهمان ناخوانده حتی از خارج از ایران شد علیرغم آنکه کنگره هیچگونه مسئولیتی در پذیرش آنان نداشت با وجودا بین زاده ندسته افراد نیز استقبال کرد و در عین کمبود مکان آنان را سکان داد. تما - دفاً همین طبقه از گلایه‌مندترین گروه بودند. درکنار این دیگر مهمانان را معذب کردند.

امیدواریم آرام - آرام مفهوم کنگره و ارتباط علمی قضیه در ایران جا بیفت و مشکل آفرین نباشد. یعنی شرکت‌کنندگان نا دری که کنگره را محل تجمع تفریحی و دوستانه تلقی می‌کنند به آرامی از فضای کنگره‌ها برچیده شود. البته در صورتیکه محیط ازنظر مکان استراحت و تغذیه و سالن اجتماعات اجا زده می‌دهد چه بهتر که استاد یا پژوهشگر در کنار همسر و خانواده اش از امکانات بهره مند باشند. گرفتا ریها یی نیز از جهت سوء استفاده گروهی از بیماری رژیم گذشته در با بترك و فارس پدیدار شد و هنوز هم در مطبوعات ادامه دارد که نیاز به بحث دقیقتی دارد و در فرصتی دیگر با ید بطور ریشه‌ای به موضوع پرداخته شود. امیدوارم این فرست در آینده نزدیک دست

دهد و با مجله و ارلیق در میان گذاشتند. به حال شخص من به عنوان عضو کوچکی از ستاد کنگره از مجموع کنگره راضی هستم و آن را به نفع دانشگاه تبریز، شهر تبریز و با لاتر از همه ایران اسلامی میدانم. کنگره شکوهی داشت که در کنگره‌های دیگر کمتر دیده بودیم.

م . ر . ه

ای نام تو بهترین سرآغاز
بی‌نام توانم کی کنم باز

بیانیهٔ پایانی کنگره

برپایی کنگره‌ها فرهنگی و ادبی در سطح بین‌المللی، نظیر کنگره حافظه در شیراز، فردوسی در تهران و نظاره می در تبریز و بزوی خواجودر کرمان و سایر کنگره‌های علمی جهانی، تنها در فاصله زمانی اندک، نشانه‌ای از توجه خاص مقام معظم رهبری و دولتمردان صدیق نظام مقدس جمهوری اسلامی به مسائل فرهنگی است که در راستای سیاست‌ها و تدا بیان بنیانگذار فقید جمهوری اسلامی ایران درجهٔ گسترش علم و معرفت شکل می‌باشد.

حضور معنوی مقام محترم ریاست جمهوری از طریق ارسال پیام ویژه به کنگره و قرائت آن توسط جناب آقا دکترا زهای معاونت محترم ریاست جمهوری در امور فرهنگی و حضور جناب آقا دکتر حسن-حبیبی معاونت اول ریاست جمهوری، حضرت آیت‌الله موسوی اردبیلی عضو محترم هیات امنای فرهنگستان جمهوری اسلامی ایران، جناب آقا دکتر مصطفی معین وزیر بافضل فرهنگ و آموزش عالی و رئیس سخنرانی از طرف آنان در مراسم افتتاح کنگره، همگی نشانه‌ای از حمایت‌های بی‌دریغ هیات دولت و تایید سیاست‌های فرهنگی مقام معظم رهبری می‌باشد. شرکت‌کنندگان در کنگره ضمن سپاسگزاری از این سیاست‌ها و توجهات، بیانیه‌زیر را بعنوان قطعناً مه‌پایانی کنگره مورد تأیید قرار می‌دهند:

۱- حراست و پاسداری از میراث فرهنگی و آثار بر جسته مفاخر گذشته ایران اسلامی، یک ضرورت نام تلقی می‌شود و صیانت از دست اوردهای

گذشتگان بعنوان عاملی موثر درجهت رشد و اعتلا فرهنگ و ملیت اصیل ایرانی موردن تأیید قرار میگیرد و تشکیل کنگره های بزرگ علمی و ادبی امکان مقابله و برخورد فعال با هجوم فرهنگ استکباری را فراهم میسازد.

۲- تکریم منزلت و مقام شعرا، شناختن و شناساندن ارزش های انسانی و مرتباً تب معنوی حکما، بعنوان کوششی اصیل درجهت اشاعه فرهنگ ریشه دار ایرانی و اسلامی و ترویج ارزشهاي معنوی و اخلاقی در جامعه ایران تلقی میشود و هرگونه تلاش در قلمرو اشاعه فرهنگ و زبان فارسی اقدام مؤثری برای چاره جوئی بمنظور حل معضلات حاکم بر فضای خالی از معنویت و گرفتار جهانی بحساب میآید.

۳- شرکت کنندگان در کنگره، تکریم و اعزام مفاخر علمی و ادبی را بعنوان وظیفه‌ای اسلامی و ملی برای ایرانیان و همه جواه مع بهره مند از دست اوردهای فرهنگ و ادب پارسی می‌شناسند و معتقدند که شناخت واقعیت‌های حیات و آثار مفاخر فرهنگی و ادبی، بهترین روش برای جلوگیری از هر نوع انحراف، تحریف و انتساب به غیر، در برخورد با مفاخر علمی و ادبی و هنری همه‌جواه مع بشري است.

۴- بمنظور استمرار حرکتی که با تشکیل کنگره نظا می‌گنجوی در دانشگاه تبریز آغاز می‌شود و تداوم کوششهاي که وجهه همت آنها شناختن و شناساندن نظامی و افکار، اندیشه‌ها و آثار اوست، تشکیل منظم این قبیل گردهمایی‌ها بصورت مستمر و سالانه در دانشگاه‌های کشور پیشنهاد می‌گردد.

۵- درجهت تقویت حرکت‌های فرهنگی و تسریع در روندگشترش فعالیت‌های تحقیقاتی، و بازشناسی آثار فرهنگی و تاریخی، تجدید فعالیت‌های پژوهشی و گسترش موسسه تاریخ و فرهنگ ایران و استه به دانشکده ادبیات فارسی و زبان‌های خارجی دانشگاه تبریز پیشنهاد می‌شود و توصیه می‌گردد که تهیه و انتشار بهترین نسخ منقح از مجموعه آثار حکیم‌نظا می‌در سرلوحة برنا مدهای موسسه مذکور قرار گیرد.

۶- شرکت کنندگان در کنگره مرتباً سپاس و تشکر خودرا ازو زارت فرهنگ و آموزش عالی، دانشگاه تبریز و همچنین از کلیه مسئولان اجرائی که با تشکیل این کنگره بزرگ امکان مبالغه تجارب و اندیشه‌ها را برای استادان ادب پارسی و شیفتگان آثار نظامی گنجوی فراهم آورده‌اند، اعلام می‌داشند.

نظامی و قرآن

□ سخنرانی خانم دکتر طوبی کرمانی (اردبیلی)

ای نام توبه‌ترین سرآغاز
بی‌نام توئاوه کی کنم باز

با عرض سلام و ارادت به پیشگاه همه‌بزرگان علم و ادب و سپاس پیشاپیش از اینکه به این بنده فرصت ارائه مقاله به غنیمت دادید اگرچه از زمان مقرر بتاخیر افتاده بود. بنده نیز تا دباکوتا هسختی در خصوص عنوان منتخب "نظمی و قرآن" حضورتان تقدیم میدارم با علم به اینکه اولاً پای در دریای بیکران کلام الهی نهادن، بضاعت علمی معنوی بسیار می‌طلبید و عملی بس‌دشوار است واژطوفی ورود در میدان سخن و ابیات نظامی و ادای حق سخن وی به توان و توشی‌ای بس‌فراوان نیازمند است، از این‌رو انجام کاری شایسته و بایسته در ارتباط با موضوع، کاری سنگین ونا ممکن می‌نماید ولذا نقص و قصور در این مقاله از سوئی ناشی از عظمت مقام آیات‌الله استکه در حیّزبیان و گفتار نمی‌گنجد واژطوفی معلول هیبت و شکوه قدر و قیمت این شاعر بلندمرتبه است. و مزیدبرآن عدم اشراف علمی این بنده، درساحت هردی این مقامات.

پس از این مقدمه کوتاه باید بعرض برنامه که به اتفاق رأی نظامی در تمام علوم عقلی و نقلی و نیز شرعی چون قرائت قرآن تفسیر و اخبار و احادیث و فقه (۱) بهره کافی داشته و نیز بسیاری از آیات و احادیث را به زبان پارسی به نظم در آورده است او به این حقیقت، خود در اواخر خسرو و شیرین اشارت دارد که :

• بسی دارم سخن کان دل پذیرد چگوس چون کسی دا من نگیرد
منم دا نسته در پرگار عالم بتصrif و بنحو اسرار عالم
همه زیج فلک جدول به جدول با سطر لاب حکمت کرده ام حل

۱- مرحوم وحید دستگردی در خمسه نظامی ص ۳ و نیز کتاب تحلیل هفت پیکر استاد معین.

که پرسید از من اسرار فلک را
کنم گر گوش داری بر تو روشن
اما گرچه آیات الهی را در قالب گفتار بشری بخصوص بصورت
ترجمه و بیویژه بصورت نظم فرو ریختن از ناممکنات است اما این مرد
حکیم الهی با یا ری جستن از خدا واستمداد از حقیقت زنده وجا وی سد
کلام حق، به این مُهم، بخوبی دست یازیده و دریای بیکران معنای
قرآن و حقایق آنرا به نیکوئی و تا درجهٔ مقدور در قالب السفاط
و تراکیب نظم خویش فرو ریخته است که خود در آغاز دفترخسرو و
شیرین گوید :

• خدا ونداد در تحقیق بگشای
نظمی را ره تحقیق بنمای

واوج چنین قدرتی و فراز چنین توانائی ازمناجات‌های وی در
مخزن االسرار - که خود وی نیز بدان مفتخر است - جلوه‌گر می‌باشد که
پیوند حکم و ارتباط تنگ نظاًمی با قرآن را نشان می‌دهد، و بنده
در حدتوان فقط بعنوان نمونه، ابیات مناجات اول ایشان را که بر-
گردانی از آیات قرآن کریم است، حضورتان تقدیم می‌دارم، اما قبل از
آغاز به آن، جهت بیشتر روشن شدن مطلب، اشاره بدین نکته را ضروری
می‌دانم که انس نظاًمی با آیات الهی والها مگیری او در اکثر
اشعارش از قرآن کریم، بگونه‌ای است که اولاً روح قدوسی کلام الهی
تقریباً در سراسر ابیات اوسایه گسترده و معرفت خدا سراسرهستیا ش
را فرا گرفته و ذرات وجود و فکر و روحش همه در ذکر و تسبیح خدا وند
است و ثانیاً در بسیاری از ابیات او حقایق قرآنی بوضوح منعکس است
بطوریکه همه خمسه نظاًمی مزین و متبرّک است به آیات حمد و تسبیح و نیو
بیان ذات و صفات و افعال با ریتعالی بگونه‌ای که در قرآن ذکرشده
به صراحت در ابیات او هویدا است و عمدۀ در آغاز همه متنویهای
خویش در حمد خدا نکاتی بدیع از توحیددارد که :

ای نام تو بهترین سر آغاز	بی‌نام تو نامه کی کنم باز
ای یادتومونیس روانم	جزنا م تونیست برزبانم (۱)
بنا م آنکه هستی ناما زاویا فت	فلک جنبش زمین آرام ازو بافت (۲)

۱- لیلی و مجنون ص ۲- خسرو و شیرین ص ۳ .

زما خدمت آبد خدا ئى ترا است همه نىستند آنچه هستى توئى (۳)	خدا يا جها ن پا دشا هى ترا است پنا ه بلندى و پستى توئى
بود بىنده را زخدا نا گزىسر ببخشاي برخاک بخشودنى (۴)	خدا يا توئى بىنده را دستگير توئى خالق بوده و بودنى
هيج بودى نبوده پيش ا ز تو در نها ييت نها ييت همه چيز (۵)	اى، جها ن ديده بودخويش ز تو در بدا ييت ، بدا ييت همه چيز
توئى يا ورى بخش ويا رى رسم تودادى، همه چيز من چيز تست (۶)	بزرگا بزرگى دها بي كسى نيا وردم از خانه چيزى نخست و آنگاه پس از حمد و سلام پيش ايزد يكتا به نعمت رسول ۱ کرم (ص)
سلطان خرد به چيره دستى حلواي پسین و ملح ۱ ول (۷)	پرداخته كه : اى شاه سوار ملک هستى اى ختم پيا ميرا ن مرسل
هزارا ن آفرين بر جان پا كش طراز كارگاه آفرينش (۸)	محمدكا فرينش هست خا كش چراج افروز چشم اهل بيتش
رساننده حجت استوار گراميتر از آدميزادگان (۹)	فرستاده خاص پروردگار گرانما يه تر تاج آزادگان
زشا هان شمشير بستند خراج کدهم تا جور بود وهم تخت گير (۱۰)	محمدكه بي دعوى تخت و تاج غلط گفتم آن شاه سدره سربر
خاتم آخر آفرينش كار درة التاج عقل و تاج سخن (۱۱)	نقده خط اولين پرگار نوبت با غ هفت چرخ كهن

۳- شرفنا مه ص ۲۰۰۰ . ۴- اقبالنا مه ص ۲۰۰۵ . ۵- هفت پيكر ص ۲۰۰۶ . ۶- شرفنا مه ص ۱۱۰۰ . ۷- ليلي و مجنون ص ۱۰۰۰ . ۸- خسرو و شيرين ص ۱۰۰۹ . ۹- شرفنا مه ص ۱۱۰۰ . ۱۰- اقبالنا مه ص ۲۰۰۱ . ۱۱- هفت پيكر ص ۲۰۰۶ .

و سپس به وصف معراج میرسدود را ین مورد، سخن به تمام دارد، و چنین
چیزی حکایت از عشق و سباحت وجود او در تسبیح و حمداللهی و انسانش با
پیام آور حق تعالی است و دراین مورد چنان قلم رهای می‌کند و شیره‌جان،
جوهر آن می‌سازد که ذات و جوهره‌همه ابیاتش سراسر معطر به عشق
الله و پیامبر می‌گردد، ابیات زیر بصورت قطره‌ای از دریا، گویای
این همه عشق وارد است.

معراج تو نقل آسمانی
بر جارگیر قدم نهاده (۳)

شب از روشنی دعوی روز کرد
بر آموده گوهر بچینی حریر (۴)

تخت بر عرش برد معراجی
جبriel آمده براق بدست (۵)

کرد روان مشعل گیتی فی روز
زهرو و مه مشعله داریش کرد (۶)

با قصی الْغَایْتِ اقصی رسیده
بتفصیل اما نت و فته در پیش (۷)

شبی کا سما ن مجلس افروز کرد
سرا پرده هفت سلطان سریسر

چون نگنجید درجهان، تا جش
سر بلندیش را زپایه پست

نیم شبی کا ن فلک نیم روز
نه فلک از دیده عماریش کرد

چه مرغی از مدینه بر پریده
نموده انبیاء را قبله خویش

✿✿✿

تطبیق ابیات مناجات اول مخزن اسرار با آیات قرآن کریم :

<p>اَيٰ هُمَّهُ هُسْتِي زَتُو بِيَدَا شَدَه الْقَهَّارُ . (بکو خدا همه چیز را آفرید او واحد و قهار است . خاک ضعیف از تو توانشده اللَّهُ الَّذِي خَلَقْتُمْ مِنْ ضعْفِ ثُمَّ - جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ، او شمارا از ضعف آفرید بعد شمارا قوی کرد .</p>	<p>قُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي كُلُّ شَيْءٍ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ . (الله الْذِي خَلَقْتُمْ مِنْ ضعْفِ ثُمَّ -</p>
--	---

<p>وَسِعَ كُزُسِيَّةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ .. ، لَهُ مَلَكٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ</p>	<p>زیرنشین علمت کائنات</p>
---	----------------------------

<p>سلیلی و مجنون ص ۱۲۰ . ۴۰ - شرفنا مهدی ص ۱۶۰ . ۵ - هفت پیکر ص ۹۰ . ع - مخزن اسرار اولی ۷ - خسرو و شیرین ص ۴۳۹ .</p>	
---	--

ما بتو قائم چو توقايم بذات آفمن هوقا ئىم على كل نفس .
 (كرسي او آسانها و زمين را فراگرفته) وسلطان آسانها وزميان
 است . (خدا وندنگهبا ن وقيوم همه نفوس و ذات است)

هستي تو صورت پيوندينى لميلد ولم يولد . (نمiza يدو
 نزاده است كسى مانند او نيشت .)
 توبكس و كس بتو مانندنى ولم يكُن له كفواً أحد ، ليس
 كمثله شىء . (جيزى شبيه او نيشت) .

آنجه تغير نپذيرد توئى هوا لاول والآخر والظاهر والباطن ، الله
 لا يله إلا هو الحى القيوم لاتا خذه سنه ولاته سنه .
 وآنکه نمردست ونميرد توئى توكل على الحى الذى لا يموت ، كل شيء
 ها لىك الأوجه .

او اول وآخر وظاهر وباطن دير او ديرى يه گوونه نى اولمز .

ما همه فانى وبقا بىس تراست كل من عليها فان ويبقى وجه ربک
 ذى الجلال والكرام .
 فتعالى الله الملك الحق لا إله
 إلا هو رب العرش الکريم ، هو الله الذى لا إله إلا هو الملك القدس
 . هرچه هست فانى است فقط خدا وند صاحب جلال وكرم باقى است .
 (ما لکیت متعال ومقدس فقط ازان خدا وند است)

خاك بفرمان تو دارد سكون آمن جعل الأرض قرارا ، الم يجعل
 الأرض مهارا والجبل آوتادا ، والقى فى الأرض رواستى آن تميدبكم .
 قبه خضروا توکنى بيستون ، خلق السموات بغير عمد ترونها .
 (مگر زمين را قرار وسکون نداد مگر روی زمين را مانندگهوار ، و
 کوهها را برا مسمار (میخ) قرار نداد (خدا وند آسان را بدون ستونی که
 آنرا ببینی خلق کرد) .

جز توفلك را خم چوگان که داد ؟ لا الشخص يتبلغى لها ان تدرك القمر
 ولا ليل ساق النهار وكل في فليک يتسبحون .
 دیگ جسد را نمک جان که داد ؟ فإذا سويته وتفتحت فيه من روحی ،

شِمَّ اَنْشَانَاهُ خَلْقًا آخرَ .

(نه آفتاب میتواند ماه را بگیرد و نه شب میتواند از روز جلوی بزند
همه آنها درجای خود تسبیح خدا میگویند). وقتی جسم انسان و خلقت را
کامل و توانم کردم درا وجا ن دمیدم، از روح خود درا ودمیدم.
چون قدیمت با نک برآ بلق زند، وَنَفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ، قَوْلُهُ
الْحَقُّ وَلِهِ الْمُلْكُ يَوْمٌ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ .
جز توکه با ردکه ا نالحق زند ، لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ،
الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلْبَرِّ حَمْنُ ، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ .
(درصور می دمد (با نک میزند) و آنروز روز وعید است. کلامش حق است
آنروز سلطنت و فرمان اوراست)

رفتی اگر نا مدي آرام تو ، آَذْلَى مَنْ آَمْنَا وَتَمْمَنْ قَلْوَبُهُمَا لَإِذْكِرْهُ
اللَّهُ تَطْمَئِنُ الْقُلُوبُ الَّذِينَ آَمْنَا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طَوْبِي .
طاقت عشق ا زکش نام تو ، لَهُمْ وَحْسُنَ فَآبٌ ، إِنَّ مَلَوْبَكَ سَلَّنَ لَهُمْ .
آنها ظیکه . ایما ن آوردند با ذکر خدا قلبشا ن مطمئن میشود.....
بدون شک دعا های تو برای آنها سکوت است .

ثا کرمت راه جهان بر گرفت ، لَقَدْ كَرِمْنَا بَنِي آَدَمَ وَحَمَلْنَا هُمْ فِي الْبَرِّ
الْبَرِّ ، فَأَكْرَمْهُ وَتَعَمَّهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنْ .
پشت زمین بار گران برگرفت ، إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ ... وَحَمَلْهَا الْأَنْسَانُ ،
جعل لكم الأرض ذلولاً فاضوا في منا کبها .
(بتحقیق ما بنی آدم را گمرا می داشتیم و در آب و خشکی آنها را حمل کردیم.
اورا بزرگ داشته و نعمت خود را ارزانی داشت واو گفت خدا یا مزا بزرگ
دار، آن ا ما نستی و اکه عرضه کردیم... انسان اورا حمل کرد .

گرنه ز پشت کرمت زاده بود ، حَتَّى إِذَا أَتَيْهَا أَمْرُنَا لِيَلَا وَنَهَا رَأَ
فَجَعَلْنَا هَا حَصِيدًا كَانَ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ .
نا ف زمین از شکم افتاده بود ، وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدَكَتَا ذَكَمَهُ
واحدة ، وَتَرَى الْأَرْضُ هَا مَدَّةً .
وَمَا خَلَقْتُ لِلنَّاسَ وَالْجِنَّاتِ لِيَعْبُدُونَ .
جز بیتوبرهست پرستش حرام ، وَقَضَى تَبَكَّ الْأَتَعْبُدُوا إِلَّا يَأْهُ .

جن و انس را نیا فریدم مگر مرا بندگی کنند. خواست پروردگار برای نسکه
جزا و کسی را پرستش نکنید.

هر که نه گویا ای تو خا مو ش به لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَسْوَى اللَّهَ فَإِنْ يَهُمْ
آنْفُسُهُمْ ، وَمَنْ يُعْرِضُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا . هَرَجَهُ نَهْيَا دَتِيو فَرَا مو ش به ، تَسْوَالَهُ فَنَسِيَهُمْ ، وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا .
وَمَنْ يُخْلِلُ اللَّهَ فَلَنْ تَجِدَهُ سَبِيلًا .

ما نندکسا نیکه خدا را فرا مو ش کردندنبا شیدتا خود را فرا مو ش نکنید آنها
خدا را فرا مو ش کردند خدا هم آنها را .

ساقی شب دستکش جا م تست ، تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ
قِبَلًا سِرَا جَا ، وَجَعَلَ فِيهَا سِرَا جَا وَقَمَرًا مُنِيرًا . مرغ سو ر دست خوش نا م تست ، وَالصِّبْحُ إِذَا أَسْفَرَ . (چقدر بزرگ است
(خدائیکه) در آسمان بر جها قرار داد و در آنجا مشعل افروخت و مشعل
و ما ه روشنی قرارداد
پرده برانداز و بردن آفی فرد ، رَبِّ أَرْضِي أَنْتُرُ أَلِيكَ . (خدای من
خودت را نشان بده تا تورا ببینم . اِنْتِي أَنَّا لِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَأَعْبُدُنِي .
گومنم آن پرده بهم در نورد اِنْتِي أَنَّا لِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَأَعْبُدُنِي .
(بدون شک غیرا ز من خدا ئی نیست فقط بمن بندگی کن) .

عجز فلک را بفلک و انمای واذا الشمس کورت واذا النجوم انکدرت
واذا الجبال سیرت ، عقدجهان را زجهان واکشای ، واذا العشا رعطلت واذا الوحش حشرت
واذا الیطэр سجرت . وقتی آفتا ببخودمی پیچد و ستارگان تاریک میشوند

نسخ کن این آیت یا م را ، اِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَا رَسْقَدَا إِلَيْتُمْ
الْقِيمَهُ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ
نسخ کن این صورت اجرا م را ، اِنَّمَا تَوَعَّدُونَ لِوَاقِعٍ وَإِذَا الْمَنْجُومُ طُمِسَتْ
وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ وَإِذَا الْجِبَالُ تُسَيَّفَتْ ، فَكَانَتْ هَبَاءً مُبَيِّضاً . (اگر خدا ش را
تا قیا مت ادا میدا دا نوقت جه کشی غیرا ز خدا به شما روشنی میدا دوا گر روز
راتا روز قیا مت برپا داشت راحت شب را غیرا زا و چه کسی میداد .

نظا می و وظایف نظا می‌شنا سی

از: آقای حسن حسنوف نخست وزیر جمهوری آذربایجان

نظا می گنجوی یکی از ستارگان درخشنامه آسمان فضل و هنرپرور است. میراث ادبی نظا می صفحه جدیدی را در تاریخ ادبیات جهان گشوده است. میراث ادبی نظا می براوی رشد و ترقی افکار فلسفی و اجتماعی منبع پایان ناپذیر الهم بوده است. شاعران ملل مختلف خاور نزدیک و میانه صدها نظریه‌ها ائم درباره مسائلی که از طرف نظا می مطرح گردیده است، نوشته‌اند. نکته قابل توجه این است که خوانندگان هرنسلی از نسلهای آینده در آثار نظا می مظاهر جدیدی از استعداد سرشار شاعر را کشف کرده‌اند و بنا بر آن نفوذ معنوی نظا می قرن بقرن افزایش یافته، تعداد شاعران و نویسندگان و نقاشان و آهنگسازانی که به خوبی پر از روح میراث ادبی‌یور روی آورده‌اند روبرویی رفته است.

علت اصلی این مسئله قبل از هرچیز آن است که این شاعر و متفسر نابغه، اندیشه و آرمانهای انسانی، احساسات و عواطف هم‌واره جاویدان بشری را که تا تمدن معنوی بشر پا بر جاست زنده است و هرگز نمی‌میرد، در آثار خود مجسم ساخته است. نظا می برخلاف بینش‌های حاکم دوران خود برای اولین بار در آثار خویش به تعظیم دنیا پاک عواطف بشری پرداخته و مشتاقانه عشق توأم با از خود گذشتگی و فدا کاری را توصیف نموده و بدین طریق بر نما بیندگان ادب اروپائی چون دانته و پترارکا و شکسپیر و پوشکین وغیره پیشی گرفته است.

مهمترین موضوعی که نظا می در طول خمسه معرف خود به حل آن می‌پردازد عبارت از معنی وارزش زندگی انسان و مسئولیت اور برابر بمنوع خود می‌باشد و در "اسکندرناه" یک نظریه کامل را راجع به این موضوع مطرح می‌کند. به نظر نظا می افراد بشر بدون وابستگی به جنسیت طبیعی (یعنی زن یا مرد بودن ایشان)، عقاید دینی و طرز تفکر هر یک دنیا یی تکرار نشدنی وجهانی می‌باشد که دارای امکانات پایان-ناپذیری هستند و جامعه باید برای تحقق و شکوفایی استعداد بشر شرایط مساعد فراهم آورد. از طرف دیگر جامعه بشری باید مبنی بر هماهنگی خللق ناپذیری باشد یعنی بین وظایف و مسئولیت‌های اعفای جامعه و خواستها و آرزوهای شخصی آنها باید هماهنگی کامل وجود داشته باشد.

که این هم بینوئه خود شرط اصلی پایدا ری موجودیت آن جا معرفه میباشد
نظمی این هما هنگی را حتی بین جا معه و طبیعت (محیط زیست) نیز
میبینند و ذکر میکنده شکست این هما هنگی آسیبهای جبرا ن ناپذیری
در پی دارد. و امروز در قرن فلکتها ای اکولوژی و محیط‌زیست ما یک بار
دیگر شاهد درستی و علمی بودن اندیشه‌های این شاعر تواننا می‌باشیم.
اهمیت جهانی و عموم بشری آثار نظمی را مردم خاورنیزیک و
میانه در دوران حیات خودشا عز درک کرده بودند. ولی برآسان یک
قانون ابدی هرقدر به ژرفای بصیرت این بشر افزوده میشود، بهمان
اندازه برافکار وعظت‌گذشتگان بیشتر پی میبرد. اگر فعالیت ادبی
نظمی تا قرن هفدهم میلادی برای خلقها خاورنیزیک و میانه منبع
تقلید و مایه لذت روحی بوده اما بعد از آن دوره متدرج در دسترس
مردم اروپا و سپس آمریکا و خاور دور و آفریقا نیز قرار گرفت. و در
قرن حاضر تحقیق احوال آثار نظمی چنان وسعت پیدا کرده یک رشته
مستقل علمی یعنی نظامیتنا سی بوجود آمد پایه‌های این رشته علمی را
دانشمندان کشورهای مختلف شرق و غرب که شیوه میراث ادبی شاعر
بلندپایه آذربایجان بوده‌اند، گذاشته و در پژوهش آثار نظمی و
همجنبین در تحقیق مکتب ادبی نظامی موقوفیت‌های قابل ملاحظه‌ای بدست
آورده‌اند. در این کار نظامیتنا سان اذربایجان شوروی نیز نقش
ارزش‌های ایفا نموده و سهم شایسته‌ای دارند. تحقیقات نظامیتنا سان
ما در دوران‌های برگزاری هشتصدمین و هشتاد و چهل‌مین سالگرد تولدشا عز
نا بعه گسترش خاصی پیدا کرده است. در این سالها متون علمی و انتقادی
آثار نظمی به چاپ رسیده، خمسه‌وی به زبانهای ترکی آذربایجانی و روسی
ترجمه شده، صدها مقاله و دهها کتاب علمی راجع به زندگی و خلاقیت
نظمی، دوران و همعصران و معاقبان وی چاپ گردیده است. در باکو و گنجه
زادگاه نظامی - مجسمه‌های با عظمت‌وی وجوددارد. آرامگاه شاعر باز-
سازی شده و به محل زیارت دوستداران شعر و ادب مبدل گردیده است.
کارها در رشته تحقیق و تبلیغ وطبع ونشر آثار نظمی هنگام برگزاری
hestchudo چهل‌مین سالگرد تولد شاعر در سال ۱۹۸۱ خیلی وسعت یافت.
این سالگرد طبق تصویب دولت آذربایجان شوروی در سطح بین‌المللی
به مناسبت جشن شعر و هنر برگزار شد.
امروز ما هشتصدو پنجاه‌مین سالگرد نظامی گنجوی را نیز در سطح

جهانی برگزار میکنیم و با وجودتمام موقعيت‌های نظاً می‌شناست ضرور است که راجع به وظایف آن و کارهای آنی سخن را نیم.

مسئله اصلی به نظر ماتهیه متون علمی و انتقادی آثار نظاً می‌است که پایه تحقیقات نظاً می‌شناست را تشکیل میدهد. متونی که امروز در دسترس دوستداران آثار نظاً می‌است با همه‌مزایای خودعاری از نقص و کمبودها نیست و بین برای نظاً می‌شناستان باید هرچه زودتر به تهیه متنهای کامل متن‌های خمسه با استفاده از نسخه‌های خطی قدیم که در کتابخانه‌های جهان وجود دارد بپردازند. ضمناً می‌خواستم کوشش‌های پروفسور رستم علی‌یفر را ذکر نمایم. علاوه بر کارهای پرازشی که ایشان در رشتۀ نظاً می‌شناست انجام داده‌اند، اخیراً برای ساً قدیمی‌ترین نسخه‌های خطی که تابحال مورد استفاده نظاً می‌شناست قرار نگرفته‌است، متن علمی و انتقادی مخزن االسرار را با ترجمه‌ترکی و روسی جدیدش تهیه نموده‌اند. همین‌کار باید روی آثار دیگر نظاً می‌نیز عملی شود و نخستین گام آن تهیه و تدوین فهرست کامل نسخه‌های خطی آثار نظاً می‌است که در کتابخانه‌های کشورهای مختلف جهان محافظه می‌شود.

تا کنون راجع به زندگی و خلاقیت نظاً می‌بازد. نهادهای متعددی نوشته و چاپ شده است که بسیاری از آنها حاصله نسخه‌های کمیاب و نادر مبدل گردیده است و در دسترس نظاً می‌شناست جوان نیست بنا بر این تدوین کاتالوگ کامل این کتابها با ذکر خلاصه آنها بکار گذاشته و نظایف عمده نظاً می‌شناست می‌باشد.

لازم به یادآوری است که بسیاری از مسائل زندگی و فعالیت ادبی نظاً می‌تابحال حل علمی و نهایی خود را نیافته است. بنا براین باید تمام مأخذ مربوط به دوران زندگی شاعر چاپ و بطوریکه شاید دوباره تحقیق شود. از این‌نظر تحقیق زندگی و آثار معاصران نظاً می‌حیزا همیت زیاد می‌باشد. در دوران نظاً می‌دهها شاعر و نویسنده بزرگ چون خاقانی، شیروانی و مجیرالدین بیلقانی و ظهیرفا ریابی و اثیرالدین احسیکتی و ظهیر شامکوری را بوبکر خسرو لاستاد وغیره وجود داشته‌اند. نظاً می‌باشند روایت ادبی و شخصی داشت و پژوهش میراث ادبی این شاعران میتواند روی برخی از مطالب مهم مربوط به نظاً می‌شناستی روشنی اندارد. نظاً می‌نه تنها یک شاعر بلکه یک فیلسوف و دانشمندی بود که به تمام علوم زمان خودتسلط کامل داشت و در آثار جاودا ن خود را زدستا ورد.

دهای رشته‌های مختلف علوم چون نجوم، ریاضیات، طب وغیره و همچنین علوم اسلامی استفاده می‌نمود. بنا براین بدون بررسی این مسائل درک کا مل آثار نظرامی غیرممکن بنظرمیرسد. ضمناً با یدبگوییم که موضوعاتی چون "نظمی واسلام" و "نظمی وتصوف" از طرف نظامی‌شناسان درس طرح مطلوب مورد تحقیق قرار نگرفته است.

و با لاخره باید تدوین وجاپ دایرۀ المعرف نظمی را بعثت به معمترین وظیفه نظمی‌شناسی ذکر کرد. چون همین دایرۀ المعرف می‌توانند نمودار دستاورد های نظمی‌شناسی وهمچنین نقطه اتکاء برای تحقیقات بعدی باشد.

مسلم است که انجام وظایف مذکور در حد توانایی یک شخص و حتی محققین یک‌کشور نیست و همکاری و تشریک مساعی نظمی‌شناسان تطمکشور-های جهان بتویژه ایران و آذربایجان را ایجاد می‌کنند. وا مرور زد رشرا پیط جدیدتا ریخی یعنی در دوران برقراری تفکر جدید در روابط بین‌کشورها همکاری ما با کشور دوست و همسایه یعنی جمهوری اسلامی ایران مانند تمام رشته‌های اقتصادی و فرهنگی و علمی دیگر در رشتۀ نظمی‌شناسی نیز مفید و مؤثر خواهد بود. پایه‌های این همکاری در سالهای اخیر رگذاشت شده است و با بدآن راه به راهها و شکل‌های گوناگون تحکیم بخشید.

بقیه دوران، شخصیت و تعالیم نظمی

مانند تمامی اندیشمندان بزرگ، نظمی نیز هنگام تفکر در مور معنای زندگی، به طور حتم با مسئله مرگ و زندگی مواجه گشته است. نظمی دیدگاه‌های خود درباره هماهنگی این دو مفهوم جدائی ناپذیر را مطرح کرده است. اندیشه‌های او در این باره کاملاً براسلام تکیه دارد.

سخن انى آقا يى پروفېسور رستم علیيف
درکنگره بىبىا لەمللى حكيم نظا مى
گنجويى دردانشگاه تبريز .

دوران، شخصيت و تعاليم نظا مى

از بىبن مىليونها 1 نسان كەتشكىل دەندە يك ملت مىيا شىدتنها يكى
نا بىغەزادە مىشود، زميان ملىونها سا عت، تنهما يكى، سا عت خوشبختى
واقعي تارىخ مىشود. لاجرم هرگاھ در زمینه هەنرنا بىغە ي پيدا شىد،
ا وقرون متىما دى خوا هەدىزىست، وا گرگوس خوشبختىش نواخته شود، ا وسا لەها
وقرون آينده را ز پېش مشخص خوا هەدكرد.

نظا مى گنجويى شا عر واندىشىمند بىزىگ آذربايجان در زمەرە چىنин
شخصيتىلەرى نا بىغەزى است كە نظيرىش نە تنهما در ميان يك ملت بلکە در
كل بىشىت نىز بە ندرت يافت شدە است. خلاقىت ادبى او نەتنە بخش
جدا ئى ناپەذىر زىنگى معنۇي سۆزمىن ما درىش آذربايجان، بلکە تما مى
ايتىن و آسيا ميانە و نزدىك، ما ورائى قفقاز و هەندوستان را در بىر
مىگىردد.

ما ھىت و اھمييەت انسانى ميراث هەنرى استادان كېبىر سخن با گذشت
زمان عميق ترشكا فته مىشود. و هەرنىلى در آن لايەھاى جىديدى را كەنسل-
ھاى گذشته موفق بە دىيدىش نىشدا نەتكىش مىكىند و اين علت فنا ناپەذىرى
و طراوت ھمىشىگى هەنر حقيقى است. شعر نظا مى بىدىنگونە است، در طې
تقرىبا هەشتمىسىلى كە ازفوت شا عر مىگىزىد مىل و نسل ھاى گوناگىون
اورا بە متابىدى شاعرى معاصر درك كرده اند و براي يافتىن پا سەخ
پەرسىنە يىگەزما نە مطروح مىسا زىد از خزانە پايان ناپەذىر سخن وي يارى
گرفتەند، نظا مى نىز روئى آورنىڭ راھىچگاھ دست خالى با زىنگىدا
نە است.

البته خلاقىت هرا دىبىي، بە درجا ت مختلف، شەمرە دوران او، نتىجه
سنن و تجربىيات زمانە، و مەحصول شرائط فرەنگى و تارىخى مشخصى است.
خلاقىت ادبى نظا مى ازاين قا عده مستثنى نىست. درك عمق و ظرا فست
ميراث شعري و مظا مىن رىنگ آثار او تنهما در كىنا ر توجه بە شرائط
تارىخي - اجتماعى و فرەنگى كە وي در آن بە خلاقىت پەرداختە مىسرا است.

نظا می درقرن ششم هجری (دوازدهم میلادی)؛ قرنی سرشا را زجو-
! دث مهم و گونا گون تاریخ ملت ما به کار و فعالیت پرداخته است. در آن
دوران بسیاری ازاقوا م خاورمیانه و نزدیک تابع خلافت اعراب بودند
و تما می آنها به درجات مختلف در آفرینش فرهنگ غنی اسلامی و در پیشرفت
علم و هنر سهم داشتند دراین دوران آذربایجان به یکی از مهمترین
مراکز فرهنگی و اقتصادی شرق تبدیل شده بود.

آنچنانکه میدانیدا مپرا طوری سلجوکی درا و ایل قرن پنجم هجری
(اواسط قرن یا زدهم میلادی) توسط طوانی وغوز - ترک، که در تشكیل
مردم آذربایجان نقش مهمی داشته اند، پایه ریزی شد. امپراطوری آنها
بعد از این حکومت‌های مختلفی که دائماً در حال نزاع با یکدیگر بودند
 تقسیم شد. این دولت‌ها توسط اتابکان، که خود مردمی فرزندان سلاطین
سلجوکی بودند، اداره می‌شد. اواخر قرن ششم هجری (اواسط قرن دوازدهم
میلادی) سردار بزرگ شمس الدین یلدیز یکی از اتابکان آذربایجان بنا
یکی گردان تما می این ممالک، دولت نیرومندی را که مرکز آذربایجان
بود پایه‌گذاشت. گنجهو نخجوان در آن زمان نه تنها پایتخت اتابکان
بکان آذربایجان، بلکه مرکز تجارتی و فرهنگی کل خاورمیانه و نزدیک
بودند.

در دوران شکوفا ظی دولت اتابکان آذربایجان، روایت آنها با
روسیه، بیزانس چین، هندوستان و شرق عربی در مقیاس وسیعی گسترش یافت
شا عران، دانشمندان، معماران و تقاضان از چهار رگوه عالم اسلامی به سوی
آذربایجان، که به مرکز نعم و هنر تبدیل شده بود، سراسر گشودند.

درنتیجه قدرت روزافزا فزون اتابکان در اواسط قرن ششم هجری
(نیمه دوم قرن دوازدهم میلادی) آذربایجان شاهد آرامشی نسبی بود
و مردم عادی امکان پرداختن به کار خلاق را یافته بودند.

دراین دوران علاوه بر شهرها یی ما نندگنجه را در بیل، شاماخی
تبریز، بیلقاران، بردع، باکو و شاخورکه صدها هزار نفر جمعیت داشتند،
دها شهر دیگر که جمعیتشان بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار نفر بودندیزدرا یعنی
خطه وجود داشت.

افزايش شهرها منجر به یکجا نشینی توده‌های وسیعی از کوچ-
نشینیان، پیشرفت صنعت ولایه بندهای اهلی شهرها گردید.
با فنده‌گی، سفالگری، فلزکاری و بخش‌های دیگر صنعت در شهرها به

حدی از پیشرفت و سیده بود که کشورهای اروپا بی تنه‌ادر قرن دهم هجری (قرن شانزدهم میلادی) تو استند بدان پا به برستند. صنعتگران در اصناف گوناگون متعدد می‌شدند و به تدریج در میان آنان نابرا بری مالکیت پدیدمی‌آمد. در این زمان صاحبان کارگاه‌ها، استادان و شاگردان در پله‌های مختلف پلکان اجتماعی قرار داشتند. در آذربایجان آن دوران تاجران تشکیل دهنده قشردارای امتیا- زات ویژه در میان اهالی شهرنشین بودند.

کشاورزی نیز در طالع پیشرفت بود. به دلیل تکیه کشاورزی بر آبیاری مصنوعی، کشورتوسط شبکه جویها و قناتها پوشیده شده بود ارتقاء سطح فرهنگ دهقانی باعث پدیداردن شرائط برای افزایش محصولات کشاورزی میگردید.

از نظر اجتماعی نیز این خطه شاهد دگرگونی‌های جدی بود. در اوایل قرن ششم هجری (اواسط قرن دوازدهم میلادی) پیشرفت فئودالیزم و مناسبات تولیدی فئودالی به درجه‌ای رسید که آغاز روند مهاجرت روستائیان به شهرها را باعث شد.

نمودار دیگر ترقی اجتماعی روند "بورژوا" "شن فئودال" بود. مالکان بزرگ مزارع خود را ترک کرده به زندگی شهری روی می‌وردند. احتیاج دائم به وسائلی که با پول به دست می‌آمد و نیز نیاز به خدمات صنعتگران و تاجران، که قسمت اعظم اهالی شهرنشین را تشکیل می‌دادند، آنان را وادار بدین کار میکرد.

درنتیجهٔ فعالیتها روحانی‌ها یا ندانی دولت پرست، حاکمان و امرا و زما مداران جاطلب که ارکان واصول دین را فراموش کرده بودند اسلام سیمای اصلی و ماهیت خود را یک نوع از دست داده بیک تعليم ارتدکس مبدل کشته بود. بدین سبب اسلام سنتی آن دوره از طرف اندیشمندان و فیلوسوفان، پیروان مذاهب و ممالک گوناگون مثل معتزله، عشیریه، قدیریه و قرامطه، ظاهریه و باطنیه وغیره طریقتها متعدد و مختلف صوفیگری که در کلیه زمینه‌های ائدیلوژیک نفوذ کرده بود مورد انتقاد و در معرض حمله‌های شدید قرار گرفت. چنان‌که خواهیم دید نظامی گنجوی نیز در صفا این گونه اندیشمندان بود.

بدینترتیب می‌بینیم که در زمان حمله مغولان مناسبات فئودالی در آذربایجان و کشورهای همسایه آن به سطح پیشرفت‌های رسیده بود. ما

حمله مغولان که روند حرکت جامعه را چندین قرن متوقف کرد، مانع این پیشرفت شد.

به نظر ما حادثه دیگر این دوران، که بر روند بعدی پیشرفت تا- ریخی تأثیری جدی داشت جنگ‌های صلیبی بود. جنگ‌های صلیبی دو دنیا را، که میتوان گفت از هم جدا شده بودند، در مقابل هم قرار دارد، دریکسو اروپا که به تازگی در راه تمدن گام نهاده بود و در سوی دیگر آسیا که بسیاری از اقوامش دارای تاریخی هزار ساله بودند و در زمینه علم و تمدن دستاورد های ارزشمندی به بشریت تقدیم کرده بودند قرار داشت. ملیبیون با اشغال بیت المقدس و دیگر شهرهای فلسطین و سوریه حکومت خود را بنا نهاده، زمین‌ها را بین جنگا و ران فئودال تقسیم کردند. یا آوری این نکته غروریست که اروپائیان خیلی زود با قشراهای بالای اهالی بومی زیان مشترک پیدا کردند. بنا بر نوشته منابع تاریخی سربازان نصاری "که برای آزاد کردن سرزمین مقدس آمده بودند" روابط تجاری گسترده‌ای با تاجران مسلمان و قشراهای شروتمند محلی برقرار نمودند.

درنتیجه نزدیکی که بیش از ۱۲۵ سال به درازا کشید اروپائیان نه تنها طلا، نقره، ابریشم، فرش و سایر جیزهای بی را که چپا ول کرده بودند، بلکه فرهنگ شهرسازی، کشاورزی و صنعت نوین را نیز با خود به اروپا برداشتند. بدون شک تمدن مأ خود از شرق مسلمان نقش بسزائی در روند پیشرفت آسیا میانه و نزدیک و مواراء قفقاز شد، جنگ‌های صلیبی سریعتر شدن پیشرفت اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی اروپا را با اعث کنندی در از مدت گردید. بدین ترتیب درنتیجه حمله مغول و جنگ‌های صلیبی، گویی آسما و اروپا نقش تاریخی خود را با یکدیگر عوض کردند.

تعالی اقتصادی و فرهنگی تا هنگام حمله مغول با اعث شد، که در ذوق زیبائی شناسی و احتیاجات معنوی مردم نیز دگرگونی هایی رخداد در این دوران در آذربایجان و ایران که یکی بودند تما می شرائطی که با اعث رنسانس در اروپا بودند فراهم شده بود. آثار نظاری میتوانند اثبات کننده این نظریه‌مان باشد. تعالیم اودرباره‌ها رمونی (همانگی میتوانند نمونه کامل جهان بینی رنسانس به شمار آید). نظامی شخصیتی دارای آگاهی‌های جامع بود. او میراث علمی- فر-

هنگی اقوام مختلف را عمیقاً فراگرفته، درسا یه شیوه خودنائی به تحلیل ارگانیک ارزشمندترین سنن آن شده، درنتیجه سیستمی فراگیر فلسفی – اخلاقی برای تما می اعما ر آفریده بود، عظمت نظامی به عنوان یک اندیشمند دراینجا است.

ادبیات پیش از نظامی یا تنها به راه نصیحت صرف میرفت و به اشکال ادبی بهائی نمی‌داویا بالعكس با مطلق کردن اشکال پیچیده وظرف شعری آن را با مضمون واقعی، که با یدبیان نگرش باشد، بیگانه می‌ساخت... اما نظامی به وحدت آهنگین‌شکل کامل هنری و مضمون عمیق عقیدتی فلسفی نائل گردید. عظمت نظامی به عنوان یک شاعر دراینجا است.

یک ضرب المثل مشهور لاتین می‌گوید: هومون، قومن. یعنی نام آدم هرچه با شدخدوش نیز همانست. شخصیت و هنر نظامی برای تصدیق این ضرب المثل می‌تواند بهترین و روشنترین دلیل باشد. الیاس بن یوسف هنگام گام نهادن به عرصه ادبیات تخلص "نظامی" را تصادرفاً انتخاب نکرده بود. این انتخاب اهدافی را که او در زندگی و نیز در شعر، که معنا ای زندگی می‌دانستش، پیش روی خود قرارداده بودیخوبی نشان دهد. "نظامی" به معنای کسی است که نظام می‌بخشد و به قاعده درمی‌ورد آیا این نظم تنها در کلام است؟ به نظر من خیر! این نظم عوالمندرونسی انسان، روابط اوابا جماعت و رابطه طبیعت با اجتماع را نیز دربر می‌گیرد. البته توسط کلام شعر نظامی از آغاز تا پایان جستجوگران سیاست و نیز نشانگر آن.

فن شاعری، در دوران حیات نظامی به یک نوع از اسناد خدمات در باز تبدیل شده بود، قصیده‌که امکان انجام این خدمت را به بهترین شکل میسر میکرد، سبک (ژانر) اساس ادبی حاکم بود. طبیعت آشاعر جوان با یدتوانا بی خود را در این سبک شعری نشان می‌داد. قصیده‌که تاریخ تکا ملی چند صدالله داشت و اسلوب و شعریت‌ش در گردونه سالها صیقل خورد و بود به شاعر امکان فعلیت در چهار رجوب اصول بنیانی را می‌داد. قوا عدی که بر قصیده حاکم بود در کنار شکل و حتی بیشتر از آن، محتوی، این نیز در بر میگرفت، قصیده در خدمت شناگوئی از شاهان بود. بدین ترتیب، نیروی خلاقه شاعران و نوگران ای در زمینه فنون شعری بدین سمت هدایت می‌شد.

بدینتربیت بین شکل پیجیده وظریف ازیکسو و محتوا زسوی دیگر درهای عمیق به وجودمی‌آمد. تذکراین نکته ضروری است که این اصل تنها در تجربیات شعری به کار نمی‌رفت بلکه در آن رناظری نیز حق‌وقا نویسی پیدا کرده بود. نظریه پردازان ادبی نه تنها شاعران را از این شیوه بر حذر نمی‌کردند، بلکه بالعکس شاعران را تشویق می‌کردند که برای ابدی کردن نام ممدوح به هروسلیه ممکن دست یا زند. نظا می عروضی نویسنده قرن ششم هجری (قرن دوازدهم میلادی) در کتاب خود تحت عنوان "چهار مقاله شعر را اینگونه تعریف می‌کند: "شعر هنری است که خُردا به کلان و کلان را به خُرد تبدیل می‌کند وزیبا عرضه می‌دارد" بدینتربیت سیاه را سفیدنشان دادن، زینت کردن ممدوح با والاترین خصوصیت‌ها، خونخوار را دادگر و ظالم را عادل جلوه‌دادن به وظیفه اصلی شاعر را باز مبدل شده بود.

نظا می این تضا درا بخوبی تشخیص می‌داد و درگ، می‌کرد که نمونه‌ها و جلاعتی مثل:

"از شراره‌ها بی‌که از بزرخوردن فعل اسب تو برمی‌خاست کوران در دل شب سوزن نخ می‌کردند" هیچ‌گونه رابطه‌ای با شعر ندارد. شعرها رمونی است، بین کلمات، بین مصراعها، بین ابیات... و بین شکل و محتوى إقتاصی دل نظا می تصویر روشن از کوشش شاعری رسیدن به اینها رمونی به دست می‌دهد. شاعر در قصائش اگر مجبور به تسویه حساب با قوا عدموجود اسلوب شعری نیز باشد، برای حل مسائل اجتماعی - فلسفی وزیبائی - شناسی می‌گوشد.

از نظر نظا می وظیفه شاعر تنها با رسالت پیغمبران می‌تواند قابل قیاس باشد. شعر حقیقی نمی‌تواند در خدمت زورما را نقرار گیرد، بلکه ما ننده کتاب‌ها مقدس با یاد انسانها را به سمت حق و عدالت سوقدهد در خدمت‌ها رمونی؛ که پایه‌زنندگی اجتماعی است ولی به سبب بعضی دلائل صدمه دیده است، باشد. نخستین گام جدی شاعر برای دستیابی به این هدف سرودن منظومه "مخزن لاسرا" بود. نظا می دوریکی از ابیات این منظومه در جرگه بزرگانی که در حضور خدا وند صف‌کشیده‌اند شاعران را بعداً زپیامبران در دو میان صفت قرار می‌دهد. این اعلان جنگ به‌تئوری و عمل موجود و نمونه با رزی از جسارت اوست.

نظا می مسلمان مؤمنی بود. لکن اسلام در نظر او بهیچ‌وجه مجموعه-

ای ز آیینها، قوا عدو تصورات مشخص نبود. در نظر شاعر، اسلام تعلیمی است که با یددراج معه درگ متقدا بل و هارمونی پدیدآوردن ظا میشکند ارد که به حضرت محمد (ص) اسلام صرفأ به آین منظور وحی شده است. وضعیت واقعی در زمان اوج گونه بود؟ آیا تازما نشا عرما هیبت و سیما اسلام حفظ شده بود متأسفانه خیرا آین تاسف نظا می درنعت آغا زین "مخزن لاسرا ر" شرح و ایضاً خود را پیدا کرده این کتاب یگانه ا شری است که با پنج "ستا یش" از حضرت - رسول شروع میشود (شا عرا ن معمولایک فصل درباره نعمت و یک فصل در مسورد معراج میسرودند)؛ این بهیچوجه تصادفی نیست. هدف شاعر دراین "ستا یش"ها تنها مدح پیغمبر نبوده، بلکه وی میخواهد نارضا یتی خود را از سرنوشتی که تعالیم اسلامی در آن عصر بدآن دچار شده بود بیان کند؛ بین هدف پایه‌گذاری اسلام و وضعیت فعلی آن عدم تناسب پدیدآمده است شاعر، پیامبر را به ظهوری جدید برای از میان برداشتن این عدم تناسب وايجاد هارمونی فرا میخواند. "گفتار در نعمت سوم" تما مأ به این مسئله اختصاص داده شده است: منتظران را به لب آمدنفس

ای ز تو فریا دبه فریاد وس
سوی عجم را ن منشین در عرب
زرده روزا ینک و شبدیز شب
ملک بر آرای وجهان تازه کن
هروجهان را پراز آوازه کن
سکه تو زن تا امرا کم زنند
خطبه تو کن تا خطبا دم زنند
خاک توبوئی به ولایت سپرد
با دنفا ق آمدو آنبوی برد
با زکش این مسند از آسودگان
غسل دهان این منبرا ز آلودگان
خانه غولند بپردا زشان
در غله دان عدم اند از شان
کم کن اجیری که زیارت خورند
خاکین اقطع که غارتگرند

"مخزن لاسرا" اولین تجسم جدی جها نبینی رنسانی نظا می استه موضوعات منظومه، اگر در ظاهرا هر گوناگون نیز باشد، در حقیقت اختصاص

بمدتوصیح دوطرف یک مسئله‌دا رند، انسان به مثابه‌یک فرد و انسان به مثابه‌عضوی از اجتماع جهات اساسی تعالیم شاعر درباره هارمونی، که در آثار بعدی وی تکامل بیشتری یا فتند، در منظومه "مخزن لاسرا" "تعیین شده است.

انسان از نظر نظامی عبارت است از دوسرشت: سرشت جسمانی و سرشت معنوی. عالم معنوی را خرد و دل اداره می‌کنند. در عالم جسمانی که در نقطه مقابله عالم معنوی قرار دارد، "دریندگانی". ما نندمده، گبد و کلیه حاکم هستند و وثیقه آنان تامین زندگی ارگانیزم است. غرائیز بیولوژیک، که نظامی آنان را ۱ میال پست "نام نهاده، باعث تنگ نظری شکم یارگی و آزمندی انسان می‌شوند. اما اگر این غرائیز برآورده نشوند زندگی غیرمعکن خواهد شد. آزادی بیش از حد احتیاجات حیوانی نیز باعث نا بودی سرشت معنوی، که صفت ممیزه انسان از حیوان است، می‌شود. با توجه به اینهاست که نظامی تعالیم خود را درباره همانگی دوسرشت بیان می‌کند. شاعر درباره کشتن نفس سخن فرسایی زیادی می‌کند. این بدان معناست که ۱ میال حیوانی فقط تا حد رفع احتیاج باشد برآورده شوقد و مابقی نیرو باید در راه تعالی و امور شرافتمندانه و خیراخوانه صرف شود. راه اصلی برای نیل به این هدف تربیت خود و ریاضت است. در مقالت هفتم مخزن لاسرا ("در بزرگواری آدمی") این موضوع به تفصیل شرح داده شده است. شاعر، انسان را به عدم تبعیت از نفس و ۱ میال پست فرا می‌خواند و از امیخواهد که لائق جایگاه اصلی خویش باشد:

چون توهما بی شرف کارباش

کم خور و کم گوی و کم آزار باش

چندپری چون مگس از بیه قوت

در تنه این دهن عنکبوت

قدر دل و پایه جان یا فتن

جزبه ریاضت نتوان یا فتن

تاز ریاضت به مقامی رسی

کت به کسی در کشدا ین ناکسی

بدین ترتیب دیدگا، خود در مرود پذیرش طبیعت دوگانه انسان تقاضا دنبین "جسم" و "روح" اتن "و "جان" و آهنگدا رکردن تاثرا بین تضاد برحیات انسان را مطرح می‌کند. ذکر این نکته نیز ضروری است که این دیدگاه از دیدگاه سنتائی، که شاعران صوفی مسلک بسیاری از اینها دکرده.

به طرزی بنیادی فرق میکند و دارای خصیصه با رزا نسانگرایی است .
نظا می «حق ! نسان در برآوردن احتیاجات جسمانی در چهار رجوبه‌ای
خان را به رسمیت می‌شناسد و بخوبی این نکته را درک می‌کنده نخستین
شرط تحقق این مرکز اجتماعی است یعنی کوشش مشترک انسانها برای
بقاء ، واپس خود ، خواهنا خواه ، به وجود آورنده مشکلات فردی و اجتماعی
است و نظا می «درجستجوی راههای هماهنگ کردن مناسبات بین آنان را است .
از دیدن ظا می «فاجعه همزیستی انسانها در این است که ماتا این
زمان تسلط بر امیال خود را فرا نگرفته‌ایم و موفق به پدید آوردن
آنچنان شکل همکاری نشده‌ایم که در آن حاصل کار مشترک به عدالت
 تقسیم شود و امیال اعضاء جامعه در یک سطح و در چا رجوب عقل برآورده شود
 بدین ترتیب از دید شاعر ریشه بی‌عدالتی ، فلاکت مناسبات غلط در ناس
 برای برای اجتماعی است . در وضعیتی که بخشی از جامعه مجبور به مهار
 خواسته‌های طبیعی خود است ، بخشی دیگر ، که در اقلیت نیز هست به چپاول
 بخش نخستین «برای خواسته‌ها و آرزوی خود دومزی نمی‌شناشد . بدین
 ترتیب ظا می «به شکلی منطقی به سطح نوین تعالیم خود یعنی مسئله
 هماهنگی بین طبقات و اقسام اجتماعی میرسد . از نظر ظا می مکانیزم
 دولت که تنظیم کننده فعلی اجتماع است با یاد به سمت به دست
 آوردن این هارمونی و درنتیجه محافظت جامعه از تزلزلات غیرمنتظره
 سوق داده شود . در غیر اینصورت در معرض فشار نابودکننده تخدای
 اجتماعی - طبقاتی قرار خواهد گرفت و به سمت نابودی خواهد رفت .
 ظا می «مهمنترین مسئولیت و نقش شخصی که در رأس دولت قرار دارد در
 تامین عدالت اجتماعی «تفاهم طبقاتی و ایجاد هارمونی میداند . خطاب
 های مکرر شاعر به حاکمان نیز بدین خاطر است :

شهر وسیه را چوشوی نیکخواه
 نیک تو خواهد همه شهر وسیه
 خانه بر ملک ستمکاریست
 دولت باقی زکم آزاریست
 رسم ستم نیست جهان یافتن
 ملک به انصاف توان یافتن
 مملکت از عدل شود پایدار
 کار توازن عدل تو گیرد قرار

این دیدگاه، که در "مخزن ا LASRAR" بیان شده، در تعلیم آثار بعدی شاعر را تکامل می‌پسند و در سیمای اسکندر، که هماهنگی حقیقی بین خواستهای اجتماعی گوناگون را به وجود آورده و تباوت ادبیات خویش جهان را مسخر نموده، "نمی‌بین خود را می‌باید". آسکندرنا مه "تجسم پرمغزتصور است و درباره اجتماع است.

یکی دیگر از جنبه‌های مهم تعلیم نظامی درباره هارمونی مسئله هماهنگی طبیعت و اجتماع است. مسئله مناسبات متقابل انسان و محیط اطراف از قرن دوم و سوم هجری (قرن هشتم و نهم میلادی) نظر فیلسوفان مسلمان را به خود جلب کرده بود. این مسئله، تجسم هنری خود را برای نخستین بار در آثار نظامی بازمی‌باید، و بخوبی می‌دانست که هماهنگی از لی و دنیوی برگاشتا حکم فرماست و نقض آن، به هر شکلی که باشد، عواقب وحشتناکی در پی خواهد داشت. در اندیشه شاعر، طبیعت ارگانیزمی یکپارچه و تجزیه ناپذیر است. تک، تک اعضاء این ارگانیزم عملکرد ویژه‌ای را که آفریدگار برای آن منظور کرده است انجام می‌دهند. خارج شدن هر حلقه زنجیر تا شیری منفی برکل ارگانیزم و سرنوشت بشریت را رد. در طبیعت موجود غیر ضروری وجود ندارد. حیوانات نیزمانند انسان را را "جسم" و "جان" هستند. آنان به انسان شبیه‌اند، اما در پله زیرین تکامل قرار دارند. بدین خاطراست با پیدا نسبت به حیوانات و گیاهان و پاکی آب و خاک توجه مبذول را دارند.

این نقطه نظر شاعر در حکایت "فریدون و آهو" بخوبی تصویر شده است. فریدون که به شکار رفته، شروع به تعقیب آهو برهای می‌کند. لکن نمی‌تواند به آهو برسد و تیرها بیش نیز به خط می‌روند. آن هنگام که فریدون مذمت اسب ولعن تیر را آغاز می‌کند، به یکباره کمان زبان می‌گشاید و گناه بودن کشتن موجود "بی‌زبان" را بربزان می‌ورد. وظیفه انسان نهنا بود کردن دیگر جانداران، بلکه توجه نسبت به آنان است:

صورت خدمت صفت مردمیست
خدمت کردن شرف آدمیست
از پی آن گشت گهر تاج سر
کز سر خدمت همه تن شد کمر

این نکته را نیز علاوه کنیم که شاعر هنگام بیان این اندیشه در وهله اول منافع خود انسان را در نظر نمی‌داشد. انسان با نابود کردن

طبیعت و جانداران، زندگی و معنویات خودرا فقیر و علاقه به زیبائی را محو می‌کنند. برخوردتوا م با علاقه و توجه به طبیعت بدون شک بسیار می‌نشینند این اندیشه‌ها در منظومه‌ای "هفت پیکر" و "لیلی و مجتوّن" نیز جایگاه خودرا یافته‌اند.

به نظر نظری نقش‌ها رمونی موجود در طبیعت به‌شکلی از اشکال، بدون مجازات نمی‌ماند و بدین‌جهت واقعی را منجر می‌شود. این اندیشه نظری می‌درد و دوران ما که بشریت در مقابله با حرازن اکولوژیک، که خود را ائده برخورد غیرانسانی با محیط زیست می‌باشد، عاجز مانده است چه طنین عبرت‌آمیزی دارد.

جهاتی که از تعالیم نظامی درباره رمونی بر شمردیم در تما می‌آثار او اనکاس خودرا یافته‌اند. اما با توجه به موضوع اثر، این ویا آن مسئله با رزتر می‌شود و عمیقتر بررسی می‌گردد. مثلاً در منظومه "خسرو و شیرین" ها رمونی روابط زن و مرد جلب نظر می‌کند. علیرغم اینکه در سیما خسرو مسئله ها رمونی بین فرد و اجتماع و نیز بین خواسته شخصی و وظیفه اجتماعی تعقیب می‌شود و تصادم این قطب‌ها به نیروی حرکه تکامل شخصیت خسرو تبدیل می‌شود. با وجوداًین "خسرو و شیرین" قبل از هرجیز حکایت عشق است.

یادآوری کنیم که پیش از نظری مسئله عشق از طرف فیلسوفان بسیاری اندیشیده شده، حتی آثاری نیز در این خصوص نوشته و انواع عشق تعریف‌گشته است (ابن سينا، رازی و سایرین).

نظری نیز تعالیم ویژه خویش را در این باره مطرح می‌کند. از دید نظری عشق دارای منزلتی فلسفی است ونه تنها درها رمونی می‌انسان‌ها، بلکه درها رمونی کلی کائنات نیز یکی از عوامل تعیین‌کننده است.

روابط خسرو و شیرین بین کننده دیدگاه‌های وی درباره همان‌هستگی بین میل بیولوژیک و احساسات متعالی است. اما در اینجا مسائل دیگر نیز خارج از دائره توجه نیستند. رفتار شیرین نمونه بسیار زی رمونی بین عشق ونجابت است نطاًی مهین‌بانو به شیرین را به‌می‌داد آوریم. در اینجا مسئله هما هستگی بین خواسته‌های شخصی ولیاقت ملی جلب نظر می‌کند. دیدگاه شاعر بسیار صریح است: لیاقت ملی به هیچ‌وجه نمی‌تواند قربانی امیال و آرزوهای شخصی شود.

دوا سکندرنا مه "ا شرجا ودا نی شاعر، تعالیم وی درباره ها رمونی به شکلی گسترده تر منعکس شده است. این ها رمونی قبل از هرچیز در روابط بین اقوام دارای باورها، زبانها و سطح تمدنهای مختلف مطرح است. شاعر سلطه یک قوم بر قومی دیگر با توصل به زور را غیرممکن می شمارد. می توان با لشکرکشی خاک دیگری را فتح کرد، اما راه فتح قلبها چیز دیگری است. دراینجا با یدبعدمعنوی نقش اصلی را ایفا کند. از همین دیدگاه است که شاعر مخالف جنگ به مثابه نقض کنندگان رامونی بین ملتهاست. روابط اسکندر با نوشابه و نیز خاقان چین (دراینجا ذکر) این نکته ضروریست که برخلاف تصور خیلی کسان منظور نظامی از "چین" نه چین فعلی بلکه ترکستان شرقی است (دیدگاه نظامی درباره این مسئله را با تما می عمق آن آشکار می سازد.

یکی دیگر از جهات تعلیم نظام، مسئله ها رمونی بین شرق و غرب است. نظامی هم بر ادبیات آنتیک وهم براندیشه هنری - فلسفی شرق وقوف کامل داشت و سعی می کرد آن دو را به عنوان اجزاء تشکیل دهنده تمدن بشمری یکی کند و واحد بودن آنان را نشان دهد. "اسکندرنا مه" نمودار درخشن این تحلیل است و طبیعی است که نظامی از جایگاه ادعای برتری یکی نسبت به دیگری بسیار دوربود. حکایت مسابقه رسام روم و رسام چین به شکلی آشکار این موضوع را نشان می دهد.

با لآخره نظامی خواهان ها رمونی بین زمان و مکان بود. به نظر شاعر جرکات عظیم وحوادثی که درکشورهای گوناگون رخ داده اند باشد در تما می زمانها و در مکانها به حیات خود ادامه دهند. خطوط آگاهانه تاریخی "اسکندرنا مه" و تقدیم و تاخیر حوار داشت با یادتنها از این دیدگاه ارزشیابی شوند. برای مثال در اطراف اسکندرنه تنها شخصیتهاي معاصر او، بلکه اندیشمندانی که قبیل و بعدها ز وی میزیسته اند نیز وجود دارند. شاعری که اسکندر را به مثابه کلیدها رمونی ایده آل خوبی شیر برگزیده، تصورات خود را به گونه ای دیگر نمی توانست بیان کند. این موضوع درباره به آذربایجان آوردن اسکندری که هیچگاه در آذربایجان نبوده و تاروما رکردن روسها توسطی نیز صدق می کند.

جهاتی که به طور کلی از تعالیم نظامی درباره ها رمونی هستی بر شمردم نشان می دهد که این اندیشمند بزرگ سیستمی اجتماعی - فلسفی و اخلاقی آفریده که بدیع و کامل بوده و در تما می اعصار اهمیت خود را حفظ خواهد کرد.

حضور نظا می در شعر شهریار

یا دنیا می در دیوان فارسی شعر شهریار تنها در منظومه های "مولانا درخانقاہ شمس" و "ذکر مفاخر ادب ایران" خلاصه نمی شود . هم چنین تعبیر "باغ نظا می" به منطقه آذربایجان در دیوان شعر ترکی شهریار و اطلاق سبک آذربایجانی یا سبک نظا می به سروده های شاعر گنجه نشانه تعارف و تمجید ادبیانه از سوی شهریار رنیست . او به مقیاسی با لاتر از آنچه که در برخی از آثارش از جمله "افسانه شب" به سبک نظا می نزدیک می شود با شخصیتهای داستانهای نظا می احساس همدردی می نماید .

خاصه کز سور جوانی سر دل دادن بود
با یکی شاهد شیرین پرگزادر مرا
مردتا در دلم امید وصال شیرین
زنده شد حسرت و ناکامی فرhad مرا
(ناکامی)
امشب دگر از شهر برون خواهم خفت

نمیدانم تو لیلای گه باشی
که مننا دیده مجنون تو باشم
(لیلا)

تولیلی و شچه مجنون بیا بی
درا بین صحراء زمن آشفته موتسر
(مهری)

به سودای تو خواهم سر نهادن
به کوه و دشت مجنون وار جانما
(سرود برگریزان)

خسروی بودم و دور از لب لعل شیرین
به سرم قصه ناکامی فرhad آمد
(ناله نومیدی)

مست وشیدا خواهم از لیلی وشی آویخت یاران
بید مجنونی سرپیوند سروی نجاش دارد
(قندپارسی)

شور فرها دم به پرسن سر به زیر افکنده بود
ای لب شیرین جواب تلخ سر بالا چرا
(حلا حررا)

واژه‌های "لیلی"، "مجنون"، "خسرو"، "شیرین" و "فرهاد" تدا عیت
کننده آفریدگار خودنظامی درشعر شهریار هستند، هر چندکه این داستان
نها را این التدمیم، این قتیبه، طبری و جا حظ و بلعمی و دیگران نیز
با زکو کردند، اما ویژگیهای بیان و نوع صحته پردازی نظامیوتا شیر
سخن جا دوئیش چشمها را به سوی او خیره نموده است. وقتی شهریار
می‌گوید من و مجنون در مکتب عشق همدرس بودیم. تلمیح به لیلی و
مجنون نثار می‌دارد، جراحت از را ویا ن این داستان تنها نظامی عاشق
شدن دو یار را از مکتب دانسته است.

مجنونیله من مکتب عشق ایچره اُخُوردو^۴
من مُصحفی ختم ائتدیم اُواللیل ده قالدی
بیرگوونده اشیتیدیک که دوشوب چوللره مجنون
واللیل اُلوب وردی، جوانکن ده قوچالدی
بیر گون ده خبر گلدی کی واللیل سی ایله
جان وئردی جهان ایچره یا مان ولوله سالدی

ترجمه به مفهوم :

من و مجنون در مکتب عشق همدرس بودیم
او در سوره "واللیل" درجا زدولی من قرآن را ختم کردم
یک روز شنیدیم که مجنون "واللیل" را ورد زبان کرده و در بیانها
آواره شده است.

او از درد عشق لیلی در جوانی پیر شد.
یک روز هم خبر رسیدگه مجنون برسر تربت لیلی اش جان باخت و ولوله-
ای در جهان انداخت

درسته‌های سازیوهای عاشقانه حکیم نظامی اگر دیگران داستان
زندگی فرها دوشیرین و خسرو ولیلی و مجنون را به تماشا می‌نشینند،

شهریار با تفاوتهای بسیار جزئی قصه زندگی خود را می‌بیند.
 اگر مجnoon در مکتب عاشق لیلی شد،
 اگر لیلی به خانه شوهری نا دلخواه رفت
 اگر مرگ ابن سلام لیلی و مجnoon را به وصل نرساند.
 اگر عشق، مجnoon را به بیا با ن تبعید کرد
 اگر پدر لیلی گوهر خود را به زروسیم فروخت
 شهریار رو عشق پا کا ولیماش نیز همین حواله دث را پشت سرگذاشتـ

اند .

"۵"

نظا می در توصیف ابن سلام رقیب مجnoon می فرماید:
 آورد خزانه‌های بسیار
 عنبر به من و شکر به خروار
 زان زرکه بیک جوش ستیزند
 می‌ریخت چنانکه خاک ریزند
 آمد پدر عروس در کار
 آراست به گنج کوی بازار
 و شهریار از زبان خود می‌سراید:

پدرت گوهر خود تا به زروسیم فروخت
 پدر عشق بسوژدگه در آمد پدرم
 عشق و آزادگی و حسن و جوانی و هنر
 عجبا هیچ نیرزند که بی‌سیم و زرم
 هنرم کاش گر هنبد زروسیم بسود
 که به بازار تو کاری نگشود از هنرم

(گوهر فروش)

به عقیده شهریار تنها تفاوت بین او و مجnoon در طی مراحل مشق
 است . مجnoon دانش آموز عشق است که در سوره واللیل درجا می‌زند و مردود
 می‌شود ولی شهریار همانند یک شیفتۀ تحصیل مصیح را تماً می‌خواند
 و به مرحله استادی میرسد . درواقع شهریار عشق مجازی را مرحله‌ای از
 عشق می‌شناسد که با یادآن را پشت سر گذاشت تا به مراحل عالیتر رسید .
 او در موردنیش عشق در شعرهای خود می‌گوید:

" عشق در سنین مختلف محدوده‌های مختلفی دارد ، عشق به پدر ، عشق به
 ما در عše به یک دختر ، عشق به همه عالم و عشق به او که همه عالم از

ا وست . با این وصف می‌توان گفت که من با عشق زاده شدم ، با عشق‌زندگی کردم و با عشق هم جان خواهم داد ، طبعاً شعر من هم انعکاسی از روحیا - ت واقعی خودم هست . ”

تنوع مرا حل عشق در سخن شهریار قابل بررسی است . شعرها و گاه خنده خسرو به حجت شیرین است ، گاه گریه مجنون به تربت لیلی و گاه هدف شعر او همچون هدف شعر نثار می‌عشق بقا است هر چندکه از حسن فنا لیلی حکایت کند .

عشوه شدم ریختم به بستر شیرین
نغمه شدم واشدم زجنگ نکیسا
خنده خسرو شدم به حجت شیرین
گریه مجنون شدم به تربت لیلا
جلوه به فرhad کردم و دم آخر
تیشه به سرکوفتم چنانکه به خارا

(شاهدشعر)

هدف از لیلی و هر حسن فنا ، عشق بقا است
ورنه جز جهل و جنون نیست که مجنون باشی
(کوره عشق)

نظا می‌نیز در پایان داستان لیلی و مجنون هشدار میدهد که مبا دا
فنا را بر بقا ترجیح بدھیم : این عالم فانی است و خاک است
و آن عالم باقی است و پاک است
پاکی که در او بقا میسر
از خاک فنا پذیر بہتر
زنهار به هوش باش زنهار
کان گل ندهی به این چنین خار .

داستان لیلی و مجنون که شهریار این همه شیفتگی نسبت به آن
تشان میدهد داستان برخورد دونسل است . نسلی که میخواهد عاقل باشد
و عاقلانه زندگی کند و نسلی که میخواهد عاشق باشد و عاشقانه بزیید .
و عجب است که نسل عشق قربانی می‌شود . قربانی تعصبات و تنگ نظری ها
و ظاهربینی ها . یاران به حساب علم خوانی
و ایشان به حدیث مهربانی
یاران سخن ازلفت سرشنست

وا یشا ن لغتی دگر نوشتند
 یا را ن صفت مقال گفتند
 وا یشا ن همه حسب حال گفتند
 یا را ن ورقی زعلم خوا ندند
 وا یشا ن نفسی به عشق راندند
 یا را ن زشمار بپیش بودند
 ا یشا ن به شما ر خویش بودند "۸"
 مرثیه ناتمام نسل قربا نی را که نظا می به نظم گشیده شهریار
 این همدل و همزبان دانای گنجه، همچنان ادا مه میدهد:
 وای از اسرار درون دل شب
 شب چه ها دیده به عالمیا رب

.....

دیده لیلی که بدشت و ها مون
 گیردا زما ه سراغ مجذون
 نا له های زن شکلا دیده است
 قیس بر تربت لیلا دیده است (خاطرات شب)
 زما نه تربت لیلی کشد بدیده مجذون
 سپهر دا من یوسف درد بدست زلیخا

.....

کنو نکه چشم بجو شید همچو دیده مجذون
 کنو نکه بید برآ شفت همچو طره لیلا
 بیا د حجله شیرین و بزم دلکش خسرو
 نوای با ربدي سازکن زچنگ نیکیسا (مسا فرت شاعرانه)
 همه این شواهد نشان میدهد که تاثیر اندیشه نظامی در شعر
 شهریار، همچون تأثیر سخن آن دوبزرگوار، برشا عرا ن پس از خود قطعی و
 انکار ناپذیر است . "۹"

یا دشا ن گرا می با د.

فهرست منابع :

۱- مجلس آرائی نظامی را رسد	آن سخن پرداز نامیدا رسد
نظم مجلس با نظامی داده اند	جا مپیمودن به جا میداده اند
"مولانا درخانقا هشمس"	

به پیشوای شتا بند با چرا غانی
جه طالعی که شب شعر میکند تجلیل
ذکر مقا خرا دب ایران

بہا مرپیر نظا می و شیخ خا قانی چہ جلسہ ایکہ نظا میش میدھد تشكیل

مقایسه لیلی و مجنون نظامی و فضولی

زندگانی سخنگو سخن یا دادار
سخنرا منم در جهان یا دگار
نظامی "شرفنا مه"

دا نشمندان ارزشمند، از نخستین روزهای آشنا شی با فرهنگ پرما یه‌پا رسی تأثیر این فرهنگ را بر عواطف و احساسات ادبی مردم ترک حس کردم و عمیقاً نه علاقمند به بررسی این تأثیر و شناشی علیل و اسباب آن شدم.

در طول نیم قرن، تدریس ادبیات اسلامی و تفسیر متون ادبی آن با تدا رک یا داشتها ئی بتدوین کیفیت و کمیت و چون وجراشی این تأثیر پرداخته وبرا این اساس در سال ۱۹۷۱ مطابق با ۱۳۴۹ هـ. شرسماء به داشکده ادبیات استانبول پیشنهاد تأسیس رشتۀ ادبیات تطبیقی نمودم. امروز خوشبختانه در بسیاری از داشکده‌ها ترک این رشته علمی مشغول تدریس و تحقیق است.

از مدتی به این طرف داشگاه‌های ارزشمندانه برا ن به برگزاری کنفرانس‌های بین الملل پرداخته و فرصتی برای تحقیق در زمینه فرهنگ‌های تطبیقی آمده ساخته است، اینجا نسب نیز در سال ۱۳۴۹ هجری شمسی بکنگره شیخ طوسی (رحمه‌الله علیه) دعوت شدم. همچنین در سال ۱۹۸۸ میلادی بکنگره حافظ در شیراز و در سال ۱۹۹۰ بکنگره خردوسی و شاهنا ماه افتخار حضور یافتم. و همچنین در سال جاری در سمپوزیوم خواجه عبدالله انتواری در آنکارا شرکت کردم.

با استفاده از دعوت داشگاه محترم تبریز و شرکت در کنگره بین‌الملل بزرگداشت نهمین سده تولد حکیم نظامی گنجوی (۱۲۱۴-۱۱۵۰) موضوع سخنرانی خود را ما نندکنگره‌های گذشته ذکر مقایسه لیلی و مجنون نظامی و فضولی انتخاب کردم تا نکات مشترک و غیر مشترک این شاھکار ادبی را در معرض قضایت داشتمان نظمی شناس قرار دهم. با شدکار

تحقیقات وسیع عالمانه آنان ادبیات تطبیقی منطقه‌ای را کاملاً ملترسازد
انشاء الله .

اصل داستان ما جرای علاقه‌طبعی دوجوان عرب بیکدیگرست که بر
اشر مخالفتها خانوادگی و قبیله‌ای بنا کا می‌میکشد و با مرگ حزین دو
عاشق پایان می‌گیرد. از این رو اصل مسئله جهانی می‌شود، و چنان نچه
میدانیم در بسیاری از ادبیات جهان نمونه‌ای از این ناکامیها بچشم
می‌خورد.

وباز از همین نظر در ادبیات ترک بیش از سی لیلی و مجنون‌نگارش
یافته که تعداد بیست لیلی و مجنون موجود است. و در میان آنها لیلی -
ومجنون فضولی از همه مهمتر است. در ادبیات ایران نیز چندین شاعر
بزرگ لیلی و مجنون را ترنم کرده‌اند.

اینک بنقاط مشترک و نقاط غیرمشترک لیلی و مجنون نظا می‌و
فضولی می‌پردازیم :
هردو به اصل داستان صادق مانده‌اند ولی در کیفیت اسباب نگارش والهام
شا عرانه اختلاف دارند.

پادشاه شیروان ضمن ناما بخط خویش از نظا می می‌خواهد تا
لیلی و مجنون را بنظم درآورده حکمدار بخواند و در بزم‌های خود از آن
استفاده کند. نظا می این درخواست پادشاه را جنین روش می‌کند:

در حال رسیدقا صدا زراه آوردمثال حضرت شاه
بنوشه بخط خوب، خویشم ده پا نزده سطرنفر بیش
کای محروم حلقه غلامی جادوسخن جهان نظا می
از جاشنی دم سحر خیز سحردگر از سخن برا نگیز
خواهمکه بیا دعشقمجنون آری سخنی چودر مکنون

چون لیلی بکرا گرتوانی بکردوسه در سخن نشانی
تاخو! نم و گویما ین شکر بیسن جنبانم سرگه تاج سربیسن"

نظا می این قصه پرداز نعزگو و صحته را نشان برای خوانندن
در بزم پادشاه لیلی و مجنون را با بکار بردن توآوریهای فراوان در
چهار رهざار بیت و کمتر از چهار ماه بنظم می‌کشد.
این چهار هزار بیت اگر شدگفته بجهار ما کمتر. ولی فضولی نه خواه
تندهای مثل پادشاه دارد و نه روزگاری مثل نظا می بلکه درست بر عکس

در موقع لیلی و مجنون توشه راه مکتوب را ندارد. و چنین میگوید:
"ور توشه راه ولور سه مطلوب مضمون خوش و عبارت خوب"

برای نظامی که خسرو و شیرین را نوشته است و پا به گذا رمثنوی بزم
است در داستان لیلی و مجنون جزگرمی ریگ بیا با و سختی کوه صحنه -
ای وجودندارد. و نظامی از این تنگی میتوالد. فضولی هم که نظامی را
استاد خود معرفی میکند از همین نظر دلتندگ است و میگوید:

بالله نه خوش دئمیشن نظامی بوبا بدء ختم اندوب کلامی
و اشعار نظامی را در این خصوص عیناً نقل میکند:

اسباب سخن نشاط و ناز است زین هردو سخن بهانه ساز است

میدان سخن فراخ باید تاطبع سواری نماید

در گرمی ریگ و سختی کوه تا چند سخن رود بانبو و

و فضولی ها نند نظا می میگوید:

بیرا یش کی قیلور شکایت اوستاد شاگرد راه ولور رجوعی بیداد
نظا می برای رفع این مشکل از دلالهای بخش خوبیش کمک میطلبد
و ما نند چشم که با کاویدن انگشت بیشتر میتراود دل و هم الهمای
بیشتری به! و میدهد:

میگفتم ودل جواب میداد خاریدم و چشمک آب میداد

نظا می با چنین وسعت امکان شاهکار بزمی خود را بوجود می آورد
ولی فضولی میدان خود را در صحنه وسیع عرفان میجوید و بجا حما سه بزمی
نظا می حما سه عرفانی می آفریند. و با این کیفیت لیلی و مجنون فضولی از
دید ادبی بكلی با لیلی و مجنون نظا می از هدف نگارش متفاوت است.

اینک به اختلافات و مشترکات درجه دوم این دعوا عربزرگ بطور
مختصر اشاره میکنیم و با این ترتیب روشنتر میتوان مقایسه را دنبال
نمود:

پدر مجنون در نظا می برای تولد جانشین خود دعا میکند ولای در
فضولی، پدر مجنون برای تولد فرزند بمکانها مقدس نذر میکند:

چوق نذزل را بتدی هرمزاره چوق قیلودی نثار کردگاره

تا شیر قیلوب فغا نو آهی عون ابتدی عنایت الهمی

در پیدا یش عشق مجنون ولیلی، نظا می و فضولی از هم جدا میشوند
نظا می میگوید: عشق و وفا را با شیر در رگهای مجنون جای دادند
هر شعر که در دلش سرشت آند حرفي زوفا برآ و نوشتن

هرما یه که از غذاش دادند یک پارچه دل در او نهادند
در طلی که فضولی میگوید: مجتون در کودکی فوق العاده نارا م
بود. روزی پریوشی دست او را گرفت و مجتون از آن پس آرا م گرفت و باین
کیفیت معجزه آسا، عشق و خواستن جزء ذات مجتون شد.

لیکن اول ائدب همیشه ناله
خوشنود ده گیلدي هیچ حالم
بیرگون اونی گزدیردی دایمه
در دینی یئترمگه دوا یمه
هر آوده مگرکه بیرپرسی مشوش
اول طفلی گئوروب بسی مشوش
رحم ایتدی الینه آلدی بیردم طفل آنی گورونجه اولدی خرم
به این ترتیب فضولی معتقد با عجایز عشق است که با عنایات
الهی در وجود مجتون نهاده شده است:

ذاتنده چو او را یدی محبت لیلی گورونجه تو تدی الفت
در کیفیت آشنا ئی دعوا شق و مشوقه نظا می و فضولی اختلاف نظر دارند.
نظا می میگوید که مجتون ولیلی بطور طبیعی و در ملاقاتها کودکانه
مکتب روز بروز نهاد محبت را با رورتر کردند.

در هر دلی از هواش میلی گیسوش جولیل و نام لیلی
او نیز هوا ی قیس می جست در سینه هردو میهرو میدست
چون از گل مهر بو گرفتند با خود همه روزه خو گرفتند
ولی فضولی در صحنه سازی این عشق یک مکتب خانه ترک را توصیف میکند،
لیلی برای جلب توجه مجتون غلط مینویسد:
چون لو حطر اوزره خط با زار دی عمدآ خطنی غلط یا زار دی
و یا در تعطیل مکتب کتاب خود را عمدآ گم میکند.

قصدا یله نهان ایدوب کتاب بین حدندن آشور دی ا ضطرا بین
دیده میشود که صحنه آرائی مکتب نظا می، بر حسب عرف وعادت ایرانی،
و صحنه سازی فضولی بر حسب عادت و عرف ترک ها صورت میگیرد.

درجدا ئی لیلی و مجتون نیز فضولی و نظا می دگرگونه صحنه آرائی
میکند، نظا می علت جدا ئی این دعوا شق را عیبجوئی مردم میگوید:

عشق آمدوکرده خانه خالی برداشته تیغ لا بالی
غمداد دل از کنا رشا نبرد در دلشدگی قرا رشا نبرد
زان دلکه بیکدگرانها دند در معرض گفتگو فتا دند
ولی فضولی درست بر حسب عرف وعادت ترک میگوید ما در لیلی او را با بسی
نا موسی تهدید کرد

ای ایکی گُوزُم یا ما ناولورغار نا موسمزی ییتیر موزینها ر
بیز عالم ایچنده نیک نامز معروف تما م عام و خا صیز
من بعد گل ایله ترک مکتب بیل مکتبی همین جد واب
دیده میشود در مورد خواستگاری از دختر، فضولی صحنه دیگر و نظا می صحنه
دیگر آ را پیش میدهد. نظا می خواستگاری را ترجیح میدهد.
و آنگاه پدر عروس را گفت کار استه با دجفت با جفت
خواهم بطريق مهر و پیوند فرزندترا ز بهر فرزند
ولی پدر دختر جواب مخالف میدهد و عشق اصلی در جدا شی آغاز میشود. لیلی
به تنها ئی پناه میبرد و فقط با سایه خود صحبت میکند.
از بین که بسا یه راز میگفت همسایه ا و به شب نمی خفت
وبعد با خون دل بر تخته پاره ای، حال خود را برای مجنون مینوشت. و
مجنون نیز با خون دل جواب می نوشت:

زین گونه میان آن دودلبند میرفت پیا مگونه چند
فضولی برعکس نظا می صحنه سای عارفانه را دنبال میکند. و قدم قدم
مجنون را در مرأحل سلوک عرفانی سیر میدهد تا جائی که وقتی پسرد،
مجنون را بزیارت خانه خدا میبرده و ازا و میخواهد تا برای نجات
خود از خدا وند طلب شفا کند مجنون برعکس از خدا وند میخواهد تا عشق
اورا نیرو مندتر کندو غم اورا افزایش دهد همچنین وقتی مجنون سربه
بیا با ن میگذارد وزمانه خود را از مسیر عارفانه تمام میکند. حتی وقتی
صیادی آ هوئی را که برای اعشه خودشکار گرده است. در مقابل لیا سهای
خود از صیاد میخشد و آزاد میگند. زیرا در جشم او زیبا شی جسم لیلی و ادیده
است. . فضولی هم این صحنه سای را درست مثل نظا می دنبال میکند تا
بمرحله عروسی این سلام ولیلی میرسد. در اینجا میتوان گفت این مراسم
و صحنه های جنگ نوبل تقریبا بهم شبا هت دارد. فقط در صحنه سای زن -
عجزه که اسیری را به زنجیر دارد. بین دوشاعر بزرگ اختلاف روش و
نظر است. در نظا می زنیست که اسیری دار دولی در فضولی، پیر مردیست که
اسیری را برای کسب درآمد به زنجیر دارد.

مجنون وقتی که این مرد ویا زن را می بیند ازو میخواهد تا او
را بجا اسیر به زنجیر ببندند. زیرا خود را لایق زنجیر میداند.
دو ضمن گردش تصا فاً بکنار خیمه لیلی میرسند. و وقتی مجنون
را می بیند ضجه میکشد و بمقام حیرت میرسد، و در این مقام یک بساره از
تعلقات دنیا، و در این میان از لیلی میبرد در اینجا جون توصیف بیش

از خدا یعنی صحنه‌ها از حوصله مقام علمی این کنگره را رژیمنت فژون است لذا
بذكر صحنه‌های دیگر و اختلافات مشبهات آنها نه پرداخته بدو صحنه مرگ
لیلی و وصیت او بمن در و مرگ مجنون می‌پردازیم .
لیلی وقتی احساس مرگ می‌کند دست بگردان ما در می‌آویزد و چنین
میگوید :

کان لحنه‌که جا نسپرد هبا شم وزدوری دوست مرده باش
فرقم زگلاب عشق ترکن عطرم زشما مه‌جگر کن
... خونکن کفنم که من شهیدم تا باشد رنگ روز عییدم
فضولی این صحنه را چنین می‌آید :
من شمع شب فراق یارم سوزان وسیاه روزگارم
یا ندری بنی جفا یاعالم دین‌نمه‌زم اولمه بینجه بیوردم
یا رب بنی ایت فنا یه ملحق کیم راه فنا ایمیش ره حق
مرگ مجنون را برس راماگاه لیلی، نظا می وفضولی چنین تصویر می‌کند
وبطور خلاصه از هریک به چند بیت قناعت می‌شود . نظا می می‌فرماید
وقتی مجنون بخوابگاه ابدی لیلی میرسد خودرا بخاک می‌اندازد ، خاک
لیلی را به آغوش می‌کشد و جان میدهد :
چون تربت دوست در برآورد ای دوست بگفت و جان برآ ورد
او نیز گذشت ازا یعنی گذرگاه وان کیست که نگذرد برا یعنی راه
ونظا می بلاعده تجربه حکیمانه خودرا درباره مرگ اظهار می‌فرماید :
را هیست عدم که هرچه هستند از آفت قطع اونرستند
وا ما فضولی داستان را عارفانه تمام می‌کند :
یا رب بنده جسم و جان گر کمز جانا نه بیوق ایسه جهان گر کمز
... امدا دقیلوب عنایت خود قلدی آنی مقصده بنه ملحق
گل دردی حدیقه‌ام دن می‌ایچدی صراحی اجلدن
... لیلی دئدی و بیردی جان شیرین اول عاشق بی‌قرار و مسکین
ولی نظا می حکیمی است داشتمند ، ازا یعنی داستان چنین نتیجه می‌گیرد :
دا یم بتوبرجهان نماد آنرا مپرست کان نماند
درخاتمه داستان هردوشا عربزرگ در صحنه مرگ ، این دعوا شق همنظرند
نظا می میگوید :
خفتند بناز تاقیا مت برخاست زرا هشان ملامت
بودند درا یعنی جهان نبه یک عهد خفتند در آن جهان بیک ، مهد

کردند چنانکه دستگاهی
برتریت هردو روضه‌گاهی
.....زا ن روضه‌کسی‌جدا نگشته
وفضولی :

قبرا وستنه‌قویدیلرنشانه
فاشا ولدی بوما جرا جهانه
....گجدکجهزمان مکرم ولدی
..خلقینا واوب اعتقادی افزون اول قبیره‌زیارت اولدی قانون
چنانکه دیده‌شد فضولی که به سه زبان اسلامی عربی و فارسی و
ترکی دیوان بدارد . و در حقیقت سنت بول شعرا اسلام زبان است ، در
داستان لیلی و مجنون خودرا شاگرد ارجمند نظری میکند . اما
شاگردیست که از استاد خود کبفیت صحته‌سازی موضوع می‌آموزد ولی دو
بکار گفتن داستان شخصیت ادبی خودرا رهنما نگارش خودمی‌سازد .
از استادان محترمی که لطف فرموده و بیانات مرا گوش‌کردند
یک دنیا تشکر نموده و سخن‌نام را با این دو بیان نظری می‌خاتمه میدهم
زان پیش، کا جل فرا رسدنگ
وا یا م عنان ستاند از جنگ
ره باز ده ازره قبولم
بر روضه تربت رسولم

بیژن فافل مجلسی: " بهار و با غجه "

امشب من از پیا له و گل یا دکردها م
با گریه شبانه شبنم به روی گل
وقتی قفس فروشن قفس را بهدار زد
با سرخی خطا ب شقا بیق، شب بهار
گل داده با غ زیر نفسهای آفتاد
با دیها ربوسه زندبیر حریر گل
من پیر در فرش دراین باد کردها م
در خاکریز با غجه شمشاد کردها م
با راهیان راه " مجلسی " ندر شب وصال

یونس امره شاعر متصوف ترک

یونس امره (۱) و یا قول یونس یا عاشق یونس و یا یونس ا مردم نیمه دوم قرن ۱۳ و اوایل قرن ۱۴ میلادی در آن طولی زندگی کرده است از احوال این شاعر درویش اطلاعات دقیقی در دست نیست . آنچه از اشعار او و دیگر منابع " ولایتنا مه بکتا شی " بدست آمده نشان میدهد که یونس در یکی از دهات کنار رود ساکاریا بدنیا آمده و بعداً زدیدن تا پدوق امره مریدا و شده و سالها در خدمت اوسیروسلوک نموده و بعد از سالها ریاضت و سیر و سفر خود او هم به مرحله ارشاد رسیده و شیخ - سجاده نشین گردیده است .

یونس امره بزرگترین و با نفوذترین شاعر متصوف ترکان آن طولی بوده و اشعارش را بزیان مردم و در شکل و قالب شعر ترکی سروده است . بنا بر آنچه در روایات آمده یونس امره امی بوده و تحصیلات مدرسه را ندیده است ولی از مطالعه اشعارش چنین استنباط میشود که این شاعر علاوه بر آداب و عقاید تصوف بشعر و ادبیات و داستانهای ایرانی آشنا شی داشته و تحت تاثیر افکار و اشعار مولوی قرار گرفته است .

در باره مدفن یونس هم نظریات متفاوت ارائه شده در ترکیه ۱۵ محل مختلف بعنوان مزار یونس امره معروف شده که بنظر میرسد قطعی تر - بین آنها درسا ریکوی در حومه اسکی شهر بوده با شده مجنین در قارامان در حیاط مسجد یونس امره قبر یونس و مرشدش تا پدوق امره در یکجا میباشد . اخیراً در آذربایجان شمالی هم مقبره‌ای بنام یونس امره و تا پدوق پیدا شده (طیار اکبروف) .

در این باره بختیارواها بزاده شاعر ملی و مشهور آذربایجان - شمالی چنین گفته است :

بیر یئرده اُلوب بس نییه مین یئرده دوغولدی
عشقینده یا نارکن ینی دن بیرده دوغولدی
۱- امره به معنی عاشق، برا در، اخی، شاعر است .

شعریندەکی حکمتلى سطرلرده دۇغۇلۇدى
 بىر يېرده اۇلوب بىس نىيە مىن يېرده مازارى
 هرگون قا زىلىير چونكى كۈنوللەرده مازارى
 ا وتلاردا، جىچكىلرده، كونوللەرده مازارى
 افسانە مى، گرچك مى بوا نسا نئچە ئىشان
 وا رىليق سى دىيرقۇپمۇش اۇتۇركون قۇپۇزۇنىدا ن

* * *

ترجمە :

درىك جا مردە پىشىرا در هزار جا زادە شدە
 در سوختن در آتش عشق يكبار دىگر زادە شدە
 ر سطراھاى حكمت آمېز ا شعا رش زادە شدە
 در يكجا مردە پىشىرا در هزارجا آرا مگا هدا رد
 زىرا هر روز در دلها آرا مگا هش ساخته مىشود
 در سبزهها و گلها و دلها سىت آرا مگا هش
 آيا افسانە ئا يىست ويا حقىقتى است چىونە ئانسى است
 صدا و باڭ هىستى است كە ا زسا زعا شقىرىك در آمده

* * *

بىگىتە دكتىر محمد اۇندر مولوى شنا س معروف ترکىيەكە سالھا
 مسئۇل موزەھا و آثار باستانى قونىيە و آرا مگاھ مۇنى بوده بىونسـ
 ا مرە در جوانى بخدمت مولاي روم رسیدە و در حلقة مريدا ن و درويشان
 درگاھ او قرار گرفته و در مجالىس سمع و سماع وى شوركت جىستە است. در
 اين با رە خودشا عر چىنин مىگويد:
 مولانا صحبتىنده سا زا يىلە ا شارت اۇلۇدى
 عارف معنا يا دالدى جون بىئىلە دىير فرشتە

ترجمە :

در صحبت مولانا با سا زا شارتى رفست
 عارف در دىيىناي معتى فروردىت زىرا فرشتە چىنин است
 درايىنجا مقصودا زفروفتىن در دنبايى معنى، عروج ا رواح و گردىش غوشتەـ
 گان در ا طراف ا لاهى يىنى مجلس سماع است (1)
 در شعرى دىگر مىگويد مولاي روم نظر محبتى با وداشتە است: دىير.
 مولانا خدا وندگا ربىزە نظر قىلالى ا و نونگۇر كلو ئىن ئۆر كۈنلۈمۈز ئىناسى

ترجمه :

از وقتیکه مولانا خدا وندگا ربما نظر کرد نظر مبارک او آثینه دل ماشد.
بنظر میرسدیونس بین ۳۰-۲۵ سالگی یعنی در سالهای آخر زندگی مولوی در خدمت او بوده و بعد از آن بخدمت مرشد خود تا پدوق امره رسیده و مدت چهل سال در خدمت تا پدوق به سیروسلوک پرداخته و با لآخره خود نیز پیرو مرشد زمان خود گردیده است.

یونس از سعدی نیز تاثیر پذیرفته است. مثلا:

سن جانیندا ن گئچمه دین جانان آ رزو قیلارسین

بئل دن زونار کسمه دین ایمان آ رزو قیلارسین

طفل نا رسته کیمی اتهگین آت اندینیب

اله چوگان آلنا دان میدان آ رزو قیلارسین

بیت اول تقریبا ترجمه مطلع غزل زیر سعدی است.

از جان برون نیا مده جانانت آ رزوست زنان رتا بریده وایماننت آ رزوست
.....
.....

جون کودکان که دامن خود اسب میکنند دامن سوارکرده و میدانست آ رزو
از یونس امره دو اش در دست است: رساله انصحیه و دیوان اشعار.

اب رساله انصحیه (رساله پندهای مخلصانه) یک مثنوی است که
از ۵۶۲ بیت تشکیل شده ویک اثر تعلیمی است با ۱۳ بیت و مقدمه کوتاه
 منتشر آغاز میشود و از شش داستان تشکیل شده: روح رنس، قناعت
 غضب (پُوشُ)، صبر، حسد و خمیسی، عقل.

در آخر رساله انصحیه سال ختم رساله را ۷۰۷ هجری = ۱۳۵۷ م
ذکر کرده است.

سوزه تاریخ یئدی یوزیئدی ایدی یونس جانی بویولدای فیدای یدی.
ترجمه :

این سخن در تاریخ ۷۰۷ (هجری، قمری) (اتما مشد) جان یونس درا ینرا هفداشد.
در مجموعه‌ای که مربوط به قرن شانزدهم میلادی است سال وفات او را
۷۲۰ هجری و مدت زندگی او را ۸۲ سال قمری دکر کرده است. بنا برای من
شاعر در سال ۱۲۴۰ میلادی یعنی ۶۳۸ هجری متولد و در سال ۱۳۲۰ = ۵۷۲۰
وفات یافته است (۱)

از محققین ترک مرحوم عبدالباقي گؤل بینارلى و مرحوم فاروق-

۱- یونس امره. جودت قدرت انقلاب کتاب ائمی. استانبول ۱۹۸۵.

تیمور تاش، طلعت حلمان و نجاشی بورسالی و احمدقا باقلی آشا ریونس امره را بررسی نموده‌اند طلعت حلمان برگزیده اشعار اورا بشعر انگلیسی برگردانیده و آقای وحیدا می قسمتی از اشعار و مقدمه‌انگلیسی را به فارسی ترجمه کرده‌که از طرف مؤسسه فرهنگی منطقه‌ای در سال ۱۳۵۵ به چاپ رسیده است.

یونس امره در زمان حیات خود در میان مردم شهرت یافته و بعد از مرگش اشعار او از طرف متصوفین خوانده شده و شهرت آوتا امروز ادامه یافته است. یونس در اشعارش افکار صوفیانه، وحدت و عشق و محبت و مردم دوستی را تبلیغ نموده است. اشعار والهی‌ای یونس در شعرای فرقه‌های بکتاشی‌قرزلباش و حیدریه تاثیر نفوذ و بکتابشی‌ها در با ره یونس متناقب زیادی قائل شده‌اند.

دیوانش از مشتوفی و غزلیات و مسمطهای بشکل مربع تشکیل شده. در مشتوفیات بعد از مقدمه‌کوتاهی از داستان روح، نفس، داستان قناعه غضب، در بیان احوال صبر و حکایت یوسف علیه السلام، در بیان حالت بخل در بیان داستان عقل صحبت شده و قواعد اخلاق صوفیانه شرح داده شده است در مشتوفیات او تاثیر عطار، سنایی و مولوی بچشم می‌خورد. مشتوفی یونس با وزن مفاعیل مفاعیل فعول سروده شده است.

قسمت مهم اشعار یونس بشکل دوبیتی‌هایی است که از جند بند تشکیل شده وقوشما یا "اللهی" نا میده می‌شود. در این اشعار افکار صوفیانه عقايد وحدت وجود بزبان ساده وعواجم فهم بیان شده است.

بعضی از اشعار یونس شبیه شطحیات صوفیانه مولوی است. ما نند؛ چیقدیم اریک دالینا آندایندیم او زومو.

ترجمه: رفتم روی شاخه زردالو و در آن انگور خوردم.

ما نند غزل مولوی که با مطلع زیر شروع می‌شود:

دوش وقت صبح دم در چرخ پلان یافتمن در میان دانه خشخاش سندان یافتمن
درا ینجا دوش اشاره به عالم است و وقت صبح دم اشاره به تجلی افعال و پلان به معنی روح است. دانه خشخاش شئ حقیر و سندان هم نفس اماره است.

یونس در اشعارش ورن عروض و هجایی هر دورا بکار برده است. از اوزان عروض وزنهای فاعلات فاعلات فاعلات و مفاعیل مفاعیل فعلول را که هجایان اغلب ۱۱ و شبیه بوزن ۱۱ هجایی ترکی است بکار برده

است . ولی زیبا ترین الهی‌ها یش با وزنها ی هجا شی است .
یک قسمت ازا شعار بیونس(مشنوی والهی‌ها) (درباره اخلاق صوفیا نه
سروده شده است . در این اشعار از فقر ، بذل ، ترک اختیار ، تواضع
مدارا ، ایثار ، مساوارت ، عفو و احسان ، عدالت و شفقت تعریف می‌کند و
می‌گوید باید بمرشدی کامل پیوست تا با هدا یتا و به مقصود رسید . بنظر
بیونس امره درویشی با خرقه و مرید و تاج بدست نمی‌آید با یادا زهمه‌جیز
دنیا و نا م و ننگ دست کشید تا با عشق الهی بستر وحدت آگاهی یافت آن
وقت همه‌جیز در نظر درویش خوب جلوه می‌کند و فرقی بین مسلمان و مجوش
نمی‌ماند . درویش حتی به کسانیکه با و بدی کرده‌اند با نیکی جواب
میدهد .

پیروان وحدت وجود ذات با ریتعالی را وجود مطلق میدانند و همه
کائنات را مظہر وجود او می‌شمارند . حسن مطلق را وجهه‌ای از خدا وند
می‌دانند و خیر محض را هم برای آن ضروری می‌شمارند . صفت جبلی حسن می‌پل
بتجلی است و فلسفه خلقت هم همین است معنی و مفهوم حدیث گُنْتَ كَنْزًا
مخفیا هم جزا نیست .

شروع عدم بذاته وجود ندارد بلکه برای تجلی حسن و خیر بصورت
خیالی وبطور موقت می‌نمایند .

بعضی از حکما هم مانند ملاصدرا معتقد‌ند که خیروشور شبیه علم
وجهل است . یعنی شریک امر عدمی است مانند جهل و فقط بطور نسبی در
جهان ما دی پیدا می‌شود ، وقوع آن بدلیل تغییر و تحول است آنهم نسبت
به انسانها که برای اشیاء و حوادث خوب و بد قائلند و محبت و عداوت
می‌ورزند . در نظر وحدت وجودیها انسان نقطه مرکزی کائنات و مظہر کامل
خدا است از اینجهت باید انسان را دوست داشت و هر کس خود را بشناسد
خدا یش را می‌شناشد . هدف اخلاق صوفیه و سال الهی است که با عشق الهی
و غلبه بر نفس و فنا فی الله دست می‌دهد . آنوقت درویش جز خدا نمی‌
بیند و چون نفس خود یعنی عدمی را از بین برده خود را هم از وجود
مطلق می‌شمارد . در این باره چنین می‌گوید :

ایکی لیکدن گئچمه‌دین حالی قالدن سچمه‌دیس
حقدن یانا اوچما دین فقیمه‌لیک اولدی سنه فاق
جبهه و خرفه ، تخت و تا جوئرسن گره کدیر عشقه باج
دؤرت یوز مریدله للی حجترک ، ائیله‌دی عبدالرزاق

آ نین گىبى دىن اُلۇسۇ خا ج اُپدو چا لدى نا قۇسو
 سن دا خى بۇراق نا مۇسو كل برو بۇتون اُدا يا ق
 عا شق معشوق بىردىرىپىلە عشقدن گلىر هرسۇز دىلە
 بىچا رەيونس نەبىلە نەقا را اُخۇدو نە آق

ترجمە :

ا زدوئى نگذشتى حال را ا زقال تشخيص ندا دى
 بطرف حق پروا زنكردى فقيهى سراى تو رزق شد
 با يد جىد و خرقە، تخت وتاج را درىبرا بىر عشق با جىدهى
 عبدالرزاق چها رصد مرىيد و پنچا هحج را ترك كرد
 بىزرك دىينى ما نىند ا و خاچ بوسىد و نا قوس زد (شىخىصنىان)
 توهىم رەكىن نا موسرا و بىا و درآتىش بىسوزان
 عا شق و معشوق يكى هستىند هركلامى ا زعشق بىزبان مىآيد
 يونس بىچا رە چە ميداندنه سياھ خواندە نە سفید

* * *

كيم بىزە تاشاتار ايسە گوللر نثار اولسۇن آنا
 اورماقلىغا قىدا ئىدىن دۆشم اۋېمىم آيا غىنى
 هركىيم با نا سوئيرا يسە هردم دعا قىلام آنا
 جرا غىما قىد اىدىن حق ياندىرسىن اوجا غىنى

ترجمە :

هركسى سىنگ بما پرتا بىكىن دىلە نثار او باد
 آنكە قىدىزدىن ما را دارد بىپا يش بىفتىم و پا يش را
 هركىس بىمن شاسزا مىگويد هردم دعا يش مېكىنم
 هركە قىد چرا غىمرا دارد خدا وند جرا عا و را زوشىكىن دىلە

ودرجاى دىيگر مىگويد:

يئتمىش ايكى ملتهبىر گۈزا يىلە با قىما يان
 خلقە مدرس ايسە حقيقىت دە عاصى دىيگر

ترجمە :

كسى كە بە ٧٢ ملت بىك چشم نگاھ نمىكىن دىلە
 اگر مدرس مردم ھم باشد در حقيقىت عاصى است

و در با ره وجود چنین میگوید :
 معنی بحرینه دالدیق وجود سیرینی قیلديق
 ۱ یکی جهان سربر جمله وجوددا بُلدوق
 گئجه ايله گوندوزو گئگده یئددی اُلدوزی
 لوحده یا زیلان سُزی جمله وجوددا بُلدوق
 موسی چيقدigi طوري گوگ ده بيت المعموري
 ۱ سرافيل ده کیموری جمله وجوددا بُلدوق
 تورات ايله ۱ نجیلی فرقان ايله زبوری
 بُنلاردا ن همبیانی جمله وجوددا بولدوq
 یئددی گوگ ، یئددی یئری ، دا غلاري ، دنيزلري
 اُچماق ^(۱) ايله تا مويی ^(۲) جمله وجوددا بولدوq
 یونسین سُزلى حلق جمله ميز دئديك صَدق
 قاندا ^(۳) ۱ يسرايسن باق جمله وجوددا بولدوq

ترجمه :

در دریای معنی فرو رفتیم و در عالم وجود سیر نمودیم
 هر دو عالم را سربر در وجود یافتیم
 شب و روز و هفت ستاره آسمان را
 کلام نوشته در لوح راهمه در وجود یافتیم
 طور موسی و بيت المعموري آسمان را
 سور اسرافيل راهمه در وجود یافتیم
 تورات و انجلیل ، فرقان و زبور
 و بیان اینها را همه در وجود یافتیم
 هفت آسمان و هفت زمین را کوهها و دریاها را
 بهشت و جهنم را همه در وجود یافتیم
 سخنا ن یونس حق است همه تصدیق کردیم
 هرجا میخواهی نگاه کن همه در وجود یافتیم
 بعد میگوید : وجود مطلق هم در وجود نیست
 و از ۱ وجود نیست :

۱- اُچماق = بهشت ۲- تا مو / دا مو = جهنم ۳- قاندا = کجا / ها را دا .

ایسته دیگمی بولدوم آشکاره جان ایچینده
تا شرا ایسته ین کندین کندین پنهان ایچینده
قائم دیر اول اریلمز آنسیز کیمسه دیریلمز
آدیم - آدیم بئر اولجر حکمی روان ایچینده
بۇ طلسما با غلایا ن جمله دیلى سویله یمن
یئره، گئگە صیغما یا ن گیرمیش بیر جان ایچینده
کیردیم کونول شهرینه دالدیم آنین بحرینه
عشق ایله سیرائده رکن ایز بولدوم جان ایچینده
شاھ اولوبن اوتورور قۇلا بۇیروق توپدورور
فرمان نینی بۇیورورکندی فرمان ایچینده

* * *

ترجمه :

آنجه میخواستم آشکارا در جان پیدا کردم
خود، بیرون جستجو میکرد در داخل خودپنهان بود
قائم است با و نمیشود رسید بدون او کسی زنده نمیشود
قدم بقدم میسنجد حکمش روان است
آنکه این طلس را بسته وبهمه زبان سخن میگوید
بزمیں و آسمان نمیگنجد در درون یک جان جای
وارد شهر دل شدم، در دریای آن فرو رفتیم
در حالیکه با عشق سیر مینمودم جای پا یش را در
شاھ است و جلوس میکند و بغلام فرمان میدهد
فرما پش را میفرما ید خود در میان فرمایان
ما ز دریاره دل چنین میگوید:
آق ساقالى بیرون خوا، هئچ بیلمز کیم حال نئچه
امک و ئرمەسین حجه بیرون کونول یی خار ایسە
ص غیر (۱) ائشیتمز سوزو، گئچه صانور گوندوزو
کوردور مُنکرلر گوزو عالم منور ایسە
کونول چلبین تختی چلب (۲) کونوله با خدی
دئورت کتا بین معنا سی بودور اگروار ایسە

۱- ص غیو = کر ۲- چلب = خدا / مرشد

ترجمه :

زا هدريش سفيد هيچ نميدا ندحا لچگونه است
اگر دلي را ميا زارد رنج سفرح را بخود ندهد
کراست ونميشنود، روز را شب ميپندارد
چشم منکران کوراست اگر جه عالم روشن باشد
دل تخت خدا ونداست خدا وند بدل نگاه کرد
معنی چها ركتاب اين است اگر باشد

يونس هم ما نند مولوي وساير متصرفين بتصور وتجلى معتقد بوده
وبrai آن قوس تزول وقوس عروج قائل است. ابيات زير عقиде يonus
را درايin باره نشان ميدهد:
اورادان گوندرييلديم عشق ايله بيله گلديم
بو عالمه چيقحاق بيـر عـجـبـ حـالـهـ گـلـديـم
گـورـنهـ يـوـواـ دـاـنـ اـوـچـدـومـ خـلـقـهـ رـاـ زـيـمـيـآـ چـديـم
عـشـقـ تـوـزـاـ غـيـنـاـ دـوـشـدـوـمـ تـوـتـوـلـوـمـ الـهـ گـلـديـم
گـلـديـمـ اوـشـيـيـنـهـ وـاـ رـاـ مـيـيـنـهـ رـحـمـاـ نـيـمـ بـوـلـامـ
سانـورـلـارـبـنـيـ سـوـنـداـ دـاـ وـاـ رـاـ مـاـ لـاـ گـلـديـم

ترجمه :

از آنجا فرستاده شدم با عشق آمددم
وقتی به این عالم آمدم به حال عجیبی در آدم
ببین از چه آشیانی پرواژ کردم را زم بر مردم فاش کردم
بـداـمـ عـشـقـ درـافـتـاـدـمـ گـرـفـتـاـرـشـدـمـ
آـمـدـمـ باـزـبـرـوـمـ وـرـحـمـاـنـمـ رـاـ پـيـداـكـنـمـ
ميـپـنـداـرـنـدـ درـاـيـنـجـ بـرـaiـ اـموـلـاـ حـشـاـمـ آـمـدهـاـمـ
چـونـ دـوـسـتـ آـچـدـيـ يـؤـزـوـمـوـگـوـسـتـرـدـيـ کـنـدـوـزـوـمـيـ
کـوـنـلـوـمـدـهـکـيـ رـاـ زـيـمـيـ سـوـيـلـهـ دـيـلـهـ گـلـديـمـ
تـوـزـاـ قـدـاـ يـيـمـ شـهـگـوـلـهـمـ نـهـحـالـهـ يـيـمـ شـهـبـيـلـمـ
بيـرـغـرـيـبـچـهـ بـلـبـلـمـ اوـتـمـگـهـ گـوـلـهـ گـلـديـمـ
تـوـزـاـ غـاـ دـوـشـنـ گـوـلـمـزـ عـاـشـقـ هـئـچـ رـاـ حـاتـ اـثـتمـ
کـيـمـسـهـ حـاـلـيـمـدنـ بـيـلـمـزـ بيـرـ عـجـبـ اـيـلـهـ گـلـديـمـ

ترجمه :

چـونـ دـوـسـتـ چـهـرـهـاـ مـرـاـ باـ زـكـرـدـمـ رـاـ بـخـودـمـ نـشـانـ دـاـدـ
بـزـبـانـ آـمـدـمـ وـ رـاـزـ دـلـمـ رـاـ باـزـ گـفـتـمـ

در دا م چگونه بخندم نمیدانم درجه حالم
یک بلبلک غریبم آمد برای گل بخوانم
آنکه در دا م افتاد نمیخنده عاشق هرگز آ را منمیگیرد
کسی از حالم خبر ندارد باحال عجیبی آمد

درا ینجا یونس خودش را چون مرغ الٰهی میداند که از آشیا نش دور
شده و آرام ندارد میخواهد هرچه زودتر به مسکن اصلیش برسد. مولوی نیز
درا ین زمینه چنین گفته است: کنی.
مرغ دلم می‌طپیده هیچ سکونی نداشت مسکن اصلی اش دیدیا فت درا وسا

درا شعار یونس نیزما نند شعرای متصوف ایران از آن جمله
مولوی، محمود شusterی دوریه مبتئی بر عقیده دور شا مل قوس نژولی "قوس
عروج: مِنْهُ بَدَا الْأَمْرُ وَالْيَهِ يَعُودُ وَيَا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ رَأْجُونَ مِلْهُمَا زَآیات
دیده میشود.

این درویش ساده دل آزاد اندیش اینگونه افکار و عقاید فلسفی و عرفانی
را با زبانی ساده در اشعار خلقی خود بطوری بیان نموده که با
احکام شرعی و عقاید مذهبی مردم هم مغایرت پیدا نکرده است.

اشعار یونس امره پیام آور صلح و دوستی و مدافعان از شهای
انسانی است. یونس برجسته‌ترین نسما ینده سنت انسان دوستی در فرهنگ
ترک است بهمین جهت نه تنها در ادبیات ترک بلکه در ادبیات جهان
نیز شاعری امروزی است. در اشعار بطبقات محروم توجه بیشتری دارد
و بی‌پروا بظلم طبقه حاکم و شروتمندان اعتراض میکند. دریکی از شاعران
رش چنین می‌گوید:

جو نمردی از دل اربابان رفته است	گیتی بیکلر مروتنی
اکنون هریک بر اسبی سوارند	بین‌میشور بیرر آتنی
گوشت فقیران را می‌خورند.	یئدیگی یوقسول اتنی
ای چدیگی قان اولوسار و خون بینوايان را می‌نوشند.	

یونس امره بعد از وفاتش نیز مورد توجه مردم و درا ویش طریقت‌های
مختلف ما شند: با بائی، ابدالیه، بکتابی، حروفی، قزلباش، قلندری
و حیدری قرار گرفته است. از طریقت‌های فوق شعرا و درا ویش بكتاشی
بیش از دیگران او یونس استقبا ل و پیروی نموده و برای اولمنا قبی ذکر
نموده‌اند.

شیوه‌شا عرب یونس بجز خانقا های مولوی در تما م تکه (خانقا ه).
های ترکیه بصورت سنت در آمده و شعرا ای بزرگی ما نندعا شقیا شا ،قا یقو.
سوز آبدال ،با یرا مولی و دیگران سبک و شیوه یونس را درا شعار خود
بکار برده اند.

زبان یونس امره : یونس امره بالهجه ترکی قدیم آنا طولی شعر گفته
است ترکی قدیم آنا طولی با ترکی او غوزنکی متفاوت است و شکل نسبتاً
پیشرفتی آن است، ترکی او غوز مادر لهجه های آنا طولی و آذری است.
زبان اشعار یونس امره زبان گفتگوی مردم است و کمی هم با زبان
دده قورقود (ترکی او غوز) متفاوت است زیرا شایدیک قرن بعد آن گفته
شده وبه لهجه ترکی قدیم آنا طولی تبدیل شده است، زبان اشعار یونس-
امره حداصل ترکی آذری و آنا طولی است و شایدیه ترکی آذری قدری
نژدیکتر است.

درا شعار یونس واژه های ترکی قدیم بجسم میخوردکه ۱۰۰ روز
متروک شده است ما نند: آتی = فایده، آیش = صاحب، سین = قبر، قاندا
= کجا، آییتماق = گفتن (این واژه هنوز در ترکی ترکمنی رایج است)،
بنجیله یین = ما نندمن، قامو = همه، قانجا رو = بکجا، آغماق = با لارفتن
بر جسته شدن، آغۇ = زهر، آقچا و آقجه = پول، آنداق = فوراً، در آن لحظه
آرقورى = کچ، معکوس، مقابله = خسته شدن، ام = دوا، جاره، ایا ق
= پیمانه، قدح، باى = شروتمند، بیگى = ما نند، بۇن = غم سُوشُ = غصب
با نلاماق = اذا ن دادن، چلب = خدا، بیتى = نامه، نوشته، چرى = سرباز
دۇن = شب، دۇتون، تۇتون = دود.....، ضمناً واژه های مخصوص ترکی آذری
نیز دیده میشود مثلًا: آرتۇق يا آرتىق زیاد، آزدۇرماق يا آزماق =
ازرا بدرکردن، منحرف شدن، بېرك = محکم، بېزەك = زبنت، چىغيرماق =
فریا دکردن، داد = مزه، لذت، دگمک = تما س، رسیدن، دک، تک = ما نند
دۇن = لباس، دۆزمک = مرتب کردن، چیدن، اگین، ایین = تن، تنہ
شانه، امجک = پستان، گۆئینەمک = سوزش کردن، ایلدوز، (اولدوز) =
ستاره، ایراق = دور، ایستى = گرما، ایمدى وایندى = حالا، قارماق =
پیرشدن، قوجا = پیر، قۇدۇق = کره خرچنگ، آتش، نوکر، خدمتکار، اوغرى =
دزد، اۇتمک = گذشتن، اوزگە = دیگری، ساچ = ساچ، سا وۇلماق (سووو-
لماق) = گذشتن، سینماق = شکستن، سۆنوك (سوموك) = استخوان
تانا (دان) = صبح صادق، شفق، تا پیشورماق = سفارش کردن

اما نت ، تایاق (دا یا ق) = تکیهگاه ، توش = شبیه ، روبروشن ، اُتماق = بردن در برابر باختن ، یاد = بیگانه ، یاغی = دشمن ، بیرا ق = تجهیزات یا زی = دشت ، یوخو = خواب . سُماق = شستن

در زبان یونس امره واژه‌های زیاد عربی و فارسی بکار رفته . او برای بیان مفاهیم مذهبی ، عرفانی اغلب از واژه‌های عربی فارسی استفاده کرده است . با وجوداًین زبان او هنوز هم برای ترک زبان ایران و ترکیه به آسانی قابل فهم و نسبتاً ترکی ساده است . اینک بعنوان نمونه چند قطعه از اشعار اورا با ترجمه‌ها فارسی

آنها در اینجا درج می‌کنیم :

دشمنیمیز کین دیر بیزیم	آ دیمیز مسکین دیر بیریم
قا موعاً لم بیردیر بیزه	بیز کیمسه‌ید کین توتما بیز
بیر گؤزا يله باقما یان	جمله یا را دیلمیشـا
حقیقت ده عاصی دیر	خلقه مدرس ایـــه
بیر گئنول الـگتیـــر	چالیش قازان یـــه دیر
بیر گئنول زیارتـــی	یـــوز کعبه دن بـــیره کـــدیر
ا بشی قولای قیلـــیـــم	گـــلین تـــانیش اـــولـــلیـــیـــم
دوـــنـــیـــ کـــیـــســـهـــیدـــ قـــالـــماـــز	ســـوـــهـــلـــیـــمـــ ســـوـــیـــلـــهـــلـــیـــیـــم

ترجمه :

دشمن ما کین است	نا ما مسکین است
همه عالم برای ما یکی است	ما به کسی کین نمی ورزیم
بیک چشم نگاه نمی‌کند	کسی که به همه مخلوقات
در حقیقت عاصی است	اگر مدرس مردم باشد
دلی بدست آور	بکوش و بست آر ، بخورو بخو
زیارت یـــک دل	از صد کعبه بهتر است
کار را آسان کنیـــم	بـــیـــاـــیـــدـــبـــاـــ هـــمـــآـــشـــناـــ بشـــوـــیـــم
دنیا برای کسی نمی‌ماند .	دوـــستـــ بدـــاـــرـــیـــمـــ دـــوـــســـتـــمـــاـــنـــ بـــدـــاـــرـــنـــدـــ

* * *

ای عاشقلار ، ای عاشقلار عشق مذهبی دین دیر بنه
گوردگوزوم دوستی یوزونو غم و یا سدؤیون دوّربنه
سن سنه نهسا نیرسا ن آیریغا دا آنوسان
دورت کتا بین معنای بودور اگر وارا یـــه

ترجمه :

ای عاشقان، ای عاشقان مذهب عشق دین من است

جسم روی دوست را دیدبرا من غموما تم جشرو عروسی

توبرا خودت هرچه می ندیشی برای دیگری هم بیان ندیش است

اگر معناشی سرا چهار کتاب قائل هستی همین است.

* * *

بنه سنی گره ک سنی

بنه سنی گره ک سنی

نه یوقلاغا ایرینیریم

بنه سنی گره ک سنی

عشق دنیزینه دالدیریر

بنه سنی گره ک سنی

مجنون اولوب داغا دوشم

بنه سنی گره ک سنی

آخیله آخترت گره ک

بنه سنی گره ک سنی

کولوم کویه صوّوّرالار

بنه سنی گره ک سنی

کون گچدیکجه آرتارا و دود

بنه سنی گره ک سنی

عشقین آلدی بندن بنی

بن یا ناریم دوّنو گونو

نهوا رلیغا سوینیریم

عشقین ایله آ وۇنورۇم

عشقین عاشقلار اولدۇرور

تجلى ایله دۇلدورور

عشقین شرابندا ن ایچم

سن سین دوّنو گونه دئشىم

صوفی لره صحبت گره ک

مجنونلارا لیلی گره ک

اگربنی اولدورەلر

تۇپرا غیم آندا چا غیریر

یونس دۇرور بنیم آ دیم

ایکىجها ندا مقصودىم

ترجمه :

من ترا می خواهم ترا

من ترا می خواهم ترا

ونه از نبودن دلتەنگم

من ترا می خواهم ترا

در دریای عشق غوطه ور میکند

من ترا می خواهم ترا

میخواهم زشرا ب عشق بنوشم * مجنون بشوم وبکوهسا را ن بروم

من ترا می خواهم ترا

برای اخیها آختر با یاد

برای من هم تو با یاد

اخیها آختر می خواهند

عشقت مرا ا زمن گرفت

من شب و روز می سوزم

نه از بودن خوشحالم

با عشق دلخوشم

عشقت عاشقان را میکشد

با تجلی پرمیکنند

شب و روز به تو می ندیش

صوفیان را صحبت با یاد

برای مجنونها لیلی با یاد

صوفیان صحبت میخواهد

من ترا میخواهم سرا
خاکسترم را بھوا بیفشاند
من ترا میخواهم ترا
روز بروز آتشم تندترمیشود
من ترا میخواهم ترا

صوّلار گیبی چا غلار میسین
یوّلاریمی با غلار میسین

بُولۇنماز دردیمه جاره
بني بوندا ائتلر میسین
اونۇلما زبا غریمین باشى
ايرماق اولۇب چا غلارمیسین ·
سن آشىرى گۈزەتىرسىن
تاش با غىرلى دا غلارمیسین
آرقۇرۇ ايلن قارلى داغ
سن يۇلۇمو با غلارمیسین
سالقىم - سالقىم اولانبۇلت
ياشىن سياشىن آغلارمیسىن
 يولدا يىيم ائللرим قانى
صايركىمى سىن، صاغلام میسین

ما نند آبها شىرۇ مىكىنى
میخواھى راه مرا بىندى
جاره دردم پىدا نمىشود
آيا پرواى مىرا دارى ؟
زخم دلم خوب نمىشود
ما نند رود شر سر مىكىند
تو كمتر ازان مىخواھى
در برا برم سينه سپر كرده اندا
كوهپر برف وپرفراز ونشىب

مجنونها لىلى مىخواهند
اگر مرا بىشىند
آنوقت خاكم فرياد مىزند
نا م من يونس ؟ سىت
مقصود من در دو جهان

تا شىدين گنه دلى گئنۋول
آقدىن گنه قانلى ناشىم

ئىندىم ارمىز ياره
اولدۇم ائلىمدىن آواره
يا وۇقىلدىم من يۇلداشى
گۈزلەرىمین قانلى يا شى
من تۇپراق اولدۇم يۇلۇنا
شۇ قا رشىما گۈيىس گىرهن
حرا مى گىبى يۇلۇمما
من يا رىمدا ن آيرىدىشوم
قارلى دا غلارىن باشىندا
ساچىن چۈزۈب بىنیم اوجون
ا سېيدى يۇنسون جانى
يۇنس دۇشىدە گۈرور سنى

ترجمە :

اي دل ديوانه با زلبريز شدى
اشك خونىنیم با زسرا زىر شدى
چىكىم دىستم بە يار نمودىسىد
از قوم خود آواره شىدە
دوستم را گم كردم
اشك خونىنیم چىمانىم
من خاك سر را هت شىدم
آيا تو كوهسا رانى هستى كە
ما نند حرا مى سر را هىم

تورا ه مرا می بندی؟
 خوش خوشه ایستاده اید
 وبرای من های های می گرید؟
 در راه ماندها مقوم و قبیله ام کجا
 آیا بیماری یا سلامتی؟

من از یارم جدا ننمدم
 ای ابرهائی که با لای گوهها
 آیا زلفها بتان را با زمی کنید
 جان یونس سرمست شد
 یونس در خواب می بینند ترا

ها دئمه دن حیران اول سور
 بیردم گلیر گریان اول سور
 شوی زمهریر اول موش گیبی
 خوش باغ ایله بستان اول سور
 بیر سوزی شرح اثیلیه مز
 در دلی لره درمان اول سور
 بیردم اینتر تحت السرا
 بیردم تاشار عمان اول سور
 پیوز سورر آندا یزلره
 انجیل اوخور رهبا ن اول سور
 اول موش لری دیری قیلیر
 فرعون ایله هامان اول سور
 رحمت ساچار هر محفا
 مسکین یونس حیران اول سور

حق بیروگونول و شردی بنے
 بیردم گلیر شادان اول سور
 بیردم سانا رسین قیش گیبی
 بیردم بشارت دن دوغار
 بیردم گلیر سویلیه مز
 بیردم دیلتن دن دؤکر
 بیردم چیقار عرش او زره
 بیردم سانا رسین قطره دیر
 بیردم وا ریر مسجدہ لرہ
 بیردم وا ریر دیره گیر
 بیردم گلیر عیسی گیبی
 بیردم گیرر گبر ائویننه
 بیردم دئنر جبراٹیله
 بیردم گلیر گمراه اول سور

ترجمه :

ح نگفته حیران می شود
 دمی گریان
 مانند آن بخ بندان
 باع و بوستا ن خوش می شود
 نمی تواند سخنی را شرح دهد
 درمان در دمندان می شود
 دمی هم بزیر فرش فرود می ید
 دم دیگر لبریز شده عط نمی شود
 در آنجا روی بخارک می مالد
 انجیل می خواند و رهبا نمی شود

حق تعالی بمن دلی داده گه
 دمی شادمان است
 دمی مانند زمستان
 یکدم هم از بشارت
 یکدم نمی تواند حرف بزنند
 یکدم از زبانش دن فشا ند
 یکدم به عرش اعلا می رود
 دمی پندا ری قطره ایست
 یکدم بمسجدها می رود
 یکدم وارد دیر می شود

مردگانرا زنده می‌کند
و فرعون وها ما نمی‌شود
وبهر محفلی رحمت می‌فشا ند
یونس مسکین حیران می‌شود

عشق بُویا دی بنی قانه
گل گؤر بنی عشق نئیله‌دی

گه تُزا ریم یُولار گیبی
گل گؤربنی عشق نئیله‌دی

در دلی جگریم دا غلاریم
گل گؤر منی عشق نئیله‌دی

یا وصلینه اردیز بنی
گل گؤر بنی عشق نئیله‌دی

اُول یا ری دوشده گوروروم
گل گؤربنی عشق نئیله‌دی.

با شدان آیاغا یارهیم
گل گؤر بنی عشق نئیله‌دی

عشق مرا بخون آمیخت
بیا ببین عشق با من چه کرد

گاهی هم مانند راهها کرد آتودمیشوم
بیا ببین عشق با من جه کرد.

سینه دردمندم داغدار است
بیا ببین عشق با من جه نرد

یکدم مانند عیسی
یکدم تکبر اورا فرا می‌گیرد
یکدم جبرا ئیل می‌شود
یکدم می‌آید گمراه می‌شود

من پُوروروم یانه یانه
نه عاقلم نه دیوانه

گه امسه‌دیم یئللر گیبی
گه آخریم سللر گیبی

آخا ر صولایین چا غلاریم
شیخیم آنوبن آ غلاریم

یا الیم آل قالدیربنی
چوخ آغلاتدین گولدور بنی

مجنون اولوین پُوروروم
اویا نیب ملول اولسوروم

مسکین یونس بیچاره‌ییم
دوست ایلیندن آواره‌ییم

ترجمه :
میوزم و میروم
نه عاقلم نه دیوانه

گاهی چون، با دها میوزم
گاهی همچون سیل خروشا نمی‌غزم

مانند آبهای جا ری در خره شم
بیاد شیخیم می‌گریم

ویا بوصله خودکا مکارم کن
بیا ببین عشق با من چه کرد

بیا دست مرا بگیر و بلندم کن
خیلی گریاندی بخندان مرا

پارم را درخواب می بینم
بیا ببین عشق با من چه کرد

مجنون وار راه می روم
بیدار میشوم و ملول میگردم

سرتا پا زخمی هستم
بیا ببین عشق با من چه کرد.

بیونس مسکین بیجا وه آم
از دیوار دوست آوازه شدم
با زدرباره محبت چنین میگوید:

بنیم ایشیم سئوی اوچون
گونوللر یا پماغا گلديم

من گلمهدیم غوغای اوچون
دوستون ائوی گونوللر دیم
ترجمه :

کار من دوستی است
برای بدست آوردن دلها آمد

من برای دعوا نیا مدم
خانه دوست در دلها است

بعد درباره خودشنا سی - خدا شناسی چنین میگوید:
نیته کیم بن بنی بیلدوم یقین بیلکیم حق بولدوم
حقی بولونجا یدی قورقوشمیمدى قورقودا ن قورتولنو

ترجمه :

ثاخودرا شنا ختم یقین حق را دریا فتم
تا حق را دریا فتم از ترس نجات یافت
دریکی از آتهی ها یش چنین میگوید:

شویله حیران ائیله بنی عشق اودونا یا ناییم
هر قانجا رُو با قار ایسم گوردگوم سنی سانا ییم
ترجمه : آنجنان مراحیرانت ساز که در آتش عشق بسو زم

به رجا بنگرم هر چه دیدم تواش نیپ دارم.

با زمیگوید:

اللهی بیر عشق و شربنه قاندالیغیم بیلمیئییم
یا ووقیلاییم بن بنی ایسته یوین بولمیئییم
شویله حیران ائیله بنی بیلمیه بیم دو ندن گونی
دام ایستی بیئییم سنی آیروق نقشه قالمیئییم
آل گیدر بندن بن لیگی دل دور ایچیمه سن لیگی
بو دنیا دا اولدور بنی واریب آندا اولمیئییم

عشقین بیر اُود اُردی جانـا
اُش بیورـوـرم یـاـنـاـیـاـنـاـ
جـگـرـیـمـ غـرـقـ اـوـلـدـیـ فـانـاـ
نـیـجـهـ زـارـیـ قـیـلـمـیـیـشـیـیـمـ

ترجمه :

الـهـیـ عـشـقـیـ بـعـنـ . بـدـهـ کـهـ نـدـانـمـ درـکـجاـیـمـ
خـودـمـ رـاـگـمـ کـنـمـ بـخـواـهـمـ وـ پـیـداـ نـکـنـمـ
آـنـچـنـانـ مـراـ حـبـرـاـنـ کـنـ کـمـروـزـ رـاـ زـشـبـ نـدـانـمـ
دـاـئـمـ روـیـ تـراـ بـخـواـهـمـ وـ بـنـقـشـ دـیـگـرـنـپـرـدـاـ زـمـ
مـنـیـتـ رـاـ إـزـمـنـ بـگـیرـ مـرـاـ اـزـ خـودـتـ پـرـکـنـ
مـرـاـ دـرـاـ يـنـ دـنـیـاـ بـمـیرـاـنـ تـاـ دـرـآنـجـاـ رـفـتـمـ نـمـیرـمـ.

بـیـرـسـاقـیـ دـنـ اـیـچـدـوـکـ شـرـاـ بـ عـرـشـدـنـ یـوـجـهـ مـیـخـانـهـسـیـ
بـیـرـقـدـحـدـنـ اـ سـرـیـمـیـشـوـرـجـاـ نـلـارـ آـنـیـنـپـیـماـنـهـسـیـ
عـشـقـ اـوـدـیـنـاـ یـا~نـلـارـوـنـ کـلـیـ وـجـوـدـیـ نـورـ اـوـلـوـرـ
اـوـلـ اـوـدـ بـوـ اـوـدـاـ بـنـزـهـ مـزـهـچـبـلـوـرـمـزـیـاـنـهـ
بـیـزـوـمـ مـجـلـسـ مـسـتـلـرـنـیـوـنـ دـمـلـرـیـ "ـآـنـاـالـحـقـ"ـ اـوـلـوـرـ
بـیـزـوـمـ بـکـرـیـ لـرـیـ اـ بـرـاـهـیـمـ اـدـهـمـ گـیـبـیـدـورـ
بـلـنـخـشـرـیـنـجـهـ یـوـزـبـیـنـ اـوـلـاـهـرـگـوـشـهـدـهـدـیـوـاـنـهـ
اـوـلـ شـمـعـهـکـیـ بـیـزـدـهـیـاـنـ رـآـیـوـگـوـنـشـپـرـوـآـنـکـیـ
بـیـزـوـمـ مـجـلـسـ بـکـرـیـ لـرـیـ اـ بـرـاـهـیـمـ اـدـهـمـ گـیـبـیـدـورـ
بـلـنـخـشـرـیـنـجـهـ یـوـزـبـیـنـ اـوـلـاـهـرـگـوـشـهـدـهـدـیـوـاـنـهـ
یـوـنـسـ بـوـ جـذـبـهـ سـوـزـلـرـیـنـ جـاـهـلـ لـرـهـ سـوـیـلـهـمـگـیـلـ
عـاـقـلـ کـاـمـلـ اـوـلـانـ کـیـشـیـ بـوـمـعـنـیـیـهـاـیـاـنـهـسـیـ.

ترجمه :

اـزـدـسـتـ سـاقـیـ شـرـاـ بـ خـورـدـیـمـ کـهـ مـیـخـانـهـاـشـ باـ لـاتـرـ اـ زـعـرـشـ اـسـتـ
اـزـقـدـحـیـ سـرـمـسـتـ شـدـیـمـ کـهـ پـیـماـنـهـاـشـ جـاـنـهـاـسـتـ
سـوـخـتـگـاـنـ عـشـقـ تـمـاـمـ وـجـوـدـشـاـنـ نـورـ مـیـشـودـ
آـتـشـ عـشـقـ بـسـاـنـ اـیـنـ آـتـشـ نـیـسـتـ زـبـاـنـهـ نـمـیـ کـشـدـ
دـمـ مـسـتـاـنـ بـزـمـ ماـ آـنـالـحـقـ اـسـتـ
هـزاـ رـاـنـ مـنـصـورـ حـلـاجـ کـمـتـرـیـیـنـ دـیـوـاـنـهـ آـنـهـاـسـتـ
دـرـمـجـلـسـ ماـ جـگـرـ کـبـاـبـ مـیـشـودـ
ماـهـ وـآـفـتـاـبـ پـرـوـاـنـهـ شـمـ بـزـمـ ماـسـتـ

سروخواشان مجلس ما همچون ابرا هیم ادھماند
تا شهر بلخ در هرگوشه صدهزار و پر اندازد
پیونس این سخنان جذبه و شوق را به جا هلان مگو
کسیکه عاقل و کامل باشد با این معنی باوردا رد.

در آخر مقاله برای حسن ختم شعر زیر را که در مدح پیغمبر اکرم (ص) سرو و نقل مینماییم.

جا نُوم قَرْبًا ن اُولسُون سنُون يِولُونسا
آدي گُوزه ل كندو گُوزه ل محمد (ص)
شفاعت ائيله سُون كمتر قولُونسا
آدي گُوزه ل كندو گُوزه ل محمد (ص)

مُؤمن اْ ولايَلارُون چُوقـدور جفا سـى
آخرت ده اُلـئور ذوق و صفا سـى
اُنـ سكىزبىين عـا لـمـون مـصـطـفـا سـى
آـدى گـوزـهـلـ كـنـدـوـ گـوزـهـلـ محمدـ (صـ)

بىئدى قات گۈكلىرى سىرا ان ائىلەيىن
كرسى نون اوستۇندە جۇلان ائىلەيىن
معرا جىيندا امەتىيەنى دىيلەيىن
آدى گۈزەل كىندو گۈزەل محمد (ص)

دُور دُور چار یا ر آنون گوچک یا ری دُور
آنی سئون گنا هلاردا ن ب_____ریدور
اون سکیزبین عالمین سلطانی دور
آ دی گوزه ل کندو گوزه ل محمد (ص)

ترجمہ:

نامت زیبا خودت زیبا محمد (ص)
نامش زیبا خودش زیبا محمد (ص)
در آخرت ذوق وصفا میکشنند
نامش زیبا خودش زیبا محمد (ص)

جانم درا ه توفدا باد
شفا عت کند به کمتر بیندها ش
مومنین در دنیا جفا کشاند
مصطفای هیجده هزار عالم

برکرسی عرش جولان نمود
نا مش زیبا خودش زیبا محمد (ص)
دوستدار او زگناهان میراست
نا مش زیبا خودش زیبا محمد (ص)

آنکه هفت آسمان را پیمود
در معراجش امتش را دعا کرد
چهاریوار، یا ران حقیقی ویند
سلطان ۱۱هزار عالم است

منابع :

- ۱- *Yunus Emre and His Mystical Poetry.* -۱
Edited by Talât Halman. Indiana University
Turkish Studies. G. Ed. İlhan Başgöz
Second Edition, 1989
- ۲- *Yunus Emre Poèmes, traduit du Turc par Nimet Arzik,* Ministère de la Culture. S. Ofset
Ankara, 1990
- ۳- یونس امره شاعر انسانگرای ترک .نویسنده به زبان انگلیسی:
طلعت سعید حلمان .ترجمه : وحیدا مامی .نشریه شماره ۶۵ مؤسسه فرهنگی
منطقه‌ای .تهران - ۱۳۵۵ .
- ۴- یونس امره حیاتی و بوتون شعرلری .مصطفی نجاشی بورسالی .استان
نبول ۱۹۹۰ .
- ۵- یونس امره حیاتی و بوتون شعرلری .عبدالباقی گوئل پینارلی ۱۹۷۱
التنین کتابلار یا یین ائوی .استان نبول .
- ۶- یونس امره .احمدقا باقلی .تورک ادبیاتی وقفی .استان نبول .چاپ هشتم
- ۱۹۸۲ .
- ۷- یونس امره خلق شعوینده اوج بولوکلر (۱) جودت قدرت انقلاب کتاب
ائوی چاپ سوم استان نبول ۱۹۸۵ .
- ۸- ملی کولتور ، یونس امره اوزه ل صاییسی .کولتور باکانلیغی .اوجا
- ۱۹۹۱ .
- ۹- یونس امره .شاعر متصوف خلقی ترکیه : از دکتر جواهه شیخیت و ارلیق
مرداد شهریور ۱۳۶۲ .

يونس امره

(آنا دان اولما سىنىن ٢٥٠ ١ يلىكى منا سبىلە)

تورك ادبىا تى سماسىنин پا رلاق اُلدوزلاريندا ن بىرى، آنا دىلللى تصوف ادبىا تى نىن احمدىسوىدىن صونرا ن بئۇيوك سىما سى يۇنس ا مرەنин آنا دان اولما سىنىن ٢٥٠ ١ يلىكى يۇنسكۈنون قرا رىا يىلە بۇ اىسل عموم دنيا اولچۇسوندە قىد اولۇنور. يۇنس ا مرەنин حىا تى مسلمان خلقلىرىنин دوجار اولدوغۇ قانلى - قا رالى بىر دئورە تىادىف ائت - مىشىدیر. حىا ت يېلۇندا قدم قۇيدۇغۇ ايلك آددىملاarda ن مغۇللارىن ياندىرىپ ياخىيفى هجو ملارىنин فلاتكتى. نتيجەلرى ايلە اۆز - اۆزە، گلمىشىدیر. ئلمون و حقسىزلىيغىن حكم سۇردۇڭو، انسا نلاردا روح دوشگو - نلۇڭو و عقىدە سىتلۇغۇ عمومى خستەلىكە چئورىلەدىكى بىر زماندا يۇنس ا مرە حق و عادالت سىسىنى اوجا لتمىش ئىلھىنا مەللىرى ايلە انسا نلاردا ايشىقلى گلهجە اينا م يارا تمىشىدیر. ئىلم وجها لتىن قارا نلىقلارىن تا نرىيما سارسىلما ز محبىتى ايلە يازان يۇنس ا مرە آددىم - آددىم گىزدىكى تورك يۇرۇندادا علوى نىفەلریا يىلە تورك ائللەرىنин اجنبىي اشقا لجىلارىندا آلدەيىي يارالارا ملحم قۇيمۇش، يۇنسىم - يۇنسىم - دئىيە ھېيىرەدە سئوگى ايلە قارشىلانمىشىدیر. حق عاشىغى يۇنس ا مرەنин قۇشما لارى اۆز زمانىندا باشلىياراق دىللر ازىرى اولمۇش تكىيەلرەدە اۆخۇشىمۇش و زمانىمىزى قدر دىللەردىن دوشىمەشىدیر.

يۇنس ا مرە خلق ايجىندىن چىخىپ، خلقىن رۇحونا اۇيغۇن قۇش - ما لارىا يىلە اونلارىن و جدا نىنىي اوييا تىمش، يارا دان، صونسۇز محبىت، دىينە قا يىغى وسا يىغى، دنья و آخرتە درىن اينا م، سئومك و سئۇيەلەكلە انسا نلار آرا سىندا انسىيت ياراتماق كىيمى علوى افكارىن مىلسىز تىرىنچىسى اولمۇشدور. " تورك ادبىا تىندا ايلك متصوفلر " اثرىنин مۇلۇقى، مشهور عالم و ادبىا تىشنا س محمدفوا د كۈپەرىلى يۇنس ا مرە حقىننە دئىمىشىدیر: " تورك ادبىا تى، بۇتون شعېلریندە منشا لرىندىن بۇگونە قىدەر، اوندان دا ها بئۇيوك بىر صوفى شا عرى يىتىشىرىمە مىشىدیر " (١) .

"رسملی تورک ادبیا تچیلار سۆزلۈگۈ" مۇلۇقى سیدكما لقا را علىاً غلى
يۇنس امرەدن بىت ائتدىگى بۇلمىدە اۇنۇ: خلق تكىيە ادبیا تىنین ان
قدرتلى وان بؤويوك شا عرى" (۲) آ دلاندىرىرىر . احمدىمىدى تا نېبىتا راگۇرە:
يۇنس توركىجەنин قا پېشىدىرىر . يۇنس امرەنин دىوانىنى صون ايللەردىش
ائىدىب اۇنا گۈزەل مقدمە وشىحرى يازان مصطفى نجا تى بورسالى بىو
صوفى شا عر حقىقىتى داها اوبرا زلى دىل اىلە دا نىشىر : "يۇنس آنا دو-
لۇنۇن بركتلى تۈپراقلارىنىدا فېشقىران وعصرلىرىدىر كۈنوللىرىدە تخت
قۇران، حق عاشقىينىن پۇتا سىندا ارىيەن، تصوف دىنيزىتىن ان پا رلاق
اينجيلىرىنى تۈپلايا ن بىير عشق ارىدىر . " (۳)

تاڭرى عشقى وانسان سئوگىسى يۇنس امرەنин يا را دىيجىلىغىنىن

محوري دىرى: • بن يۈرۈرەم يانا - يانا عشق بۇيا دى بىنى قانا
نه عاقلم نه دىوانا گل گۈر بىنى عشق نئىلدى
گە سەرەم يئىللەرىگىبى گە تۇزا رام يۈلەر گىبى
گە آخا رام سئىلر گىبى گل گۈر بىنى عشق نئىلدى ..
مسكىن يۇنس بىچا رەيم باشدا ن ايا غە يارەيم
دوست ايلىندىن آوارەيم گل گۈر بىنى عشق نئىلدى؟
تخمىن ائدىلەدىكىنە گۈرە، يۇنس ۶۴۹ ھجرى قىرىدە دۇغۇلۇش ،
ها رادا آنا دا ن اولدۇغو قطعى اولارا ق معىن ائدىلەمە مىش بعضاىى
منبىعلەردى يۇنس امرەنин سىورى حصار ياخىنلىغىنىدا كى سارى كۈيىدە
دۇغدۇغو و اورادا وفات ائتدىگى قىد اولۇنور . بۇدا چۈخلەرنىن
ملاحظەسىنە گۈرە سادەجە روايت سايىلىرىر . تحصىلى حقيىنەدە روايتلىرى
مختلف دىرىر . يۇنس امرەنин امى اولدۇغۇنو ادعا ائدىنلىر و ارسادا شىلى
اۇنۇن عربىھەنى، فا رسجا تى، اسلامتا رىخىنى، شريعت و تصوف اينجهلىكلەر -
ينى مكمل بىلدىكىنى آيدىن گئىستر مكده دىرىر . حق عاشقىلارىنىن افسانە -
لشمىش ترجمە حا للارىندا اونلارىن كىيمىسىدىن درس آلمادا ن بىلىگە
يېھىلنىدىكلىرى غىيدىن وئركى اولما سينا دلالت ائتدىگى اۆچۈن يۇنسى مە
حقيىنەدە بئله بىر روايتىن يارانما سى طبىعى نظرە كلىرىر . بۇحقىدە
محمدفو آدكۈپرىلىنىن اىيغا حاتى ما را قلى دىرىر : "ا سكى تا رىخى قا يانا قلا-
ردا و منقبەلردى يۇنسىن امى اولدۇغو اهمىتىلە آچىقلانىر . تصوف
تا رىخىنىدە امىلىكىلە شهرت قازاندىقلارى حالدا يۇنس كىمىمى صوفىانە
عرفا نىن ان يوكلەك مرتبەسىنە يۇكسلەمەش بىرچوخ شخصىتلەرە تصادف
ائدىلەدىگى كىيمىنى

میلیورا نسکىنین ظن ائتىدىگى كىمى، بۇ ادعانى قىبولاً اوقدەر بؤىوك
 بىير ما نع يۇخدور، اساساً بۇندان مقصىد مدرسه ده تحصىل گۈرمىش
 بىيردا نىشىندا "اولما دېغىنى آنلاتما قدىر، يۇخسا اپرا ان ادبىا تىيندا كى
 بلاغت قا عده لرىيەنە واقفاً "اولما ما قلا برا بىر، بۇتۈرك دروپىشىنин، مولانا -
 نىن فا رىسطا اثرلىرىنە هەر حالدا آشنا اولدوغو قىنا عتىنە يېز، زمان-
 يىندا آنادولۇدا حاكم اولان تصوف فلسەسىنى جلال الدىن دەمىن ھەچ
 بىير صورتىدە آشا غى سا يىلىما يا جا ق بىير معنۇي قابلىتىلە قا ورا يان و
 اوونۇ امثا لىسيز بىير قىدۇتلە ان بىسيط شكىللەر آلتىيندا افادە يە موقۇق
 اولان بوا دام، "حىفلىرى ھەجەلە مىھەجك قىدەر امتى" اولاما زدى، اوونۇن
 شعرلىرىنى بۇسپۇتون الەھى منبعدىن جىخىمىش سا يى بىلىمك اوجۇن خلىق
 مخىلەسىنە تشكىل ائدهن بۇ منقبەيە، تارىخي بىير قىمت وئرىلىمز" (٤) .
 يىئنەدە يونس ا مرە نىن حىا تىيندا ان بىحث ائدرىكى اوونۇن ٤٥ اىيل
 تا پەدقۇق ا مرە آدىلى بىير شىخە خدمت ائتىدىگى و بۇمدەتىدە اوونا داشى -
 دېغى اودۇنلار اىچىنده بىرىننىدە اگرى اولما ما سى و "شىخى" -
 قا پىسىندا ان اگرىلىك كەچە بىلىمز" دئەمىسى روايت اولۇنۇشدور. آنجا ق
 بۇدا بىير افسانە دىير و حتى تدقىيقا تەجىلارىن قىنا عتىنە گۈرە تا پەدقۇق -
 ا مرە نىن اوزودە بىير افسانە وي شخصىتىدىر. بئەتكى يونس ا مرە دىۋانىنى
 داها مكمل تۇپلايا ن و حقىنە گۈزەل آراشىرما آپاران پروفېسور -
 دوقۇرفا روق تىيمورتا ش يازىر: " يونسىن شعرلىرىنە كەچىن تا پەدقۇق
 كىلمەسى بعضاً بىرخا صى اسىدىكىل، دۇغرۇدا ن - دۇغرۇوا تا پىشىلەن
 (ستا يىش اولونا ن - ح. م. ٠٠) بؤىوك، وا رىلىغى (عزىز و جليل اولان آللەھى)
 ا شارت ائتمىكە دىير. "(٥) تا پەدقۇق سۈزۈنۈن يونسىن دىۋا نىندا ١٥ يىئرە
 گىلدىگىنى قىد ائدهن تدقىيقا تەجى، تا نرى معنا سىندا ايشلەنتىلار اوچۇن
 آشا غىيدا كى بىتلىرى شاھد گتىرىرىز:

• يونس حقە بىليشەلى جان و كۆنۈل و ئىريشەلى
 شۇل تا پەدۇغا ايرىشەلى گۈزلەرمى آچار اولۇم

• يونس سن تا پەدۇغا قىل دعا لار
 دئەمەكىم نە قىلام بۇ عشق الىيندن

• وار دۇغۇمۇز اىللەرە، شۇل صفا كۈنۈللىرە
 خلقە تا پەدقۇق معنى سىنى سا چىرقۇق الحمد لله

ا حتملا لا گؤره، يونمن تحصيليني قوئيهده دوا م ائتديرميش و مولاظ
جلال الدين رومى ايله گۈرۈشمەسى روايتلرده سۈيلەندىكى كىمى، دىيوان-
يندا ن دا آشكار گۈرۈنمكەدە دىير:

• مولانا خدا وندگار بىزه نظر قىللى

اۇنۇن گۈركىنى ئىنلى ئۇنلۇمۇز آينا سىدىر.

ديوانىنىن باشقا يئرىننە مولانا ئىسرتىلە يادا ئىدىر و معلوم
اولۇركى، بومصراعلىرى مولوىنىن وفا تىيندا ن صونرا قىلمە آلمىشدىر:

• فقىيە 1 حمدقطب الدين سلطان سيدنجم الدين

مولانا جلال الدين اول قطب جها نقا ئى؟ (ها ئى)

يونس ا مرەننىن ٤٣٩ دا دۇغۇمۇ ئىزلىتىنا رسا، مولانا وفات ائد-
نده اۇنۇن ٣٣ - ٣٤ ياشى اولارميش. آنا دۇلۇنو، توركىيەنن اوجقا رلا-
رىنى، سورىيەنى، آذربا يجا ئى، قافقا زى آدىم - آدىم گىزىپ جوشۇن
قوشما لارىا يىلە آلەمى سئۆگى وانسانى عشقى تىرىن ئىدەن، شعرلىرى دىللر
ازبىرى اولۇب سئوپىلە - سئوپىلە اوخۇنان يونس ا مرەننىن حىا تىدا ،
يا را دىيجىلىغىدا خلقىن حىا تىنا و يا را دىيجىلىغىنى ائلە قۇوشىوب
قا رېشمىشدىرىكى، اونلارى بىر سېرىيەنن آيیرماق ممکن دىكىل. شعرلىرى
دىللرده گىزدىكىجە گاھ صافلاشمىش، گاھدا تحرىف ئىدىلامىش، حىا تى
افسانەلشمىش و زمان كىچدىكىجە غىر ئادى بىر شكلە سالىنمىشدىر.
مصففى نجا تىنىن دئىدىكى كىمى "بوگۇنە قىدەر يونس ا وچون نئچەسۈزلەر
سۈيلەندى، نئچە اشلر، نئچە كتا بلار يازىلدى، نەوا ركى، يونس يئنە
حقىلە بىلىنەدى. جونكى اۇنۇن حىا تىنا عائىد بىر بىلەكى اليمىزىدە
يۇخدۇر... قا رېشمىزدا افسانەلشمىش و دىستا نلاشمىش بىر يونس وا (ادىر)
ائلە دىدە قۇرقۇت دا، كورا و غلودا، عاشيق غریب دە، عاشقعا سدا....
افسانەلشىبىدىر. بۇ، خلق سئۆگىسىنىن بىر علامتى و گۈزەل خصوصىتى-
دىر. خلق، يىستەدىكىنى اولدوغو كىمى دىكىل، آرزو ئىدىكى كىم-
گۈرمك ا يىستەبىر، زمان اونا ذهنەننە كى گۈركىمى وئرىر.

يونس ا مرەننىن عادتا ايكى اشرىيەنن آد چكىلىر: دىيوانى و
رسالة النصحىه". بۇ نلازىن دا آرا سىندا باشقا لارىنىن، خصوصىلە يونس
آدىلى شا عرلەرین شعرلىرى واردىر. مىثنوئلىرى نىشلە بىر مقدمە يىلە
باشلانىر. عروضون زەمل و هەزج بىرلىرىننە يازىلمىش بۇ مىثنوئلىر
تعليمى خاراكتىر داشىير. وزنە وقا فيملرده بىرسىردا قصورلاردا نظرە

چا و پیرو، بُودا تورک شعرى نین عروض قالىبىينا گيرمهسىنин با شلانغىچ مرحلەسى يىلە ۱ يىضاح ائدىلە بىلەر. هر حالدا يونس امرەنин يا را دىجى شخصىتى اونۇن قوشما لارىندا، الېھىلىرىنده آشكار گۈرۈنور بۇنلارداكى روا نلىق، طبىعى افادەلر، سادەلىك و صەيمىت داھا بارز نظرە چا رپىر. محمدفوا د كۈپىرىلىنىن قىنا عتىنە گۈرە "طبىعتە و دىش عالىمە چىخۇن لاقىد قا لان بۇغا شىقىق، آنجاق يارادانا اخلاقىنى عرض اشتمك اوچۇن واصل اولدوغۇ "بئىيوك وا زلى حقيقىتى" غافللەر آنلاتماق اوچۇن ھايقر دىغى زمان قدرتلىدىر. اۇ زمان وحدت وجود فلسەسى اونۇن آغزىندا ن قۇرو مفهوملار حالىندا چىخما ز، ياشايان و دۇيولان، سارى بىر حقيقىت شكلەنده تجلى اشدهر.... جلال الدین رومى بۇ فلسەنى تا صىل قوتلە افادە ائتمىش ايسە، يونسىدە سادە توركىجا يىلە و هجا وزنيلە عىنى قدرت وقا بلەتى گۆستەرمىش . "(۲)" رسالە النصخيه قىدا ئىتدىگىممىز منشور مقدمەدن صونرا بومصراعلارلا با شلانىر:

پا دشا هيin حكمتى گۈر نئيا سىدى اُدو صو توپراق وئىلەسۋىلەدى
بسم الله دئىوب گتوردى توپرا غى اول ارادە حاضر اولدى اولدەن
توپراق ايلە صوپى بنيا دائىلەدى آنه آدم دىمكى آد ايلە دى
يئىل گلوب آردەنچە دېتدى آنى آندىن اولدى جسم آدم بىل بۇنى
رسالەنин يالنىز ۱۳ بىتى رمل وقا لان حىمىسى هزج بحرىندهدىر،
جىما ۵۷۳ بىتىن عبا رتدىر.

يونس امرەنин ادبى شخصىتە حائىز اولان اصل اشىى، حقىقىنداه تدقىقات آپا را نلارىن قىنا عتىنە گۈرە، اونۇن دىوانى دىر دوغۇدور، با شقا يونس لرىنده شعرلىرى بۇ دىوانا داخل ائدىلمىشدىر. بۇنۇنلاردا شعرلىرين ما يى مىنى اوتتىمىشدور. بۇنلاردا ندا يالنىز ۶ شەعر عروضلا،قا لانى هجا وزنىندهدىر. شعرلىرين اكتىرىتى دئوردىلىكلىرىن عبا رت اولوب ۸ هېطلىدىر. دىوان عرب الفباسى يىلە ليتوغرافى اصولدا دفعەلىرىن بىلەمىش ايلك دفعە ۱۹۳۳ - نجى ايلە لاتين حرفلىرى يىلە نشر ائدىلمىشدىر. ايلك جدى و علمى تدقىقات مشهور تورك عالىمى عبادا لىبا قى گۈلپىنا رلى طرفىنندىن ۱۹۴۳ - نجى ايلە عملە گلەمىشدىر. مصطفى نجا تىنин قىنا عتىنە گۈرە، ايندىيە قىدەر نشر اولۇنالارىن ان ياخشىسى دوقتور فاروق ك. تىمۇرتاشىن حا ضىرلادىغى و ترجمان غزىتەسىنин ۱۰۰۱ تىمل سرىسى اولارا قىچىخا ردىغى يونس امرە دىوانى دىبو.

بىونس ا مرەنئىن يَا شا دىغىدور، سلجوقلارين آنا دولودا زوالى
 و مغول لارىن تخرىب اشىيجى آخىنلارينا تما دفا شتدىكىيتندۇن اۇنۇن
 شعرلىويىنده ظلمە معروض قا لان انسانلارىن ئىنېلىتىسى و فر يا دى دۇيوا-
 لما قدا دىير. آنا يۇرۇدونو، بىيرچوخ اولكەلرى گزىب دۇلانا ن شا عرددۇنە-
 دك دىنجا امكلە مشغول اولۇب اوزونە كۈره منتسىز وغوغاسىز بىسر
 معىشت تدارك اشىنلارين اشغالچى يَا دا ئىللەلىرىن سئل كىمى - يىيخىب
 دا غىيدا ن با سغىنىتىنا دوجار اولدۇقلارىنى، رەمسىزلىرىن قىلىينجى ايلە
 دۇغرا ندىقلارىنى كۆرۈپ حىزلى مصرا علارىندا اۇنلارىن حالىندا غلا -
 مىشدىر. دۇورونونون دۇزولمىز حادىھلرى، قانلى - قادالى اىللەرى
 بىونس ا مرەنئىن وفا سىز دونيا دا ن شكارىت ائتمەسىنە سبب اولمۇشدور.
 بۇدور، يَا لان دونيا دا ن كۆچوب گئىنلەر حقىنەدە اورەك يَا نقىلارىنى
 بىئلە توئىما ئىدىر:

• يَا لانچى دونيا يَا قۇنۇب كۆچنەر
 نه سۇيلىرلر نه بىر خبر وئرىرلەر
 اۆزرىنە دۇرلۇ اۇتلار بىتىنەر
 نه سۇيلىلەر نه بىر خبر وئرىرلەر

• كىيمىنин با شىندا بىتىر آغا جىلار
 كىيمىنин با شىندا سارارور اوتلار
 كىمى معصوم كىمى گۈزەل يىكىتىلەر
 نه سۇيلىرلر نه بىر خبر وئرىرلەر

• تۇپرااغە غرق اولمۇش نا زىك تىنلىرى
 سۇيلىمەدن قالىميش تا تلو دىللەرى
 گلىن دعا دا ن اۇنوتماق بۇنلىرى
 نه سۇيلىرلر نه بىر خبر وئرىرلەر

• كىيمىسى دۇردوندە كىمى بىشىنە
 كىيمىسىنىن تا جى يۇخدور با شىنە
 كىمى آلتى كىمى يىئى يَا شىنە
 نه سۇيلىرلر نه بىر خبر وئرىرلەر...
 شعردە بىرپا را سۇزلىرىن معاصر او خوجوا وچون بىرقدىرغىرىپە

گۇرۇنمەسى گىرەك تعجب دوغورما سىن نظرە آلماق لازىمىدىرىكى، بۇنلارين يىئدى يوز ايللىك تا رىخىوار، همده آنا دولو لەجەسىننەدە يازىلمىش، بىرده خلق آغزىندا بىرقدار تحرىفه اوْغرا مىشدىر. قىدا ئەتمەلىيىك كى، يونس ا مرە نىن شەكا يتلىرى و بىبىنلىكى سورەكلى و داشىمىنى پېسىلىكلىرى ياخشىلىقلا، غەـ كدرى سەۋىنجلە فلاكتى سعادتله دىگىشىك عزمىنە ۱۰لدۇغۇنودا بىلدىرىمىشدىر:

• اىكى جها ن زىدا ن ۱۰لسا گىرەك با نا بوسىتا ن ۱۰لا
آپروق با نا نەغمەغىھە چۈن عنانىت دوستدا ن ۱۰لا
واران ۱۰ دوستا قول ۱۰لام ھەـ چىلوبانىڭل ۱۰لام
ھەـ ۱۰ توپىن بىلەل ۱۰لام تۆپرا غوم گىلسەن ۱۰لا
يۇنس ا مرە بىر ئۇمور حق يۇلۇندا سۇنمز سئوگى ۱۰دۇايالە
يا نىب كۈنۈللەرە محبىت ايشىغى ياندىرا ندا ن صونرا حىاتا كۈزىيـ

ممۇشدور. آشاغىداكى قوشمانى صانكى ۱۰ز طالعى حقىندە سۈيىلەـ

مىشدىر: • گىلدىكىچىدى عۇمرۇم بىتىم شولىيەل اسىب كىچىش كىبى
ھلە با نا شويىلە دىلدى شول كۈزىيـ مۇبـ ۱۰ چىمىش كىبى
اشبوسۇزە حق تا نىقىدىرىپۇجا ن گۇودىيە قۇنۇقدور
بىرگۈن ۱۰لا چىقا گىئە قفسدن قوش ا و جىمۇش كىبى
عموم سئوگىسىنى قا زانا ن، شەعرلىرى دىللەر ازىرى ۱۰لان يۇنسـ

ا مرە نىن هارادا وفات ائتدىكىدە قطۇنى شكىلەدە بىلە دىگىل، چونكى
حال حاضرە ۱۰نۇن آلتىـ يىئدى مزارى واو. بۇدا ۱۰نا بىلەنىيەن
سئوگىنىن بىر باشقا علامتىدىر. هەـ يىئرەدە ۱۰نا تۇرە دوزە لە دىب خا طەـ
سىنى عزيز تۇتماق اىستەمىشلەر. بۇنۇنلا بىلە يۇنس ا مرە حقنىدە يازاـ
نلار، ۱۰نۇن ا شىرىرىنى تۇپلايا نلار حىاتىنىن صون گونلىرىنى دۆغىمـا
يۇرۇندا باشا وۇرۇب ۱۰رادا وفات ائتدىكىينى و دفن ائدىلىدىكىينى
سۈيىلە مىشلەر. محمدفوا د كۈپرىلىنىن قىنا عتىنە گۇرە، يۇنس ا مـرە
707 هجرى قمرى تا رسىخىنە وفات ائتمىشدىر. لەكىن مصطفى نجا تى يازىر:
”عدنا ن س عرضى استا نبۈل با يىزىدىكتا بلىغىنىدا بىر مجموعىدە {ئۇمۇرە
7912} بوقىيدى بولۇمۇشدور: ”وفات يۇنس ا مرە سنە ۷۲۵، مدت عمر ۸۲“
كۈپرىلى سىردا ها يازىر: ”آنا دولى خلقى آراسىندا شەرتىنىن
بئىيۇكلىكىن دۇلابى بۇگون آلتىـ يىئرىدە ”مدفن مقا مى“ موجود
ايسىددە، بىزىجە پۇرسۇق صويۇشون ساكارىيا يـا قا رېشىغى يىئرەدە مدفون

ولما سی احتمالی هپیسیندن قوتلىشىر." (۹)

يونس ا مرەنин مزا رداشى اۆزرييندە ايکى كلمەدن عبا رت" سئو-
هلىم سئويلهلىم " سۈزلەر اۇنون حىا تىنinin مضمۇنونو وبا را دېجىلى-
غىنinin فلسەسىنى آندىوير .

يونس ا مرە نىن تورك ادبىا تى عالمىندهكى، موقعى اولدوچا
يۈكىك خدمتى اونودولما زىدىر . اۇ، علمە عرب دىلى وادبىا تىدا
فا رس دىلى تدا ولده اولان تورك يۇردوندا - آنا دولىدا دۇغما تورك
دىلىنده، خلقىن روحونا يا خىن اولان شفاهى ادبىا تىندا ايشلتىدىكى
هجا وزنىنده الّىھى عشقى ترنم ائدهن شعرلىرىنى يا زما قلا تورك ادبى
دىلىنин تملىينى يا راتدى، صونرا گلن صوفى شا عىرس اوجون اورنىك
اولدو . كۈپريلىنин فكىرىنچە دىنيوی شعردە يونس عيا رىندا ملى بىر
داھى يىتىشىمەدىگى اوجون، اۇ يۇل عصرلوجه ترک ائدىلمىش و اۇ وايدە
ھەچ بىر زما ن "يونس طرزى" دئدىيگىمىز تصوف ادبىا تى اھلىت وقىمت -
يندە ملى بىر شئى مئيدانا چىخىما مىشدىر . (۱۰)

بلى اگر دىنيوی ادبىا تدا دا يونس چا غىندا يونس بۇيدا بىر
ا ذېسىما مئيدانا گىلسەا يىدى، تورك ادبىا تىنин بو قولودا آنا دولىدا
داها يۈكىك انكشا ف سوپەسىنده اولاردى .

اتك يا زى :

۱- م. فە كۈپريلى، تورك ادبىا تى تارىخي، استا نبول، اوجونجونشر
1981 ، ص ۲۶۹ .

۲- سيدكمال قا را علىاً وغلى، رسمي تورك ادبىا تىچىلار سۈزلۈگى -
استا نبول ، 1974 ، ص ۴۵۸ .

۳- مصطفى نجا تى بورسالى، يونس ا مرە، حىا تى وبوتون شعرلىرى، استا-
نبول ، 1980 ، ص ۵۵ .

۴- كۈپريلى، هما ن، ص ۲۶۶ .

۵- جملە مصطفى نجا تى بورسالىدان گۈتورولموش، ص ۱۶ .
عىئەنە اورادا ، ص ۵۵ .

۶- كۈپريلى، هما ن، ص ۲۶۷ .

۷- مصطفى نجا تى بورسالى، هما ن، ص ۱۱ .

۸- كۈپريلى، هما ن، ص ۲۶۶ . ۱۰ - يئەنە اورادا ، ص ۲۶۹ .

اشعاری از یونس امراه با ترجمه منظوم آنها
ترجمه از آقا پروفسور علامحسن بیگدلی است

شُول بِئَل آ سِيْب گَنْجَمِيش كِيمى	كَلْدَى گَنْجَدَى عمرُوم منِيم
شُول گُوز آ جِيب يُومُوش كِيمى	هَلْه منه شُويْله گَلِير
بُوْجا نَگُوْوَه يَه قُونْ وُق دور	اُشبو سُوزْه حقَّتا نِيقَدُور
قَفَس دَن قُوش اُچْمُوش كِيمى	بِيرْگُونْ اُولا چِيقَتا گَيدَه
بِنْزَه تَمِيشَلَر اَكِينْجِير	مسكين آ دا م اُغْلانيينى
يَئَره تُخُوم سَاصِمِيش كِيمى	كِيمى بيتر كِيمى ييتر
يَا نار اِيْچِيم كُويْتُور اُوزوم	بُودنِيا دا بِيرْنِسَنَه يه
كُوي اَكِينى بِيچِمِيش كِيمى	بيكيت اِيْن اُلْنَلَرَه
بِير اِيْچِيم صُو وَئِرْدىن اِيسَه	بِيرْخَسْتَه يِلَا رُوْبِن اِيسَه
حُلَّه دُونُون بِيچِمِيش كِيمى	يَا رِين آ تَدا قَارْشِي گَلَه
اِيْكى كِيْشى قَالِير دَئِرْلى	بُونِس اِمراه بُودنِيا دا
آ بَى حِيات اِيچِمِيش كِيمى	مَكْر خَضْر ، الْيَا س اُولا
هَعْچُون بَادَى وزِيد و رَفَت	ترْجَمَه :
چَشْمَك زَنَان دَوِيد و رَفَت	عمر من آ مد و گذشت
جا ن درْتَنَم مِيهَما ن اَست	درْچَم من چَنَنَين نَمُود
مرَغ اِز قَفَس پَرِيدَو رَفَت	حقْ گواه اِين مَدعا اَست
گَويَند هَمَچُون بَرْزَگَرا سَت	روزى تَرك بَدن كَنَد
بَزَرَى اَفْشَانَدو چَيد و رَفَت	مسكين فَرْزَنَد اَنسَان رَا
	كاَرد يَكى آن بَدْرَوَد

لرزا ند مار، سوزاند مرا
تخصی که نه روئید و رفت

درا ین جها ن یک حادثه
این مرگ های زودرس !

با آبی شدی پرستار
ا زدیا رت خندید و رفت

رفتی بدیدار بیمار
فردا هم گردی رو ببرو

ماند زدو نفرشان
آب حیات نوشید و رفت

"یونس" مره "درا ین جها ن
یکی خضر ویکی الیاس

گل گورمنی عشق نئیله‌هی
گل گور منی عشق نئیله‌هی

کوئنلوم دوشدو بو سوادا یا
با شیمی وئردیم قوغایا

عشق بویا دی منی قانـا
گل گور منی عشق نئیله‌هی

من بوروروم یانا - یانا
نه عاقلم نه دیوانـا

یا ری دوشومده گوروروم
گل گورمنی عشق نئیله‌هی

مجنون اولوبـا ن یوروروم
اـویـا نیر ملول اولسوروم

گـاـهـ توـزـاـ رـیـمـ یـوـلـاـرـ کـیـمـ
گـلـ گـورـمـنـیـ عـشـقـ نـئـیـلـهـهـهـیـ

گـاـهـ اـسـهـرـیـمـ یـئـلـلـرـ کـیـمـ
گـاـهـ آـخـارـیـمـ سـئـلـلـرـ کـیـمـ

در دلـیـ جـگـرـینـ دـاـ غـلـارـیـمـ
گـلـ گـورـبـنـیـ عـشـقـ نـئـیـلـهـهـیـ

آـخـارـ سـوـلـایـبـیـنـ چـاـ غـلـارـیـمـ
یـاـ رـیـمـ آـنـوـبـنـ آـغـلـارـیـمـ

یـاـ وـصـیـتـهـ اـرـدـیـرـ منـیـ
گـلـ گـورـمـنـیـ عـشـقـ نـئـیـلـهـهـیـ

یـاـ الـیـمـ آـلـ قـالـدـیـرـ منـیـ
چـوـخـ آـغـلـاتـدـیـنـ گـوـلـدـورـ منـیـ

باـ شـداـ نـ آـ یـاـ غـاـ یـاـ رـهـیـیـمـ
گـلـ گـورـ منـیـ عـشـقـ نـئـیـلـهـهـیـ

مسـکـینـ یـوـنـسـ بـیـچـاـ رـهـیـیـمـ
دوـسـتـ اـیـلـیـنـدـنـ آـ وـاـ رـهـیـیـمـ

بنـگـرـ سـوـدـاـ باـ منـ چـهـ کـرـدـ؟ـ؟ـ
بنـگـرـ اـیـنـ عـشـقـ باـ منـ چـهـ کـرـدـ؟ـ؟ـ

ترجمـهـ :
قلـبـ اـسـیـرـ سـوـدـاـ شـدـ
سرـمـ درـگـیرـ غـوـغاـ شـدـ

من فراری ز آشیانه
نه عاقلم نه دیوانه

ما نندمجنون در گریز از بیداری ملول شوم

گه مثل با دصرصارم
گه سیل و بنیان گنم

چون سیل غلطاً درخوش
گریان بیاد یارخود

از دستم گیر، بلندم کن
کریاندهای خندانم کن

"یونس" مسکین بیچارہا م
از ملک دوست آوارہا م

سنہ عبریت گرہ ک ایسے
گردانش ایسن اریبیہ سن

شۇنلاركى چۇخدورما ل لارى صۈنۈجۈ (صون) بىر كؤملەك ا يەميش

قانی (هانی) ملکه منیم دیین
شیمدی بیر ائوده یا تارلار

بۇنلار گئرى گلمىدە لىر
بۇبىگلىكى بۇلما يالار

قا نى اُشىرىن سۈزلولىر
شۇئىلەغا يېب اُلمۇش بۇنىلار

عشق خونینم نشانه
بنگر! ین عشق با من چه کرد؟

یا رم بخواب آید، عزیز
بنگر این عشق با من چه کرد؟

گه گرد بادم میوزم (می خزم)
بنگر این عشق با من چه کرد؟

از سوز دل در حرص و جوش
بنگرا ین عشق با من چه کرد؟!

یا از وصلت خرسندم کن
بنگر این عشق با من چه کرد؟!

از سرتاپا صد پس از راه
بنگر این عشق با من چه کرد؟! *

گل گوره سین بوسین لری (قبرلری،
با خیب گوریچک (گورنده) بو نلاری

کؤشك وسا راي تېيتىمىھن
دا شلار اولمۇش اوستۇتلرى

زهد و طاعت قیامیالار زیرا کئچدی دورانلارى

قانی ۱۰ گونش بیوژلولر هیچ بلیرمز نشانلاری

قا پىچىلار قۇرلار اىدى
بىگ قا نىگى دىير يا قۇلارى
نە يئمك واردىير يېيەسى
دۇن اولمۇشدورگۇندوزلرى
منىم دئىيكلرىن قالا
نىته كيم (نتجهكى) ائتدى بۇنلارى

بنگر بە اين مىزارها
ازدىدىن اىن غارها
انباشتند ، بىڭذاشتند
آنهم ندارد تارها
مېپروا ندى جىم وتىن
مفروش سنگ و خارها
دىگر طاعىت نمىورزند
چون گذشتە دوا رها
كۆپس آن غنچە دەنما ؟!
نما ند شان آثارها
ما حب دربا نها بودتند
كوخان، كجا دربارها ؟!
نە خوردىنى سايىل شوى
روشنىها شد تارها
كىفتەها يىت ماندگار است
آن سان كە كىودە بارها
منه سنى گرەك بىنى
منه سنى گرەك سنى
نە يۈخلىغا يېرىيىنرىم
منه سنى گرەك سنى
عشق دنيزىنە دالدىيرىر
منه سنى گرەك سنى
مجىنون اولسۇب داغا دوشىم

بۇنلار بىر وقت بىكىلر اىنىدى
گل شىمدى گۇربىامىيەسىن
نە قاپى واردىير كىرەسى
نە ايشيق واردىير گۇرەسى
بىرگۈن سنىندا هي يونس
سنى دا هي بۇيلە ائىدە

عېرتگرفتن ارخوا هي !
سنگ هم باشى آب مىشىۋى
آنان كە شوت داشتند
يىك پىرەن بىرداشتند
كوانكە گفتى ملک من ؟!
اكتون اطاق خوابشا
آنها پس بىرنىمېرىدىند
اين انتظار عېت باشد
پېن كېپا آن شىرىين سخنا ن؟!
آنسان غا يېپ گىرىدىهاند
آنها وقتى خانها بودند
حالابىا بنگر چە شىد
نە يىك دركە داخل شوى
نە روشنى ما يىل شىۋى
از توهم اى "يونس امرە"
توراهم، آنجان سا زاد

عشقىن آلدى مندى منى
منيا نا وىيم دۇنوكۇنو (گئچەنى، گۈند)
وزو
نە وا لىفاسئويىتەم
عشقىن اىلە آوۇنوروم
عشقىن عاشىقلارا ئىلدە بور
تجلى اىلە دۇل دۇرور
عشقىن شىرىيەندا نا يېچم

منه سنی گره ک سنی
کولوم گویه صوّورالار
منه سنی گره ک سنی
بیرقاچ کوشکله بیرقاچ حوری
منه سنی گره ک سنی
کون گئچدیکجه آرتار اُددوم
منه سنی گره ک سنی.

به من تورا ، فقط تورا
بده من تورا ، فقط تورا
نه از نبودم نزنند
به من تورا ، فقط تورا
بدريای عشقت کشد
بمن تورا ، فقط تورا
مجنونم در کوه خروش
به من تورا ، فقط تورا
خاکسترم برباد دهنند
بمن تورا ، فقط تورا
آنجا کاخ وحوری جوینند
بمن تورا ، فقط تورا
افزوں شود تبسم مدام
بمن تورا ، فقط تورا

سن سین دون وکون آندیشم
اگر منی اولدوره لر
تُپرا غیم اوندا چا غیرا
جنت - جنت دئدیکلری
ایستیهنه وئرا ۋىلارى
یونس دۇرور منیم آدیم
ایکی جهاندا مقصودوم

عشقت مرا ازمن گفت
من شب و روزدر آتش
نەبا بودم من خرسندم
امیدمن به عشق تُست
عشقت عشا ق را كشد
جلوهی تو يقین بخش
شواب عشقت بنوشم
روز و شب جزتونندیشم
اگر مرا آتش زنند
خاکسترم فریادند
جنت جنت که می گویند
آنها را به طالبیش بخش
"یونس" مرە خوا نندمنا م
از دوجهان مرا مرا

عشقین اُددونا یانا ییم
گوردویوم سنی سانا ییم
ترکینی اوردنی (ووردی) جهان نین
سنی قاندا (هاردا) آریبا ییم
اوینار گمیله یین (کیمی) تینیم
غرق اولاییم، اوشا نا ییم (پا رچا لانیم)
یئتمیش ایر ما ق (نهر) لا یچرا ییم
دوست شربتی ایله قاندا ییم

شُویله حیرا ان ائیله منی
هرقا نجا رو باقا را ییم
سنین قوخۇن دۇیدى جا نییم
ھرگز بىلەینمۇ مکانیین
قا ینا ردەنیز لە ییین جا نییم
ایکی دنیز آرا سیندا
یئدى دنیز كىچر اییم
سوُسۇزلوغوم قانما زمنیم

عشقدن محروم دۇرور آنلار
قۇڭ (قوى) دىللەرە سۈلىھەنەيىم
جا نا دۇلدى آوازەسى
من نىيجەسى كۆستەرەيىم

با عشقت بۇريانىم بىاز
تورا بىنىم، تورا جىويم
ترىك دەتىيا كرد و دويىد
تورا من از كجىا جويم
تنم هەمچون كشتىي غلطاں
غۇرمام و تو را گويم
از هفتاد بىر جىستەم
شېرىت دوست با يىد نوشىم
محروم از عشق شد ، بىسۇخت
بىڭدار "ا" نال حق" من گويم
شە شمع جمع انجىمن
چەسان رە حق مىسى پويم

قا ندا لاغىم بىلەمەيىم
ا يىستەبىبن بۇلمىيما يىم
بىلەمەيىم دۇن دەن گۈنى
آ يىروق(باشقا) نقشە قالمىيما يىم
دۇلدۇر ا يېرىمە سەنلىگى
وا رىب آندا ا ئەلمىيەيىم
اوش يۈرۈرۈم يانا - يانا
نىجە زارى قىلىميا يىم
ترىكىنى ا وردى جهانىيىن
سنى قاندا ا يىستىيەيىم
بلېل ا ئەلايىم ا ئەتەيىم
ا چىلۇپىن مۇلەمەيىما يىم

علم، حكمت ا و خۇيا نىلار
منصور ا ئەلدىم آ سېن منى
يۇنسا مرەنин بۇ سۆزى
كۇردور منكىلرىن گۈزى

آنچنان حىرا نم بىاز
بېر طرف كە بىنگەرم
جا نم عطرت را چو شنىد
اى كە مکانت نا پەيدىد ؟
جا نم چون درىيا خروشان
درەميان اين دو طوفان
ا زەفت درىيا گەشتەم
ھنوزبى پا يان تشنەم
ھر كە علم و حكمت آ موخىت
منصور من دا رم بىزن
يۇنسا مرە "با اين سخن
چون نمىيىند منكرا ؟"

ا الاهى بىير عشق و ئەرنىم
يا وۇ (ا يتگىن) قىلايىم منى
شۇىلە حىرا ن ائىلە منى
دا ئەم 'يىستىيەيىم سنى
آل گىڭىرە مندىن مەنلىگى
بۇ دەندا ا ئەلسەدۇر منى
عشقىن بىير اود (وۇردى) جا نا
جىگىرمى غرق ا ئەلدى ۋانا
سنىن قۇخۇن دۇيىدى جا نىم
ھەركىز بىلەرمىز مقا مىيىن
قۇمن يانا يىم تۆنەيىم
دوست با غەسەننە بىيەتەيىم

عیان گؤستر آندا سنى
عشقه منکر اولمیا بییم
عشق بیولۇندا و شرم جانى
بیردم عشق سیز اولمیا بییم

منصوروم چك داوا منى
قربا ن قىلايىم بۇ جانى
عشق دىير بۇ دردین درمانى
يونسلى مرە آيدور (سئيلر) بۇنى

من خودم را خود نشناسم
جويىم خوردرا ونيابىم
شب را از روز فرق ندهم
بديگر سوپى نكرا يىم
خودت درقلبم جاي گىر
مرگ عقبى رانه پا يىم
مى سوزدم اكتشون روان
بخاكت من سىر بسايم
. بىتمودها م ترك جهان
جز درگا هت كجا آيم
جون بلبلى نالان شوم
 بشكىم ونه فرسايم
باتير دلدارم بىزىن
اگر به عشقت ميشايم
جان است قربا ن اين درد
يىدم بى عشقت نه پا يىم

آلھى عشقى بىمن ده
خودم را گم كنم جنان
آنچنان حيرانم بىكىن
دايم جويى تو باشم
منيت را زمن بگىر
درا يىن جها ن مرا به كش
زدا تشى عشقت بجان
جىركخون گشتم عيان
عطرت معطر ساخت جان
جويىم مقامت هر زمان
نگذار تا كريان شوم
آن به چو گل خندا نشوم
منصوروم من دارم بىزىن
جان را فدا ييت مىكىنم
عشق است درمان اين درد
"يونسلى مرە" واضح بگو

حادئمەدن حيران اولۇر
بىردم گلىر گريان ولور
شۇل زمهرىپ اولمۇش كىمى
خوش باغ ايلە بستان اولور
بىر سۆزى شرح ائىلييەمز
دردىلىرە درمان اولۇر
يۈز سۈرۈندا (اورادا) يېئرلەر
انجىل اوخور ئەبان اولور

حق بىر كۈنۈل وئردى منه
بىردم گلىر شادان اولۇر
بىردم سانا سىين قىش كىمى
بىردم بشارىتن دوغار
بىردم گلىر سۈيلىيەمز
بىردم دىلىيندىن دۇر ئۆكىر
بىردموا رىرمسىجىل رە
بىردم وا رىر دىرىھ گىرر

ا ئولمۇشلىرى دىرى قىيلار
فرعون اىلە ها مان اولور
حەمت سا چار ھە مەھفييە
مسكىن يوئىس حىرا نا ولور

بىردم گلىرى عىسى كىيمى
بىردم گىيرر كىر 1 ئويىنه
بىردم دئۇنر جىرىئىلە
بىردم گلىرى كُمراھ اولور

حا، نگفته حىرا ن شود
جون ابرىگە گرىلان شود
چون زەھرىر بىابان
گە باع وگە بىستا ن شود
نە صحبتى، نە شرح حال
پەردرەمند درمان شود
رخسارە بىرخا كىش نەند
انجىيل خوان رەبمان شود
اموات را زىنە كىند
فرغۇن وگە ها مان شود
پا شەھىمە فيپىچ جىزىل
مسكىن "يوئىس" حىرا ن شود

دلى بىن داد ذات حىق
يىكمى رسد خىندا ن شود
يىكمى زەستا نش بىدا ن
يىكمى اميدا سەرت و نشاط
يىكمى رسد خا موش و لال
يىكمى زىبان گوھرفشا ن
يىكمى به مسجد مىرورد
يىكمى رود در دىير و پىس
يىكمى چو عىساى مسيح
يىكمى رود در پوست كېسر
يىكمى شود چون جىرىئىل
يىكمى دىگر كەمەرە شود

جا نلار جا نىينى بۇلدوم

جا نلار جا نىينى بۇلدوم بۇ جا نىيم يغما اولسۇن
آسى زىياندا ن كىچىدوم دوكانوم يغما اولسۇن
من مەنلىكىمدىن كىچىدوم گۈزۈم حجا بىن آچىدىم
دوست و ملىئىنە ! يېرىشىدىم كما نوم يغما اولسۇن
مندىن مەنلىكىم گئىتىدى هې مۇلکومى دوست دۇتىدى
لامكا نا قوم اولدۇم مەكانى سۈرمىغما اولسۇن
تعلق دن اوزوشىدوم اول دوستدا ن يانا اۇچىدوم
عشق دىوانىينا دوشىدوم دىوانوم يغما اولسۇن
ا يكى ليكىن اوساندوم عشق دۇنۇنى دۇناندوم
دردون حونوما قاندوم درمانوم يغما اولسۇن
وا رلىق چون سفر قىيلدى دوست آندا ن بىزە گلىدى
وپرا ن كئونول نور دۆلدى بۇستا نوم يغما اولسۇن

گئجوم بیتمز سا غینچدان ا وسا ندوم یاز و قیش دان
 بوستا نلار با شین بولدم بوستا نوم یغما ا ولسون
 یونس نه خوش دئمیشیین بال و شکر بیمیشی
 بال لار بالینی بولدم قووا نوم یغما ا ولسون
 جان جانا ن یا فتم

جان جانا ن یا فتم، بگذار جانم یفغا شود
 با سود وزیان ساختم، بگذار دکانم یغما شود (رود)
 تا حجا ب از چشم من شددور، از خودمن گذشت
 من به وصل دوست رسیدم، بگذار گمانم یغما شود (رود)
 من از خودم بی خودشم هلک وجودم دست اوست
 با لامکان پیوسته ام، بگذار مکانم یغما شود (رود)
 از تعلق ها بریدم، به جوار دوست پرسیدم
 به دیوان عشق رسیدم، بگذار دیوانم یغما شود (رود)
 از دوگانگی بریدم، لباس عشق پوشیدم
 بدردو خو نمودم، بگذار درمانم یغما شود (رود)
 چوازهستی بریدم، دوست به سوی من آمد
 منور شدقلب ویران، بگذار گلستانم یغما شود (رود)
 ای آرزوها ی بیبا یا ن، دربهار و در زمستان
 رها کردم با غ و بستان، بگذار بوستانم یغما شود (رود)
 "یونس" چه خوش سخن گفتی، عسل خوردی، گوهرسفتی
 شیرین ز انگبین هستی بگذار شانم یغما شود (رود)

صولار کیمی چا غلار می سین
 یوں لاریمی با غلار می سین
 بولینما ز دردومه چاره
 بنی بوندا اگلیرمی سین
 اونولما ز (شفاتا پما ز) با غریتمی
 ایرماق اولوپ چا غلار می سین
 سن آشورو (افرات) گوزه دورسون
 تاش با غیرلو داغلار می سین
 آرغوری (قا رشی) اینقا رلودا غ

داشدون یئنه دلی گونول
 آقدون یینه قانلو یا شیم
 نیدم (نها شدم) الوما یرمزیا ره
 اولدُم ایلومدن (اولکه) آواره
 یا وی قیلدُم بن یولدا شی
 گوزلرومون قانلو یا شی
 بن توپراق اولدُم یولونا
 شوقار شوما گوییوس گریسب
 حرامی کیمی یولوما

سن یولومی با غلار می سین
سالقیم سالقیم او لان بولوت
یا شین - یا شین آغلار می شین
بیولدا ییم ایلرروم قانی (هانی)
سا سیره (مریض) می سین سا غلار می سین

بن يا رو مدن آیرو دوش دوم
قا رلی دا غلارون با شیندا
سا چون چئزوپ بنوما یچون
ا سریدی یونسون جانتی (مست ا ولدی)
یونس دوش ده گوردو سنی

مثـل درـیا مـوج زـنـان
بـرسـر من حـملـه کـنـان
بـه درـد مـهـلـکـم دـوـجـار
آـیـا مـرا جـسـتـن تـوـان
افـسـرـدـه دـل پـژـمـرـدـهـا مـ
یـکـنـهـرـ کـرـدـهـا مـ رـوـان
جـشـمـ بـه رـه ، دـلـخـسـتـهـا مـ
سـنـگـیـنـ دـلـیـ، کـوـه گـرـان
درـکـوـهـ پـرـ بـرـفـ وـشـرـیـرـ
راـهـ مـبـنـدـ چـونـ رـهـزـنـان
ایـ اـبـرـهـایـ صـفـ بـهـ صـفـ
ازـبـهـرـمـ نـاـلـانـ ، گـرـیـانـ
اـزـسـفـرـهـ گـشـتـهـ بـیـهـوـشـ
بـیـمـاـرـیـ یـاـ سـالـمـ خـنـداـنـ؟

با ز آشفتی قلب سرکش
جا روی کردی خونین اشگم
دستم نمیرسد به یار
مهجورم ازايل و دیار
من دوست را گم کرده‌ام
از چشم خون افشا ن خود
من خاک را هت گشت‌هایم
به مهر تولدیست‌هایم
مثل حرامی راه‌گیر
از دست من یارم مگیر
بالای این کوه پر برف
کیسو پریشا ن رف به رف
جان یونس مست و مدهوش
یونس در خواب ترا بیند

تانيق : شاهد . گؤوده : بدن . نسنه : شئي . بيگيت جوان .
دورور : دور ، دير . صولايين : صوكيمي . يورومك : يئريمك .
آنوبن : آناراق ، يا داشده رك . يىن : قول ، آستين ، اوستونلىرى:
اوستلىرى . سين : قىر . گۈريجىك : گۈرنىدە ساغىنج : آرزو - اىستك
سود ، دوشونجه . قۇوان : پىتك ، بال پىتكى .

اسعار زير يونس امره بوسيله برسور مليحه آنباره
حي اوغلو رئيس دانشکده ادبیات دانشگاه آنکارا
واستادزيان و ادبیات فارسی ترجمه و برای ما فرستاده
شد ه ضمن تشکر از ایشان متن ترکی و ترجمه فارسی
ایشان را درج مینمائیم. وارلیق.

حق دن گلن شربتی

حق دن گلن شربتی ایدوک الحمد لله
شول قدرت دنیزینی کشدوک الحمد لله
شول قا رشوگی دا غلاری میشملىرى با غلارى
سا غلیق صفالیقلا آشدوک الحمد لله
قوری ایدوک يا شیا ولدوقد قانا تلاندوقد قوش ا ولدوقد
بیر بیریمیزه ایشان ولدوقد ا وجدوقد الحمد لله
وار دوغوموز ا يللره شول صفا كونولاره
خلقه تا پدوقد معنا سین سا جدوقد الحمد لله
یئری گل با ريشالوم با دا بسن بیلیشى لوم
آتوموز اگرلندى اشدوک الحمد لله
ايندوک رومى قیشلادوقد حوق خیروشرا يشلە دوك
اوشن سا هار گلدی گئرو كوجدوک الحمد لله
دیربلدوک سنا را ولدوقد ايركىلدوک ابرماغا ولدوقد
آقدوقد دنیزه دولدوقد داشدوقد الحمد لله
تا پدوغون تا پوسوندا قول ا ولدوقد قا پوسوندا
يونس مسكن چيگيدوک پيشدوک الحمد لله

حق دن گلن شربتی ابجدیك الحمد لله

آن شربتی که آمد از حق نوشیدیم الحمد لله
و آن دریا کی قدرت را گذشتیم الحمد لله

آن کوههای مقابله را و آن با غلهای و جنگل را
 با سلامت و صفا گذشتیم الحمد لله
 خشک بودیم و ترشدیم پرا فستا ندیم و مرغ شدیم
 با یدکیگر جفت شدیم پروا زکردیم الحمد لله
 به آن شهرهای که رسیدیم و با آن دلهای شاد دو خرم
 معنی تا پدو ق را بخلق پا شیدیم لحمد لله
 بیا نزدیک ، صلح کنیم گرنا آشنا ای آشنا شویم
 اسب ما آما ده شد جهیدیم الحمد لله
 در روم قشلاق کردیم سخت خیروشور نمودیم
 چون دوباره آمد بهار رخت بستیم الحمد لله
 جمع شده جسمه شدیم بخود لرزیدیم و رو دخانه شدیم
 جا ری شده به دریا روانه شدیم لبریز شدیم لحمد لله
 در درگاه تا پدو ق بندۀ درش شدیم
 یونس مسکین ، خام بودیم پخته شدیم الحمد لله

عقلیم باشیما گلمه‌دی

عقلیم باشیما گلمه عشق شرابین داتما بینجه
 قاندالیغیم بیلمه دوم گرجک اره بیتمه بینجه
 کندوبیلیشی ایله هئچ ایریشه می منزل
 آلاها ایرمز قالور اراته گبن دوتما بینجه
 گردین ایمان گره کایسه ائیودیریل بودنیادا
 یا رین آندا بیتمز ایسون بوگون بوندا بیتمه بینجه
 چون بلبل عاشق دور گونه نظر چدن اولور قولوا
 بیرکله جی (معنا لی سوز) گلمزدیله کونولرده یا نما بینجه
 کونولرده بو را زومی سا عینما زدیر دوم سوزومی
 عاشق نه قاتلانور سوزه عشق متاعون ساتما بینجه
 بیجا ره یونسون سوزین کئی عاشق گره ک آنلا یا
 اوقوش دیلی دور نئیله سون او گوتله مزا و تمه بینجه

عقلم بسرم نیا مد

عقلم بسرم نیا مدتا شراب عشق ننوشیدم
در کجا یم ندا نستم تا به مرد حقیقی نرسیدم
انسان بدا نش خود آیا میزد ب منزل هیچ
به خدا نرسیده می ما ندتا دا من مرد حق را نگرفت
گردین وا یما ن با یدت زنده شو خوبه درا ین جهان (خوب زندگی کن)
فردا آنجا تطا م نشود کارت تا ۱ مروزا ینجا تما منشد
جون بلبل عاشق گلت است به بنده نظر شود از حق
به زبان سخن نمی آید تا در دلها نسوخت
در دلها است این رازم در دمن شرح ندهد سخن می
عاشق تحمل نکنده سخن تا متاع عشق نفروخت
سخن یونس بیچاره با ید بفهمد عاشق کا میل
آن منطق الطیراست، چه کند پند نمی دهد تا نخواند

بن سنی سئودوگومی سؤیله شورلر

بن سنی سئودوگومی سؤیله شورلر خاص و عام
سؤیله شنلر سؤیله شسون سن سوز دیولی گوم حرام
کیم سنون لذتوندن جانی داد آلماز ایسه
یورور بیر جانسوز صورت عالم حالیندن بی غم
بن بودم سنی گوردوم نتجه‌سی صبر ائیله‌یم
سنی بیر گور مکلیگه مشتاق دور جمله عالم
سنی گئرهن کیشی یهنه حاجت حور و قصوار
سنی سئومهین جانا تا مدور جمله مقام
ایکی جهان والیغی گر ہنوم اولور ایسه
سن سوز بنه گره کمز ایش سنونله دور تمانام
بین بیل عمروم اولورسا خرج ائدم بوقا پودا
بن گرجک عاشق ایسم گره ک بویولدا اولم
بنه سن گره ک ایسن نیده رم کند و زومی
گربن سن ا ولدو م ایسه لب بن بنی یا و قیلام

عالملرون آرزو سو سنی بولماق ایچوندود
بن سنی بولمیش^۱ یکن سن سوزین نیته اولام
چوقلار بیونسه دیرکی نئجه عشق اسروکلیگی
نیتسون ازل بزمینده ئیله چا لیندی قلم

عشقی که بتومیورزم درزبان خاص و عام است
بگذا ریم بگویند بی تو آرامش حرا ما است
آنکه جانش از او لذت نمی برد
بما نند صورت بیجا ن از حال عالمی غم و غا فلا است
من که ایندم ترا دیدم چطور صبر نمایم
برای یک دیدار تو مشتق است همه عالم
آنکه ترا دیده است حاجت ندارد به حورو قصور
جانی که دوست ندارد برا پشن و زخ است جمله مقام
هستی هردو جهان گرمال من بشود
بی تو به من لازم نیست کار با تو تمام است
گرهزار سال زیست کنم و بگذرانم دراین درگاه
گر عاشق راستم من باید بمیرم دراین راه
گرتوئی احتیاج من چه کنم خویشتندم را
اگر من تو شده ام گم کنم خویشتندم را
آرزوی همه عالم برای یافتن توست
چون منی ترا یافته ام بی تو من چطور باشم
خیلی کسان به یونس می گویند که تا بکی مستی عشق
چه کند او در بزم ازل چنین نوشته قلم

مسلمان نام دییه ن کیشی

مسلمان نام دییه ن کیشی شرطی نه دور بیلسه گره ک
تا نری نون بویرو غون تو توب بئش وقت نماز قیسا گره ک
تا نلا دور و پبا شون قالدور اللرونی سویا دال دور
نفسون دشمن دور و دور اولدور نفس همیسه اولسه گره ک
او گله ناما زین قیلا سین هرنه دیلرسن بولا سین

تا مودان آزاد اولاسین قولار آزاد اولسه گرهك
اول ايکيندييي قيلانلار آرى ديرليك ديلەنيلار
اولادىر حقه ايرەتلر هردم آنلار ايرسه گرهك
اخشام دورور اوج فريضه داغجا گناھون ارىيىدە
ائيو عمللىرون سيندە شمع وچراغ اولسا گرهك
هركيم بوسوزدن آلمادى بئش وقت ناما زى قىلمادى
بىلۇن مسلمان اولمادى اول تاموياڭىرسە گرهك
گۈرمىزمىسىن مصطاىى ئىئجه بىلەدى وفا يىسى
امتا يچون اول صفا يى امت آنا ايرسىدە گرهك
بىلەرى ايسن دين غيرتىن ويرمەگىل نفشه مرا دىيىن
يونس نبىي سلواتىن عشق ايلە دىئگورسىدە گرهك .

عنوانین ۱۱۴ سوره قرآن کریم

در ۸ رباعی

بعداز بقراة به آل عمران پرداز
ز اعراف و زائفال بجو حکمت و راز
ر عد آمد و حجر و نخل و کهف و تحریم
با مریم و حج و آن بیا گشته ندیم
شد غافر و عنکبوت و روم و قمان
یاسین و دخان و فصلت و الرحمن
شوری شد و ق و ذاریات و خجرات
بر جائیه و الفتح و محمد صلوات
از ممتختنه به مرسلات آمده نور
الحقة باملک و قلم کرده ظهور
زلزال و معراج و بناء گشته نذیر
القدر و بروج و نازعات است بشیر
فیل و علق است و انتشار و أعلى
الثین و تکاثر است و ماعون و ضحی
بر قارعة و مظفیین دار حواس
نصر آمد و کافرون و تبت و الناس
برآمت مصطفی است ایمان و امید
پایان شب سیه رسصد صبح سپید

سید مصطفی هاشمیان مشهد - آبان ۶۷ میلاد رسول اکرم (ص)

با سورة فاتحة بپادار نماز
از مائده و توبه و آنعام و نساء
بایونس و هود و یوسف و ابراهیم
طه، شعرا، نمل و بنی اسرائیل
بافقاطر و مؤمنون نور و فرقان
باص و قصر، سجدة و أحزاب و سبا
با زخرف و أحقاف و زمر و الصافات
برواقعه و مجادلة، حشو و حديد
تجم و قمر و منافقون و صف و طور
باجمدة تغابن و طلاق آید و نوح
إنسان و قيمة إنفطار و تکویر
جن است و مژمل و مذیر والقجر
ليل و بلد است و انشقاق و آعمی
بابیت و غاشیة و الظارق و شمس
با کوثر و اخلاص و فلق حمد و سپاس
با عصر و قریش و عادیات و همزة
هر روز و شب از پیام قرآن مجید
اتید که اسلام قوی باشد و شاد

□ بىس "دگىشىدى مىين ايللىك الفباء مىزى" فكرىنىه اولدو؟

كۈربا چوف ۱۹۸۵ - جى اىلده حاكمىت باشىنا گلدىكەن سۇنرا آشكا رلىق "سيا سىنى اعلان ائتدى. بۇسيا سىنلە يانا شى كوتلىرى مەلۇم مات واسطە لرىيندە مخالىف و تنقىدى سىلر تدریجىا اوجالماغا باشلاندى. اولجه مرکزىدە باشلانا ن بۇحرىكا تىين مىلسما ن جمهورىتلىرىنىه گلىپ چا - تعاسى تقرىبا اۆچ اىيل چىدى. هر حالدا تارىخىن آجى تجرىبەلرىنى ئىزدە تۇتىن و اۇقدار آغزى يانا نىدا سۇنرا قاتىغىدا بېۋەلەيەرەك يىمەگە عادت ائلەين بىيىزم ھم يىئىلىرى بۇ سىاستىن دە موقتى اولد - غوندا ن وبىر كۆن دگىشەجىيندن احتىا طاڭدەرەك بىرمەت سىلىرىنى چىخا رەتىما دىيلار . آنجا ق آشكا رلىق" و "يئىدىن قۇرما" حرکا تىنىن جىدى اولدوغۇ آيدىن اولدوقدا ن سۇنرا آذربايجان مطبوعا تىيندا دا تنقىدى مقالەلر و فکرلىرى جاپ اولۇنماغا باشلاندى. او وقىتلاران را حت تنقىيد استالىين حاكمىتىنى مەحکوم ائتمىك و بۇتون گناھلارى اونۇن باشىنا يىخماق اىدى. بو بىر آزدا حاكمىتىن صرفەسىنە اىدى چۆنکى بئىلە - لىكلە ادعا اولۇنوردوگى، اصليندە كۇمنىست سىستىمى يۈخ، اۇنۇ عىبەجەر حا لا سالان استالىينىز شوروى خلقلىرىنىن باشىنا بلا آچىپ!

شوروى دۇرونده ملى و تارىخي الفباء دگىشىدىرىلىن خلقلىرى آراسىندا بۇ دگىشىكلىكى قارشى تنقىيد و مخالفتىدا ئاشكا رلىق حىز - كاتى باشلاندىقىدا ن سۇنرا مىدا نا چىخدى. مۇلدۇوا و اورتا آسيا ايلە بىرلىكىدە آذربايجان مطبوعا تىيندا دا بئىلە اعتراضلارىن سىسى او جالدى اولجه يومنساق آهنگىلە باشلانا ن و تدرىجىا كىكىن لىش بواعترا ضلارىن ان بىرىنچىلىرىندەن وان كىكىنلىرىنىن بىرى بختىيا روها بىزادرەنىن "دبىيات و اينجەصنعت" روزىنا مەسىنە چىخان "ايكى قورخو" سىرلوجهلى شعرى اىدى . وها بىزادرەنىن بوشىرددە ايرەلى سوردۇوگو اسا س فكربئىلە دېرىكى، استالىين، آذربايغان خلقىنى اۆز تارىخىندەن و مىين ايللىك ادبىياتىندا ن، هابئىلە اىراندا كى عضوى پا رجا سىندا ن قوبا رماق اوجون اونۇن الفباء سىنى زورلا دگىشىدىرىب اولجه لاتىن سۇنرا دا رومان الفباء - سىايلە عوض ائتمىشىدۇ . هەمین تنقىدى شىرعىلە عىن وقتىدە ويا دا ها سۇنرا

چاپ اولونا ن دئمک اولار بۇتون مقاله و تحلیل لرین اسا س مضمونسو بئله ايدي. بعضاً بۇ شرحه بئله بىرفىركەدە علاوه اولۇنوردوگى ۱۹۴۰- جى ايلده روسالفبا سينا كىچمكىن مقصد ۱۹۲۸، - جى ايلده لاتينى قبول ائدهن توركىيە تۆركلىرى ايلە آذربايجانلىلارين يا خىن لاشما سينا انگل تۈرەتمك ايدي .

تا رىخي حادشهلرە با خديقدا بوفىرىن - بوتولوكىدە دۆزگىسون اولماقلابيرلىكىدە - سهولرى وتۇتا رسىزلىقلارنى دا گۈرمىك اولار. شىھەيە اسا س يۇخىوركى، حاكمىتى آلتىيندا ياشايان مسلمان، اوجملەدن تورك خلقلىرىنى بؤلمك، بىرلەپلىرىنىن آيرىب، بىرلەپلىرىنى دشمن ائتمك و اوز تا رېخلىرىندن، دىيل لرىنىن، عادتلرىنىن، مدنىيتىنىن و دينلىرىنىن اوزا قلاشدىرماق، ها بئله اۇنلارلا قۇنشو وقارداش خلقلىر آراسىندا آيرى - يلىق و اوزا قلىق يا راتماق، استالىيننىن اسا سيا ستلىرىنىن بىرى او - لما قلا بيرلىكىدە، بۇ سيا ستھىچىدە استالىينه، لەتىينه ويا شوروى حاكم - يتىينه مخصوص دگىلدى. اونون بۇنۇرھىنى تزار حاكمىتى، ۱۹ - نجوعصرەدە اورتا آسيا نى وقفازى اشغال ائتدىكىن سونرا قۇيمۇش و تطبيق ائتمگە با شلامىشىدىر. ۱۸۵۰ جى ايللىردىن سونرا باشلانان و اسا س اعتبارى ايلە ميرزەفتىحلى آخوندزا دە و ميرزە ملکم خان طرفىتىن رەھىرىلىك ائدىلەن الفباء دىيшиكلىكىنى دە همىن تا رىخي - سيا سى حادشهلرىن ايشىغىندا كۈرمەمك اولما ز. با خاما يا راقكى، همىن چىرىجىوهنىن خارجىندا، اسلام يىعنى عرب - فارسالفبا سىنىن تحليلى و تنقىيدى، عىن زماندا اودۇرون اجتماعى - علمى تظاھرو ايدى (۱). آنجاق تزار مستعمرە چىلىكىنىن سپدىكى دىنيس محصولونو تۇپلاماق، كۈرونور، بلشويكلىر قىسىم اولمۇ - شدور. نىتجەكى، اسلامالفبا سىنى لغۇ ائدبىلاتىنا كىچمك با رەددە قرار ايلك دفعە اولارا ۱۹۲۱ - جى و ۱۹۲۴ - جوا يللردى يىعنى لەتىين زمانىنىدا شوروى آذربايجانى حکومتى طرفىتىن آلىنىير و نەيت ۱۹۲۹ - جى ايلده يىعنى استالىين زمانىنىدا حىاتا كىچىرىلىر. همىن استالىين حاكمىتى ۱۰ - ۱ يىل سونرا لاتينالفبا سىنى دا لغۇ ائدبى ۱۹۴۰ - جى ايلدىن اعتباراً روس(كىريل)الفبا سينا كىچمكى قرا را آلىر، شوروى حاكمىتى قورولدوقدا ن ۱۶۵ يىل سۇنرا يىا دئمەلى ۱۹۸۵ جى ايلە كىيمى نەلاتىنا، نەددە روسالفبا سينا كىچمك نە يىنكى تنقىيد اولۇنمور، حتى حاكم كمونىست سىستمىنىن "نا ئەلىتى" كىيمى آلىقىشلائىر.

۱۹۸۸ - جى ايلده سا شلانا ن الفبا ؛ دگىشىكلىكىنى تىقىددن نئجه نتىجه چىخا رماق، اولاردى؟ وا يكينجى؛ اوتىقىدىن و اوندا ن چىخا - رىلان نتىجه نىن ايندى يئنىدىن لاتينا قا يتماق تما يل لرىلە نە علاقە - سىوار؟

منطقاً دوشونمك اولاركى، اگر - ادعا ائدىلەتكىمى - ۱۹۲۵ اجى ايللرده مىن ايللىك اسلام الفبا مىزى زورلا دگىشىدىرىپ، بىزى كئچمىشىمېزدن، تا رىخى - ملى و فرهنگى مىرا شىمېزدا ن و - شما للالارىن سۈزوپىلە دئىسک - جنوبۇمۇزدا ن آپىرىپىدىرسا، اوندا او وقت، يعنى ۱۹۲۰ - جى ايللرده بىزىم اسلام الفبا سىنى آتىب لاتينا كئچمەمېز بئيوىك، تا رىخى، دەشتلى وبا غيشلانما ز سهو اولۇپ، اگر او وقت لاتينا كئچمك سهو اولۇسا ۱۹۷۰، ايل سۇنرا داها آزا داشرا يطە و بۇقدرت تجرى - بىدن سۇنرا عىن لاتينا قا يتماق داها بئيوىك سهو اولما زدىمى؟ هم الفبا ؛ دگىشىكلىكىنى تىقىد ائتمك، مىن ايللىك تا رىخدن و مەدىت دن دانىشماق وا يرا ن آذربا يجا نىنا ياخىنلىقدا ن بىحث ائتمك وهم ايندى لاتينا قا يتماق طلب ائتمك آرا سىندا منطقى علاقە و تۇتا رلىلىق واردىرمى؟ حقىقت بۇدۇركى، اگر تا رىخىمېز، فرهنگىمېز، دىلىمېز و دىنېمېز اسلام الفبا سى ايلە با غلىدىرىسا - كى با غلىدىرى - هم روس ھم دە لاتىن الفبا لارى بىزى بۇ مىرا شدا ن محروم ائدىرىپ، قۇپا ردىرىپ و آپىرى سالىپ، نئجه كى، تۈركىيەدە بىلە ئۆلمۇشدور. يعنى بىزىم بۇ معنۇي مىز - اشىمېز با خەمیندا ن روس ويا لاتىن الفبا لارىشىن فرقى يۇخدور، اىكى - سىدە بىزى اوزۇمۇزدىن و اوزلۇڭومۇزدىن اۇزا قلاشدىپىر. نسىمى نى، فضولىنى ويا صابرى گىزلى ظرافتىدە دۇلو اوز الفبا لارىندا يىوخ، روس ويا لاتىن الفبا سىندا او خوما ق آرا سىندا نە فرقوا ر؟ اىكىنچى: ها مى قبول ائدىرىكى لاتىن، سۇنرا دا روس الفبا لازى تىطبق ائدىلىنى دەن بىرى شمالى و جنوبى آذربا يجا ن آرا سىندا فرهنگى - نشريات علاقەلىرى بئيوىك ضربىيە دىجار اولمۇشدور. شىمالدا چاپ اولۇنان كتاب و مطبوعا - تى اپرا ن آذربا يجا نلى لارى، اپرا ندا كى لارى ايسە شمالى آذربا يجا نلى لار اوخويا بىلەمەمېشلر وېئنە ها مى قبول ائدىرىكى، الفبا ؛ دگىشىكلىكى - نىن بىر بىر مقصدى دە مەھىپ بۇا يىدى. ايندى بىلە بىر تا رىخى فرمتالىمېزە دوشۇدوڭو حالدا اپرا ن آذربا يجا نىندا، وتكەجە اورادا يىوخ، دئىمك اولار بۇتون اسلام عالمىندا ايشلەدىلىن عرب - فارس الفبا سى عوضىنە سادە جە

تورکييدهه. ايشله ديلن لاتين الفبا سينا كئچمك شما ل ايله جنـوب آرا سيندا كى منا سبتره نئجه تأثـير گـوستـرـه جـكـديـر؟ هـرـحـاـ لـدـاـ شـبـهـ اـئـتمـكـ اـولـماـ زـكـىـ، اـسـلـامـاـ، اـيـرـاـنـاـ وـكـئـجـمـيـشـ مـدـنـيـتـيـنـهـ صـادـقـ اـولـارـاـ قـاـلـنـ اـيـرـاـنـ آـذـرـبـاـ يـجاـنـلىـلـارـىـ شـمـالـلـىـلـارـىـنـ ٦٠ - ٥٥ اـيـلـ بـوـنـداـنـ اـولـ بـوـرـاـ خـدـيـقـلـارـىـ تـاـ رـيـخـىـ سـهـولـرـىـ تـكـرـاـرـ اـئـديـبـ اـوزـ الفـبـاـ لـارـيـنـىـ دـكـيـشـدـيرـمـكـ نـيـتـيـنـدـهـ دـكـيـلـلـرـ. اـوـحـالـدـاـ كـئـجـمـيـشـ سـهـولـرـدـنـ يـئـنـهـدـهـ درـسـ آـلـماـ يـيـبـ لـاتـيـنـاـ كـئـچـنـ شـمـالـلـىـلـارـلاـ مـيـنـ اـيـلـلـيـكـ اـسـلـامـ الفـبـاـ سـيـنـاـ صـادـقـ قـاـلـنـ جـنـوبـ لـوـلـارـىـنـ الفـبـاـ لـارـيـ فـرـقـلـىـ اـولـارـاـقـ قـاـلـاجـاـقـ وـخـداـ آـفـرـبـىـنـ" كـئـرـپـولـرـىـ نـهـقـدرـ تـعـمـيـرـاـ اـولـونـسـاـداـ ٧٤ اـيـلـلـيـكـ الفـبـاـ ضـدـيـتـيـنـىـنـ يـيـخـدـيـغـىـ كـئـرـپـولـرـ دـوـزـلـ مـهـيـجـكـ، فـرـهـنـگـىـ سـنـشـرـيـاـتـ عـلـاقـمـلـرـيـنـدـهـ كـىـ اـوـچـورـومـ رـفـعـ اـولـۇـنـماـ يـاـ جـلـ وـآـذـرـبـاـ يـجاـنـ مـدـنـيـتـيـ يـئـنـهـدـهـ وـاـحـدـ وـگـوـجـلوـ قـدـرـتـهـ چـئـورـىـلـمـهـيـهـ جـكـديـرـ. بـوـ آـرـاـداـ اـوزـ قـرـاـرـيـنـيـ وـئـرـهـنـ بـعـضـىـ "لاتـيـنـچـىـلـارـ" بـوـنـوـ" مـعـذـورـ" گـوـسـتـرـمـكـاـ اـوـچـونـ دـئـيـرـلـرـكـىـ، اـيـرـاـنـ آـذـرـبـاـ يـجاـنـىـنـداـ اـوـنـسـوـزـداـ آـنـاـ دـيـلـيـنـدـهـ مـكـتـبـ وـمـدـرـسـهـ يـوـخـدـورـ وـ رـسـمـىـ دـيـلـ اـولـماـ يـاـنـ آـذـرـبـاـ يـجاـنـ تـورـ كـجـهـسـىـنـىـ بـوـرـاـداـ سـادـهـ جـهـ ضـيـاءـ لـىـلـارـىـنـ بـيـرـ حـصـمـىـ اـوـخـوـيـوبـ يـاـ زـاـبـيلـيـرـ. بـوـ سـبـدـنـ شـمـالـيـنـ عـربـ - فـاـ رسـ وـيـاـ لـاتـيـنـ الفـبـاـ سـيـنـاـ كـئـچـمـهـسـىـ اـيـرـاـنـ آـذـرـبـاـ يـجاـنـلىـلـارـىـنـىـنـ آـكـثـرـيـتـىـ اـوـچـونـ ماـ رـاـقـلـىـ مـسـئـلـهـ دـكـيـلـ . اـيـرـاـنـلىـ ضـيـاءـ لـىـلـارـ اـيـسـهـ عـمـومـىـلـيـكـدـهـ انـگـلـيـسـ جـهـ، فـرـاـنـسـيـزـ جـاـ وـيـاـ تـورـكـيـهـ تـورـكـجـهـسـىـ وـاسـطـهـسـىـ اـيـلـهـ لـاتـيـنـ الفـبـاـ سـيـلـهـ تـاـنـيـشـاـ وـلـدـوـقـلـارـىـ اوـجـسـونـ شـمـالـيـنـ يـئـنـىـ لـاتـيـنـ الفـبـاـ سـيـنـىـ اـوـخـوـمـاـقـ اـوـنـلـارـ اـوـچـونـ چـوـخـ آـسـانـ اـوـلـاجـاـقـ . بـوـ الـبـتـهـ دـاـهـاـ چـوـخـ "بـهـانـهـ" وـ "عـذـرـ" كـيمـىـ سـسـلـهـنـيرـ. شـمـالـلـىـ يـاـ زـيـجيـ وـعـالـمـلـرـ الفـبـاـ دـكـيـشـيـكـلـيـكـلـرـىـنـىـ تـنـقـيـدـ اـئـدهـنـ مـقـالـهـلـرـيـنـدـهـ تـئـزـ - تـئـزـ دـئـيـرـدـيـلـرـ: اـيـكـىـ الفـبـاـ لـىـ بـيـرـ خـلـقـ، دـنـيـاـ دـابـلـهـبـيرـفـاـ جـعـهـنـىـنـ اـيـكـيـنـجـىـ نـمـونـهـسـىـ بـيـوـخـدـورـ (٢). آـيـدـيـنـ دـيـرـكـىـ، شـمـالـلـىـلـارـىـنـىـنـ قـاـيـدـاـرـاسـاـ، بـوـ فـاـ جـعـهـيـهـ تـصـدـيقـ مـهـرـ وـوـرـمـوـشـ اـوـلـاجـاـقـ وـاـوـنـوـ اـبـدـىـلـشـدـ بـيـرـمـسـهـدـهـ، اـوـزـونـ بـيـرـ دـؤـرـ اـوـچـونـ ثـاـ بتـ لـشـدـيـرـهـ جـكـديـرـ. عـيـنـ دـيـلـىـنـىـ دـاـنـيـشـاـنـ - دـاـ بـاـنـ - دـاـ بـاـنـ - ضـدـ الفـبـاـ دـاـنـ اـسـتـفـادـهـ اـئـتمـكـىـنـ تـؤـرـهـتـدـيـكـىـ اـنـگـلـ لـرـىـ وـچـتـيـنـ لـيـكـلـرـىـ گـئـرـمـكـ چـتـيـنـ دـكـيـلـ .. ٥٥ اـيـلـلـيـكـ بـوـ آـجـيـسـ تـجـرـبـهـنـىـ آـغـيـرـلـيـغـىـنـىـ هـلـدـدـهـ. چـيـگـيـنـلـرـيـمـيـزـدـهـ حـسـ اـئـديـرـيـكـ. شـمـالـيـنـ

روس الفبا سىنى لاتينلا عوص ائتمىسى بو وا قىعىتىدە دىكىشىكلىك آپا رـ ما يىجا قـ، ايران آذربا يجا نينا يادا ولان بىر الفبا نى ياداولان باشقـا بىر الفبا يلا عوص ائده جىدىر .شبىھەسىز ،لاتين الفبا سىلا روس الفبا سىنا نسبتاً داها چوخ تانىش اولان ضيا لى لار شمالىن لاتين حرفلىرىلـىمـە يازىلمىش مكتوب اثرلىرىنى اُخويـا جـاـقـ وـاـخـوـمـاـ غـاـ جـاـلـىـشـاـ جـاـقـدىـرـ . آنجاـقـ بـوـ ،تـورـكـىـهـ تـورـكـجـەـسـىـنىـ اـخـوـيـوـبـ يـاـ زـمـاـقـ مـثـالـىـنـداـ اـلـدـوـغـوـ كـىـمـىـ بـىـئـنـهـدـهـ يـادـ،ـاـؤـزـگـهـ ،ـبـاـشـقاـ الـفـبـاءـ اـلـلـاـرـ قـاـلـاجـاـقـ .

بـۇـگـونـ اـيـرـانـداـ تـورـكـ دـىـلـىـنىـ وـاـدـبـىـاـتـىـنـىـ ضـيـاـ لـىـلـارـ نـهـقـدرـ اـخـوـيـوـبـ يـاـ زـيـرـسـاـ ،ـحـاـبـاـحـ شـماـلـىـ آـذـرـبـاـ يـجاـنـ دـىـلـىـنىـ وـاـدـبـىـاـتـىـنـىـ دـاـ اـوـقـدـرـ اـوـخـوـيـوـبـ يـاـ زـاـ جـاـقـلـارـ ،ـشـماـلـىـلـارـ جـنـوبـداـكـىـ مـكـتـوبـ اـدـبـىـاـتـىـ اـخـوـيـاـ بـىـلـمـەـيـەـجـكـلـرـ (٣)ـ وـنـهـاـ يـتـاـ يـكـىـ فـرـقـلـىـ الـفـبـاـنـىـنـ يـاـ رـاـ تـدـيـفـىـ مـعـنـوـىـ وـتـكـنـىـكـىـ اـخـوـيـوـمـ اـيـكـىـ آـذـرـبـاـ يـجاـنـ آـرـاـسـىـنـداـ زـوـرـلاـ ،ـتـىـكـاـنـلىـ مـفـتـيلـ لـهـ چـكـىـلـنـ سـرـحـدىـ "ـطـبـىـعـىـ"ـ حـاـلـاسـاـ لـاجـاـقـدىـرـ .ـ قـىـساـ جـاـ ،ـكـۇـرـۇـنـورـ ،ـعـ ٥ـ اـيـلـ بـونـداـنـ اـوـلـ آـتـاـ -ـ بـاـبـاـ الـفـبـاـ مـىـزـىـنـ زـوـرـلاـ وـاـيـكـىـ دـفـعـەـ دـىـكـىـشـدـىـرـيـلـمـەـسـىـنـ دـۆـزـگـونـ تـنـقـىـدـىـنـدـنـ تـمـاـمـىـ اـيـلـ سـهـوـ وـفـاجـعـەـلىـ نـتـيـجـەـجـىـخـاـ رـدـىـرـلـارـ ،ـنـهـاـ وـجـونـ ؟

□ نـهـ اـوـجـونـ اـسـلـامـ الـفـبـاـسـىـ اـولـماـسـىـنـ ؟

دـئـمـەـلىـ آـيـدـىـنـ اـوـلـۇـرـكـىـ ،ـرـوـسـ الـفـبـاـسـىـنىـ تـنـقـىـدـ اـئـدـهـرـكـنـ حـقـلىـ اـلـلـاـرـاـقـ مـدـنـىـ .ـ تـاـ رـىـخـىـ مـىـرـاـشـداـنـ وـجـنـوبـىـ آـذـرـبـاـ يـجا~نـداـنـ دـاـنـىـشـانـ "ـلـاتـىـنـجـىـلـارـ"ـ عـمـلـهـ گـلـدىـكـدـهـ هـئـچـ دـهـ بـوـعـاـ مـلـ لـوـرـهـ مـحـلـ قـوـيـمـورـلـارـ .ـ اـستـدـ لـالـ تـوـتـاـ رـىـزـلـىـلـىـغـىـ اـيـلـهـ يـاـ نـاـشـىـ ،ـ"ـلـاتـىـنـجـىـلـارـىـنـ"ـ عـرـبـ .ـ فـاـرـسـ الـفـبـاـ سـىـنـاـ قـاـرـشـىـ چـىـخـماـسـىـنـىـنـ باـشـقاـ سـبـبـلـرىـ وـجـهـتـلـرىـدـهـ وـاـرـدىـرـ .ـ اـوـلـاـ دـىـيـرـلـرـكـىـ عـرـبـ .ـ فـاـرـسـ الـفـبـاـسـىـ وـ مـوـجـودـ اـمـلـاـ سـىـسـتـمـىـ دـىـلـىـمـىـزـىـنـ سـلـرـىـنـىـ وـ تـلـفـظـونـوـ دـۆـزـگـونـ وـ آـسـاـنـ شـكـلـدـهـ عـكـسـ اـئـتـدـىـرـمـىـرـ .ـ اـئـتـدـىـرـهـبـىـلـمـىـرـ ،ـ دـاـهـ دـۆـغـرـۇـسـوـ عـرـبـ الـفـبـاـسـىـ"ـفـونـتـىـكـ"ـ وـيـاـ "ـفـونـلـوـزـىـكـ"ـ دـىـكـىـلـ .ـ مـعـاـ آـخـىـ بـوكـىـ يـئـنـىـجـەـ كـشـفـ اـئـدـىـلـىـنـ بـىـرـسـ دـىـكـىـلـ .ـ آـزـىـ ١٩ـ نـجـوـ عـصـرـىـنـ اـيـكـىـنـجـىـ يـاـ رـىـ سـىـنـداـنـ بـرـىـ مـذاـكـرـهـ اـوـلـۇـنـاـنـ بـوـمـسـئـلـهـ اـيـلـهـ هـرـحـالـداـ بـىـزـ اـيـرـانـ آـذـرـبـاـ يـجا~نـلىـلـارـىـ شـما~لـىـلـارـدا~نـ دـا~هـ يـا~خـشـى~ تـا~نـىـشـىـقـ .

بـىـرـسـىـرـاـ حـقـيقـتـلـرـ اـوـقـدـرـ تـكـرـارـ اـوـلـۇـنـوبـكـىـ ،ـأـرـتـىـقـ اـوـنـلـارـىـهـئـچـ اـوـلـماـسـاـ بـۇـرـاـداـ مـفـصـلـ مـذاـكـرـهـ اـئـتـمـگـهـ اـحـتـىـاـجـ يـۇـخـدـوـرـ عـرـبـ .ـ فـاـرـسـ حـرـفـلىـرـلـهـ ،ـ دـاـهـ دـۆـغـرـوـسـوـ اـيـنـدىـكـىـ اـمـلـاـ سـىـسـتـمـىـ اـيـلـهـ مـاـئـتـلـرىـنـ چـۆـخـوـ

دۆزگون گۆستریلە بىلمىر، بىر سى اُچون بىردىن جوخ حرفدن استفادە اوْلۇنور وسا يېرىھ (٤) بۇنلار حقىقتىدا. جدى چا تىشما زلىقلاردى—— رو آذربا يجا ن دىلىنىن عرب فارس الفبا سى ايلە موجود املا اسا سىندا اُخۇنوب - يا زىلما سىنى چتىنلىشىرىر. آنجاق بۇندان درحال الفبانى دكىشىدىرىمك ويما روس الفبا سىندا ن عرب - فارس الفبا سىنا يوخ، لاتينا كئچمك نتىجهسىنى چىخما رما زدا ن اول بعضى ملاحظەلر اوْزىرىنده دا يا - نماق گرەدىر. اولاؤ فۇنتىك لىك، ويما غير فۇنتىك لىك نسبى حادىشىدىر مثال لار گۆسترىمك لزوم يۇخدور. آما انگليسجه ويما فرانسيزجا نين دا لاتين الفبا سى اسا سىندا كى معاصر املاسى بىرا و قدر فۇنتىك ويما فونتو- لوژىك دىگىل، بئلهكى ھ و ھ حرفلىرىنى ويما ^تترکىيەنى مختلف شكللىرده اُخوماق اولار، دوزدوركى، عرب - فارس الفبا سى و اُنسون اسا سىندا كى موجود املا سىستمى علىالخصوص آذربا يجا ن توركىجهسى اُچون داها ضعيف فۇنتىك لىك. گۆسترير وبو سېيدن دىلىمېزى بۇ الفبا ايلە اُخۇيوب يازماق، گىنىش صورتىدە فۇنتىك اولان توركىيە توركىجه - سى نين لاتين الفبا سىنا نسبتاً، داها جتىن و مرکب دىر. بۇ مشكلو رفع ائتمك اُچون يابو الفبانى آتمالىييق، يا آتا - بابا الفبا سىنا صادق قالماقلارا اوزومۇزو بىرآز يۇرۇب الفباء واملا اصلاحاتى كىمى حل چارەسى آختا و مالىييق. اگر نىتىتەرىشى يى خراب ائديىب يئنىدىن، صىفردىن باشلاماق اولماسا، اصلاحات امكارلىرىوار و شمرەلىسى اوْلابىلىر. آخوندزادەنин اوْزوندىن تۇتموش "وا رىلىق" مجلەسىنە و آيرى. آيرى آدا ملارا كىمى هەركىس تكلىف و فكرلىرىلە چىخىش ائتمىش، آنجاق بۇنلارين هەچ بىرى، معىن نتىجەلر و ئىرسەدە، ھەلەلىك عمومىلىشەمىشىرىن بۇنا با خاما ياراق، ايرانداكى نشريات و مطبوعات - ها بئلهه همىن مقا - لمدە. - گۆستريركى، ياخشى گۇتۇر. قوى ائدىلىمېش اسا سلى و هەركىسىن قبول ائتىدىكى بىر اصلاحات كئچىرىلىمەددە، عرب - فارس الفبا سىندا يازان بىزلىر ھەچىدە معطل اولما مىش اُخۇيوب يازماق اُچون اوتۇرۇب اصلاحاتى گۈزلەمەمىشىك. بىز همىن الفباء وبو گۈنكۈ املا سىستمى اسا سىندا اُخۇيوب يازىرىق، آما اُنۇ معىن درجهده اصلاح ائدىب آسا نلاشىرىا بىلەرىك (٥) بعضىلىرىدە دئىپەرىكى، ھ ئا يىلدەن بىرى عرب - فارس الفبا سىندا آيرى دۇشموش شما للىلارا اُچون بۇ "مرکب" و "دۇلاشىقى" الفبانى اؤيرتىمك اولدو قىجا چتىن دىر. توركىيە توركىجهسى نين لاتين

الفبا سی يله مقايسه ائتيكده، بو ادعا نی ردا ئتمک اولما زآنجا ق دئفک اولارمیکى، حل چا رهلىرى آراسيندا ان ياخشىسى، ان آسان اولانى دىير؟ اوحالده، چين ليلرین، ڇا پونلارين، حتى آمرىكا لىلارين و فرانسيز لارين اوز الفباء و املالارينى آتىپ توركىيە توركجهسىنىن الفبا سينا و املائى سينا كىچمهسى مىلازمدىير؟ آخى بىز مىن ايللىك ادبىا تىيمىزو داها قدىم دىلىمېزلىك، كۆكسوز كۆبەلەك دىكىلىك كى، صفردان باشلايا راق يىئنى دىلە، ادبىاتا والفبا يما مالك اولما ق ايستەيك ئىس اوندا كىچمىشىمىزى وايران آذربا يجا نى محض عرب - فارس الفبا سىنىن نسبى چتىن ليكىنه كۈره آتمالى اولاجا غيق؟ مگر ايران آذربا يجا نلى لارى حتى مكتب و مدرسه اولما دان اوز آنا دىللرېنى همىن الفباء و املاء اساسىندا اوخۇيوب - يا زماغانى نئجه اوپىرنىبلر؟

بعضى لرى طرفيندن ايرەلى سۈرۈلن باشقابىر "دليل"ا ئىزرىيتدەدە دا يانماق گىرەكدىر، هرچند بو، دليل اولماقدان وجدى ليكىن اولدوچا اوزاقدىر، ايران آذربا يجا نلىلارىنىن لاتينىا كىچمگى ردا ئتمەسىنىه قاوشى جواب اولراق غريبه بىر "معا مله" تكليف ائتىپ دئىيرلىرى : عرب - فارس الفبا سينا قايتماغا حاضرېق، بىر شرطىلەكى، ايران نادادا آذربا يجان دىلىيندە مكتب - مدرسه آچىلسىن (٤) بو "منطق" صەيمى تكليف و فكردن چوخ غيرجىدى منا قىشە و دىيدىشىمە واسطەسى دىير. آخى نئجه اولۇركى، شىمالدا ان بئۇيوك ملى - تارىخي مسئۇلەيە چئويرىلەن الفبا دىكىشىكلىكى بۇقدار ابتدائى شىكلە "وجهىلما مله" اولور؟ اگر لاتينىا قايتماقدان و بو ايشىن دۆزگۈنلۈگۈندەن شبىھە يۇخدورسا، نه اوجون بو و يا دىيگر شرطلىرى ئىتىندا عرب - فارس الفبا سينا دا قايتماق قبول اولۇنور؟ اگر عرب - فارس الفبا سىنىن احیا سى "معىن شرا يىظە" دۆز - گۆندورسە، نه اوجون بو احتمال اوزرىيتدە هەچ دايانيلىمير و سادەجە و سادەجە لاتين الفبا سى مادافعه اولۇنور، مطبوعاتدا اسلام الفبا سى طرفدا لارىنىن فکرلىرىنە يئر و ئېرىلمىر وائلە كۆستريللىرىكى، مذاكىرە باشلانما زдан و قۇرتارما زدان اول لاتين الفبا سى خىرىپىنە قرار وئر - يلىپ قۇرتارىب؟ آيدىيندىرىكى، اگر ايراندا آذربا يجا ن دىلى تدرىيس اولۇنسا دخى، شىمالى آذربا يجا ن محض بو سبىبدەن عرب - فارس الفبا سينا قايتما ياجاق . ايكىنچى: ايراندا آذربا يجا ن توركجهسىنىن عادلانىه حقلرىنىن تا پىدا لانما سى ھە ايللىك پەلەوى استبادىنىن، مەحصۇللىرى وو

نتيجهسيدير. انصاف اهلى اولان هئچ كس دا نابيليمزكى، اسلامى جمهورى دئوروندە مطبوعات ونشريا تدا ديل آزا دليغى تامين ائديلمىش حتى حکومت دا ئرهلرى كوتلۇي معلومات واسطەلىرىنده آذربايجان توركجه - سيندن استفادە ئديلمەسىنى حمايمە ائتمگە با شلاميشلار. بۇدا آيدىن- ديركى، آذربايجان توركجهسىنى تدريسى وحتى بۇدىله مخصوص علمى مۇسىسىلىرىن آچىلىشىمدا كرە اولۇنور. بىس بو صنعتى تضييقىن وغيرصمىمى ادعا نىن سببى ندىر؟ ونها يىت نە وقتىن بىرى شمالى آذربايجان نىن بىر دا خلى مسئلهسىنىن حلى ايرا نىن بىردا خلى مسئلهسىنىن حلى ايلە علاقەلندىرىپىلىرى؟

ا غياره كۈنۈل وئرمە، دىئدىم، گئتمەيا نىمدان
ما دا مكى گئدىرسن، نە اوجون بۇنجا بىھانە؟

ا يضا حلاز :

۱- مستعمره چىلىرىن اسلام واسلامى الفبا ياخارشى حرکاتى جرجىوهسىنىدە الفبا دىگىشىكلىكى مسئلهسىنە نئچە يانا شىدىغى ويئرلى ضيالى لارىن اۇينا دىغى رول بارىدە بىرسىرا ما راقلى مقالەلر نىشراولۇنۇشدور. مثلا باخىن: حامىد ئىڭار: "ملکم خان، آخوندزادە و عرب الفبا سىنىن تكلىف ئىدىلەن اصلاحاتى" (انگلېسجە)، ياخىن شرق تدقىقا تلارى مجلەسى نمرە ۵۵، ۱۹۶۹. آنچاق بۇدا ما راقلى ديركى، آخوندزادەنин الفباء دىگىشىكلىكى ايلە علاقەدار موقعى بارىدە شمالى آذربايجاندا هەرها - نسى تنقىدى مقالە وكتابجاپ اولۇنما مىشىدير.

۲- مثلا باخىن: ياشارقا رايىف: ملى ليك عاملى "سرلۇحەلىسى مقالەلر، آذربايجان مجلەسى، ۱ اوكتوبر ۱۹۸۸.

۳- دئىپىرلىرىكى، بوجىتىنلىكى رفع ائتمك اوجون اسلام الفبا سىنى مكتىبلەرده اۋيرتىمەگە باشلايا جا قىلار. آنچاق هفتەدە بىر - ايكى ساعت درسلە آدا ملارىن اسلام الفبا سىندىدا روانا اوخويوب يازما غىنى كۆزلە - مكىن عېت اولدوغۇ آيدىن دير. دىگىر طرفدن، بۇ لايىھە موققىتلى اولسا دا خى، اجتما عى حىياتدا ايشلە دىلىمەين اسلام الفبا سى، شمالى آذربايجان نلىلار اوجون اوزگە وياد اولارا قىلا جاق.

۴و ۵ - بۇباردە مفصل مقالە و مطلب واردىر. اسلام الفبا سىنىن

جا تىشما زلىقلارى با رەدە مثلاً با خىن: عبا سعلى جوا دى : آذربا يجان و زبان آن، شركتكتاب جها ن (آمریكا)، ۱۳۶۷، اسلام الفباسي و ملسي نين اصلاحاتى با رەدە مثلاً با خىن: حميدنطقى : يا زىقا يدا لارى، "وارليق" مجلهسى نين ضميمىسى، تهران ۱۳۶۵ .

ع- مثلاً با خىن : "الفباء نئجه اُلاجاق" ، اُدلاريوردو روزنا مە- سى ، نمره ۸، اوت ۱۹۹۰ .

دوقتور: نورالدين سالمى

پنجرەنى آج ،
قوى، آى ايشىغى
گۆمۈش تۈزىلە
فضا نى مەلەندىرسىن
دونيا نين 1 يىك گىچەسىدىر.
بىرسن اُلاسان ، بىرە من
وبىزىم آرا مىزدا ،
عشقىن قىزىل اُدو اُلاولانا !

تا رىخىلدە اُخومشوق
گۈن سا چان زامان ،
بىرچىلغىن حكيم،
الىيندە ايشىقلانا ن بىر چىراق
كۆچەلرددە، حىرتىلە دۇلانىرىدى،
اُو، اينسان آختا را رمىش .

مېن ايل لر كىچىپ گىدىيىدىر .
- حكيم قا رداش !
اُز چىرا غىينى ياندىر
زامان، همان زامان دىر .
گل ، گۇنشىدە، كۆچەلرى دۇلانا ق،
قوى، آلقا ناباتا ن اۋەك لرددە
اينسان آختارا ق .

ھەآنخىشم ، گۈي سەلار
قا را چا رشا بىينا بۇرونن زامان
چىرىپىينا ن اورەيىم، اسە - اسە
سنى گۈزلەيىر، سنى گۈزلەيىر .

قرآن واسلام

(۲)

قرآن كريم حضرت محمد (ص) دن صونرا بيرينجي خليفه ابوبكر زا ما نيندا صحيفه لرى توپلانىب بير جلد حالىنه سالىيندى واونا مصحف آدى وئريلدى (۱) بوا يشه عمر سبب اولدى چونكى قرآننىن اوخونوشونا و متنىندە اختلاف تا پىلىپ عىنى زا ما ندا يىما مە حربىندەن صونرا قرآنى بىلەن ويما زىلارى ساخلايان كىمسەلرىن جۇخۇ اولمۇشدور. عمرىن اصرارى ايلە ابوبكر صون كاتب وحى اولان زىدېن ثابتى قرآننىن سورە و آيەلر- يىنى توپلاماماغا مامور ائتدى اودا بونلارى صحيفەلرە يازاراق ابوبكرە وئردى و اونا مصحف دئىيلدى ابوبكردن صونرا مصحف عمرىن الينەگىدى. عمردە اونو قىizi و پېغىمىرىن روجەسى حفصىيە بورا خدى حفمه اوخوما- يما زما بىلەن ويما خشى شا عردى و قرآننىن چوخ قىمىنى ازبر بىلىرىدى. عشمان خليفه اولاندان صونرا مصحفى حفمه دن آلدى و اونون امرى ايلە زىدېن ثابىتن رىيا ستىنە بيرھەيت اونو تدقيق و بۇگۈنكۈ ترتىبە صالدى صونرا تكثيرى ائدىلەرگە مېم شەھىلرە گۈندىرىلىدى و اونا (مصحف عشمان) دئىيىلدى. بۇندان صونرا دىگەر قرآنلار ياندىرىلىدى.

مصحف عشمان سورەلرىن اوزۇنلۇغو و قىيما لىيغىنا گۈرە ترتىب لەنمىش، ان اوزۇن سورە باشا قۇبىلەشىۋىدۇر. آنجا قىاتىدە سورەسى استشنا اولاراق قىيىسا اولدۇغۇحالدا ان باشا قۇبىلەدۇ، فاتحە سورەسى بۇتون دىن لره شامل اولابىلدەجك خصوصىتلىر گؤستەرمىكەدىر.

حضرت علىنىن قرآنى سورە و آيەلرىن نزول (كلمە) تا رىخىنە گۈرە يازىلدىيلىنىڭ حالدا رسمي قرآن اولاراق سەچىلمەدى. اودا بۇندا راضى اولدۇ.

قرآن كوفى خطى ايلە يازىلدىيلىنىڭ اوچون عربىجهنى ياخشى بىلەمە- يىنلىر طرفىندە دۆزگۈن اوخونا بىلىملىرىدى، عربىلەرde اونۇ باشقا - باشقا -

- مصحف، دا غىينىق صحيفەلرىن توپلانىب جلدشىلىنىھەما لىينما سينا دئىيلەر.

شکىلده اُخُويور دولار بۇ چتىنلىكلىرى نظرده تۇتا را ق اىكىنچى عصرىن اىكىنچى يا رىسىندا نقطە و مۇنرا سلى حرفلىرى دۆزگون اُخُوماق اُچون خۆكە ايشلىنى (اسلام آنسىكلوپدىسى . استانبول ۱۹۶۷ - جلد ۴) . او زاماندا ن حضرت على و عثمانا نسبت و ئىريلەن يعنى اۇنلارىن يازىسى اولدوغۇ ادعا ائدىلن قرآن لار قالمىشدىر (مشهد ، نجف ، قاھره استانبول : تورك و اسلام اشلىرى موزەسى) .

زا ماڭلا كوفى يازىسىندا دىكىشىكلىكلىرى عملە گلىپ نسخ ، ڭۈزۈن نىستعليق يازىلار ئەملىق يەنلىرى ئەندى و كۈزەل يازى زان خطا ط لار قرآنلار يازدىلار و اۇنلار ئەندىلەن تىھىب دئىيىلەن اسلۇبلا سۆسلىدە دىيلر (بىزەدىيلر) .

ابن مُقلە (۹۳۹ م = ۳۲۸ اولوم) كوفى يازىنى نسخ يازى سىبنا چئويردى . اۇندا ن صونرا سلجوقلۇ ملکاشاھىن كاتبى ياقۇت مستعصمى (۱۲۲۱ م = ۶۱۸ هـ) و حافظ عثمان (۱۶۹۹ م = ۱۱۱۱ هـ) قرآن يازىسىندا بئيوىك خدمت ائدبىت اوزلارىنندن قىيمتلى قرآنلار يادىگار قۇيدۇلار .

قرآنىن تفسير ، قرائت و ترجمەلرى : اسلام علملىرى اساس قرآن ، حدیث و فقهى دىن عبا رتدىر . فقه (درىن دن اۇگىرنىمك) كلام ، حقوق و اخلاقدا ن بىح ائدر قرآن علمى دە تفسىر و قرائت اۇماق اوزره اىكى بۇلۇمە آپرىلىم .

تفسىر قرآنىن معنا سىينى بىان وا يېخاح ائدن علمدىر . قرائت علمى دە قرآنىن نىتجە اُخۇنما غېنىي اوكىرتىر .

تفسىر قىسر سۆزۈندەن دىير و اورتۇلو شىئى آيدىن و آچىقلاما ق دئمكدىر تفسىر ائدرىكىن آيەلرىن نزول شانى يعنى نە شرا يىطە و نە زامان گىلدىگى دە نظرده تۇتولۇر ، بىرده تأویل واردىرىكى تفسىرە ياخىن اولدوغۇ حالدا اۇندا فرقلى دىير . تفسىر مفردا توسوزلىرى شرح وا يېخاح ائدر حالبىكى تأویل جملەلرىن معنا سىينى باشقا آيە و جملەيە ارجاع ائدرەرك بىان ائدر . قا باقدا يازدىغىمىزكىيمى تاویل متىشى به آيەلرى معنا ائدرىكىن مۇحكم آيەلرە ارجاع ائتمىدىن عبا رتدىر .

تفسىرى اىلك اونجە پېغمىر اوز اصحا بىينا ائدرمىش و اۇنلارىن باشا دوشىمەدىكلىرى آيەلرى اىضاح ائدرمىش .

پېغمىبردىن صونرا صاحىبەن حضرت على و دىكىر خەلقا ئىراشىدىن ها بئىلە ابن عباس ابن مسعود ، ابى ابن كعب ، زىيد بن ثابت ، ابوموسى اشعرى ، و عبد الله بن زبیر بۇ يىشى كۈرمۇشلار . صونرا مسلمان اولمىش .

یهودیلر یهودی روایت لرینی ده تفسیره قاریشیدیر دیلار . (مثلاً گعبالا خبار و هب بن منبه (۱۳۴ - ۵۳۴) .

بُوکُون الْيَمِيزَدَه اَوْلَان تَفْسِيرُ لَرِين اَن مَشْهُور وَاعْتَبا رَلِيَّلَارِ بُونَلَارِ دِير .

تفسیر طبری : ایرانی (ما زندرا ن یا طبرستانی) محمد بن جریر - طبری طرفندن ۹۱۵ = ۳۱۰ ده یا زیلمیشدیر آدی جامع البيان فی تفسیر القرآن دیر .

تفسیر فخر رازی یا تفسیر کبیر : (۱۲۰۹ = ۶۰۶ هـ) دا یا زیلمیشدیر .
تفسیر الکشاف : تورکستانی جا رالله محمود زمخشی طرفندن (۱۱۴۳ = ۵۵۲۸) ده یا زیلمیشدیر . زمخشی معتزله فرقہ سینه منسوب اولوب عینی زا ما ندا مقدمه اراده آدلی عربجه ، فارسجا ، تورکجه و خوا رزمجه لفت کتا بیشین دا مؤلفی دیر .

تفسیر ابوالفتوح رازی : هجری ۶ - اینجی عصرین بیرینچی یا رسیندا فارسجا یا زیلمیشدیر .

تفسیر جلالین و تفسیر تبیان شیخ طوسی .

تفسیر خواجه عبدالله نصاری ، تفسیر بیضا دی ، تفسیر ابن کثیر و ملا حسین - کاشفی .

تفسیر شیخ محمد عبده : مصروفه سید جمال الدین افغانی نین شاگردی و دوستو محمد عبده طرفندن یا زیلمیشدیر .

تفسیر البيان ترکی ، بوعصرین باشیندا با کی دا شیخ الاسلام محمد حسن مولیزاده شکوی (شکلی) طرفندن مختلف تفسیر لرنظرده توتسولا راق ، آنا دیلیمیزده یا زیلیب چاپ ائدیلمیش صونرا تبریزده و قمدا ینیدن چاپ ائدیلمیشدیر .

معاصر دورده تبریزی علامه علبا طبا ئی طرفندن یا زیلان المیزان عربجه یا زیلمیش و فارسجا یا دا ترجمه ائدیلمیشدیر . (تفسیر المیزان ، استاد علامه سید محمدحسین طبا طبا ئی (تبریزی) ترجمها است دنام رم شیرازی (۲۰ جلد) بنیاد علمی و فکری علامه طبا طبا ئی .

قرآن مجیدیا تفسیر الحقائق النکت لايات والدقائق : ترجمه و تفسیر ائدهن میر محمد کریم نجل ا حاج میر جعفر علوی الحسینی موسوی باکوئی (۱۹۰۵) قرآنین آذربایجانی تورکجه سینه ترجمه و قیصما تفسیری دیر و فارسجا - یا عبدالمجید صادق نوبری طرفندن ۱۳۴۸ = ۱۹۶۹ ترجمه و طهران داشت .

نسبى اقبال و شركاء طرفندن جا پ ائتدىر بىلەمىشىدىز .

قرآنىن ترجمەلىرى : اسلام دينى باشقا ملتلىرى آراسىندا يابىلا -
ندا ن صونرا بىر طرفدن عرب دىلى ، تون مە ما نلار آراسىندا يابىلدى
و عالملر و دين خادىلىرى عربجهنى مدرسه و مسجدلارده اوكىرنىلىرى ،
كتا بلازىنى واشىلىرىنى بۇدىللە يازماغا باشلاپلىار، شعرلىرىنى عربجه
يا زىدىلار ائلهكى ايکى - اوج عصردە فارسلارو صونرا توركىلەر عربجهنى
عربىلەرن داها ياخشى اوكىرنىلىرى و او دىلىدە شاھشىلەر يازدىلىلار
(فارابى ، ابن سينا ، رازى و) بىر طرفدن ده قرآنى فارسجا و توركجه
يە ترجمە ائتدىلىر .

قرآنىن ايلك ترجمەلىرى فارسجا ياخشى اولمۇشدور وكلمه كلمە
ترجمە ئىدىلىمىشىدىز .

توركجه ترجمەلىرى :

توركجه يە ترجمە داھى عىنى اسلوبدا يعنى سطرلىرىن آلتىيندا
كلمە - كلمە اولمۇشدور . توركجهنىن جملە قۇرۇلوشۇ عربجه و فارسجا ياخشى
اويمى دىغىي اوجون صونرا دا ن جملە - جملە ترجمەلەردىن يازىلىمىشىدىز .
ايلك توركجه ترجمە اوغۇز توركجهسىنە ۱۳۳۳ م = ۵۷۳۴ دە شىرازلى
خاجى دولتشاه اوغلو محمد طرفندن ئىدىلىمىشىدىز . بىوتىرىجە ستابىن بول دا
" تورك اسلام اشلىرى موزە " سىنده موجوددور . بۇاشرىن دىل باخيمى -
ندا ن دا بؤيوڭىدا هېمىتىوا ردىر اشر چىلخا اوغۇز توركجه سىلە
يا زىلىمىشىدىز مثلا : آيت = بىلگى ، كتاب = بىتىك ، فقير = جىىغاى ،
غضب = قاقماق ، قادر = اوغان ، جهنم = تامى ، جنت = اوجماق ، طعام ،
يئمك = يئپگى ، شاھد = تانىق ترجمە ئىدىلىمىشىدىز . (قرآن كرييم
بىلگىلىرى ، دوقتۇرۇشمەن كىسى اوغلو . آنكارا - ۱۹۸۹) .

بۇندان صونرا بىرچوخ اسکى ويئنى ترجمەلەردىن تورك دىلىينىدە
(مختلف لىھەلەردىن) جا پ ائدىلىمىشىدىز . اونلار حقىنە لازىمى ياخاتى
باشقا مقالەدە بۇرا خىرىق .

قرائىت : قرائىت اوخۇماق وتلاوت معنا سىنە دىير . اوخويانا قارء و
اوخۇيىانلارا قراء ئىتىلىرى . قرآنى از بىرىلىنەدە حافظ دىئپىرلىر .
پىغمىزىما تىينىدە مشهور قراء جضرت على ، عثمان ، أبى بن كعب ،
زىدين ئابى و اولمۇشلار . كلمە و قرامە قادەلەرىنى اساس توپتى -
راق قرآن اوخوماق ٤ - اونجو عصرىن اورتا لارينا قدر ادا مە تاپىپ

صونرا لحن ۱ يله ۱ او خوماق دب اولمۇش وبۇگونه جن دوا م ائتمىشدىي و قرآن او خوماقدا قريش (قۇرئىش) لىھەسى اسا س تۇتولور (قورئىش پېغىمېرىن مىنسوب اولدۇغو قبىلەدىر). بۇگۆن مختلف اسلام اولكەلرى نىدە خصوصىلە مىصردە جوخ مشھور وباشا رىلى قارەلر واردىر .

قرآننىڭ يئرى اسلامدا : قرآن اسلام دىينىنىن آناكتا بىدىر (۱ - الكتاب) . اسلام دىينى وشرع احکامى (فقه اصولى) دئورد دليلە (اساس) دا يانىر . او دئورد دليل بۇنلاردىر :
۱- كتاب ويا قرآن .

۲- سنت : پېغىمېرىن سۈزلىرى ، ايشلىرى وتقريرلىرىنە دئىيلir .

۳- إجماع : بىرمىھىلەدە مىلسما ن عالملرىن اكتىرىتىنىن رأيىنە (سسىنە) اجماع دئىيلir .
۴ - قىيا س فقها .

سنتى مذهبىنىدە اساس دليللر (يۈل گۈستەرن وسند) بۇنلاردىر ، بۇنلاردان باشقا استحسان (ياخشى يۈلۈ سئچمك) مصالح مرسىلە (مصلحتى سئچمك) ، ضرورت و بلواي عام كىيمى فرعى دليل لىردە واردىر . يوخا ريدا آدىنى چىكىيمىز دئورد دليلىدە كتاب و سنته ارجاع ائدرلر سنت قرآننى شرح و تفسىرى كىيمى دىر .

قرآن دىينى و دنىيى ياشايىشىن اساسلىرىنى اعتدال اوزرىنىڭ قۇرموش دور . بۇسا سلاپىرىن ان مهملىرى بۇنلاردىر :
۱- عقىدەلىرى گمرا هلىقدا ن قۇرتا رماق .

۲- وجودانلارى آزاد قىيلماق .

۳- خرافەو با طل عقىدلرى آتماق و تقلیدبىوت (بىتلرىنى يىخماق .
۴- تا نرى قول آراسىندا واسطە تانىما ماق .

۵- ! نسانلار آراسىندا مساوات قۇرماق .

۶- عرق (نژاد) و قبىلە فىرقىلىرىنە با خاما ياراق انسانلىيغىن بىرلىكىيىن تانىماق .

۷- عالم و ارليغا با خاراق تا نرىنىن قدرت و بىرلىكىيىنى تانىماق .

۸- عالمدەكى نعمتلىرىن انسان كىيمى فايدالانماق و داھا ياخشى ياشاما ماق يۈلۈنۈ گۈسترەمك .

۹- انسانى فضىلتىرە دايانارا ق انسان كامىل ياراتماق .

۱۰- ان مكمل عبادت شكلينى وئرمك .

سُنّى لر پىغمىرىن صونرا تا رىخ صира سىلە پىغمىرىه جا نشىن اولان
ابۇبىكىر، عمر، عەذان و حضرت علىنى پىغمىرىن دۇردىلىفەسى بىلىرىلر و
اۇنلارا خلفاى راشدین دئىبىرىلر. اۇنلار داھى بىرآ زفرقلە دۇردىمىزىبە
بئولۇنمۇشلر: حنفى، مالكى، شافعى و بنىبلى .

شىعە مذهبىيندە شرعى حكملىرىن (فقه) قا يىناق واساسلىرى اهل سنت
دن بىرآ زفرقلىدىر و بۇنلاردا ن عبا رتدىر: قرآن، سنت، اجماع، و عقل.
بۇرا دا ائمە معصوم سۆزلىرى وا يىشلىرى دېرىپىن سُنّتى كىيمى معتبردىر.
اجماع و عقل دە مستقل شكىيلدە يۇخ ائمەتتىن سُنّتىلە بىرگە ولدوغۇ
واقت معتبردىر (ميا حىنى ازاصول فقه. دفتردوم، منابع فقه درسها ئى از
استاد سيد مصطفى محقق داماد ۱۳۶۳).

سُنّت اوج جوردور: سنت عملى، سنت قولى و سنت تقريرى.
سنت عملى پىغمىرىن ايشلىرىنە دا يانىر .

سنت قولى پىغمىرىن روايت ائدىلن خبر و حدیثلرە دئىيلir.
سنت تقريرى پىغمىرىن حضوروندا دئىيلن سۆزلىرى وا يىشلە اعتراضا
ائىلەمەدىگى اوجون اۇنلار مُجا ز ما يىليلir.

پىغمىرىن سۆزلىرىنى نقل ائدن اىلک حدیثچىلر اۇنون صحابىلى
حضرت على، عمر بن خطاب و اوغلو عبد الله، ظلحە و زبیر و عبد الله بن -
مسعود، زیدا بن شا بت، پىغمىرىن آروادى و ابوبكرىن قىزى عا يىشە دىر.
بۇنلاردا ن ۱۲۰۰ حدیث نقل ائدىلمىشدىر. صونرا ابۇھرېرە و باشقىلارى
بىر چوخ حدیث پىغمىرىن نقل ائتمىشلر. لakin بۇ حدیث لرا نجا ق هجرى
ايكىينجى قرن دە يازىلماغا باشلاندى اۇزا ما نا قدر آغيزدا ن آغيزدا نقل
ائدىلدە .

سُنى مذهبىيندە ان چوخ معتبر ما يىيلان حدیث كتا بلارى صحاحىتى
دئىيكلرى آلتى كتاب دىيركى بۇنلارين ان مشهورو صحىح بُخارى دىر.
صحىح بُخارى - بُخارالى محمد. (۱۹۵- ۲۵۷ھ) طرفندون توپلانمىش و
يا زىلەمەشدىر و ۷۲۵ حدیث احتوا ائتمىكە دىر صحىح بُخارى استانبول
دا توركجهىه ترجمە ائدىلمىش و ۱۲ جىددە (۱۳۷- ۱۴۰ ونجو جلدى قلاوزدور)
لاتىن حرفلىرى ايلە با سىلامىشدىر.

شىعە مذهبىين معتبر ما يىدىغى حدیث كتا بلارى ائمەدن نقل
ائدىلمىش و دورد كتا بىدا تۇپلانمىش و بۇنلارا كتب آربىعه (دۇركىتا ب)
آدى وئريلەمەشدىر بُوكتا بلارا اصول دا دئىيلir و بۇنلاردا ن عبا رتدىر:

۱- اصول کافی : ۱۶۱۹۹ حدیث احتوا ائتمکده و صاحبسته دهکی حدیثلرین جو خونودا ایچینه الْمیشیدیر. ابو جعفر محمد کلینی طرفندن تالیف ائدیلمیشیدیر کلینی ۳۲۹ هجری ده بگداد دا وفات ائتمیش و اورادا با سیلمیشیدیر.

۲- من لا يحضره الفقيه : ابو جعفر شا نی محمد، ابن با بویه، شیخ - صدوق آ دا یله مشهور دور. بُوكتا بدا ۹۰۴۴ حدیث واردید. ابن با بویه مختلف دینی موضوع علاردا کتاب یا زمیشیدیر. ۳۸۱ هجری ده وفات ائتمیش و طهرانین اطرافیندا ابن با بویه آ دی یله مشهور مزار لیقدا مقبره سی وا ردید.

۳- تهذیب الاحکام : شیخ طوسی آ دی ایله مشهور ابو جعفر محمد طرفندن تالیف ائدیلمیش ۱۳۵۹۰ حدیث احتوا ائتمکده دیدیر. شیخ طوسی - ۴۶۰ هجری ده وفات ائتمیشیدیر.

۴- استبعار: بُوكتاب دا شیخ طوسی طرفندن تالیف ائدیلمیش و اوندا ۵۵۱۱ حدیث واردید. شیخ طوسی نین با شقا بُویوک اثریده خلاف - طوسی آ دی ایله مشهور دور کی اورادا مختلف اسلام فرقه لری نین فقهی احکامینی بیرگه وئر میشیدیر. بُوكتا بلا را بیر چوخ تفسیر و شرح لر یا زیلمیشیدیر.

اجماع : اتفاق وبیرلیک دئمکدیر و فقدمه دین عالملى یعنی صلاحیتلى کیمسه لرین بیر مسئله ده (شرعی حکم) دُوشونجه بیرلیگىنە دئیلیمیر. اجماع دان قرآن و سنت ده قید ائدیلمەین مسئله لرده فایدا لانیلار. سُنّتی لر اجما عی بیر اساس کیمی تانیما قدا قرآن، سنت و عقله استناد ائتمیشلر مثلاً قرآن دا نساء سوره سی نین ۵۹ - اونجو آیه - سینده بئله دئیلیمیشیدیر: وَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ " یعنی بیر مسئله ده اختلافی نیز اولسا تانرییه (قرآن) و پیغمبره (سُنت) مراجعت ائدين . دئمک بیر مسئله ده اختلاف اولما سا اوز آ رانیزدا رای بیرلیگی ایله اونو حل ائده بیلیرسی نیز صونرا پیغمبردن روایت اولۇنا ن روایته گئرە " لاتجتمع أمتی على الخطأ " یعنی منیم امتیم سهو اولان بیر ایشىدە بیرلشمزلر " اجماع عی بیر اساس کیمی قبول ائدیرلر (اصول فقه، استاد محقق داماد) شیعه مذهب - یندە اجماع مستقل بیر اساس کیمی یؤخ آنجاق ائمه نین سنتى نى

کشف ائتمک اوجون بیر و سیله اولارا و قبول ائدیلمیشdir.

قیاس: ایلک دفعه ابوحنیفه (حنفی مذهبی نین اما می) قیاسدان بیر اساس کیمی شرعی حکملری جیخارماق اوجون فایدا لانمیشdir. صونرا ما لکی و شافعی مذهبی نین عالملى اونو بیردلیل و اساس کیمی قبول ائتمیشلر لakin حنبلی لر (امام احمد حنبلین مریدلری) و هائىلە شیعەلر اونو قبول ائتمەمیشلر.

قیاسی سئلە تعریف ائتمک اولار: بیر حکمون علمتینی با شقا سینا سرا بیت و ئردیلمک دیر. مثلاً سلامدا قاینا میش او زوم صویو حرا مدیر. (الْخَمْرُ حَرَامٌ) بیز بیرا بارەسیندە حکم و ئرمک ایستەدى - گیمیز زا مان شارع اشارات ائتمەدن بئلە دوشۇنوروک: قاینا میش او زوم صویو مُسْكَر، كَفْلَنْدِيرِيْجِي (سرخوش ائدیجى) اولدۇغو اوجون حرام دیر. بۇ مقايسە ونتیجه آلماغا قباس واجتها دئیلمیشdi. شیعە مذهبیندە آنجاق منطقى قیاس قبول ائدیلمیشdir. بۇ نوع قیاسدا حکمون علمت و فلسفەسى بیان ائدیلمیشdir مثلاً اگر شارع طرفینى در دئیلەکى: (الْخَمْرُ حَرَامٌ لِأَنَّهُ مُسْكَرٌ) يعنی قاینا میش او زوم صویو كَفْلَنْدِيرِيْدِيگى اوجون حرام دیر اوزا مان بیرا نیندا حرام اولدۇغونا حکم ائده بىلدەر دیك بوايسە داها بیزیم اوز اجتها دیمیز يۈچ بلکە شارعین دئدیگى حکم دور.

استحسان: استحسان ياخشى و اوستون بىلەك وبىڭىمك دئمکدیر. بۇ اساسا گۈرە بىرمىئىلەدە قیاسا گۈرە يۈچ مصلحتە گۈرە حکم و ئەرەرىك يعنى استحسان قیاسین بىر استشناسى دیر. اهل سنت عالملى بىر مسئلەدە قرآن و سنت دە آچىق بىر حکم اولما ياندا عقل و قیاسدا فایدا لانىرلار لakin مصلحتا اولما يىنى زا مان استحسان و مصالح مرسىلەدن استفادە ائدىرلر. شیعە عالملىرى و شافعىلر استحسانى قبول ائتمەمیشلر.

مصالح مرسىلە (بۇرا خىلەمیش و ياخاد مصلحتلر) دە مصلحت اساس توپولور. ايىندىكى حقوق دىلىيندە بۇنا عموم منفعتلىرى (مصالح عاليه) دئمک اولار.

عقل بارەسیندە مختلف مذهب و فرقەلرین دوشۇنجهلىرى فرقىلى دیر. سُنى لىردىن معتزلە فرقەسى عقلى ان مېم اساس دىلىل قبول ائدر. اونلا را گۈرە عقلە دا يانان هر حکم شرعى دیر و شرعى حكيملرین ھامىسى

ها ميسى عقله دا يانما قدادير: كُلُّ مَا حَكَمَ بِهِ الشَّرْعُ حَكَمَ بِهِ الْعَقْلُ وَ
كُلُّ مَا حَكَمَ بِهِ الْعَقْلُ بِمِنْهُ حَكَمَ بِهِ الشَّرْعُ. بوحکم شیعه اصول
فقه علمینده ده قبول ائدیلمیشیدیر. معتزله حتی ظاهرده عقله اویسو-
شما یا ن قرآن آیده لرینی ده عقله اویغون شکيلده تفسیره محتاج
بیلیسرلر (تا ویل)

با شقا سُنی لر عقل باره سینده بئله دئییرلر. اگر بیرچوخ دین
عالیم و محقق لری بیرمسئله ده عینی فکرده اولسالار عقل با خیمیندان
خطا و سهو دوشونمه لرینه ماکان یوخدور. شیعه عالملىرى بو فکر بیرلیگی-
نى ائمه (معصوم) نین سُنتی ایله عینی اولورسا قبول ائدییرلر.
فقه: فقه درین دن آرا شدیرماق وبیلەمک، دانیشا نین سوزلر-
یندن مقدمیتی آنلاما ق دئمکدیر اسلام دا فقه شرعی احکامین علمی-
دئمکدیر واجتها د ورای (فتوا) وئرمگە احتیاج واردیر و دئدیگیمی-ز
کیمی اسا سی قرآن و سنته دا يانیز.

فقه علمی پیغمبردن صونرا وجوده گلمیشیدیر. مسلمانلار قرآن
دا اولما یا ن مئله‌لر قا رشی‌سیندا پیغمبرین اصحابینا و صونرا اونلا-
رین شا گرددلرینه (تا بعین) مراجعت ائدره و مشگل لرینی اونلاردا ن
سوروشا ردیلار. اونلاردا پیغمبره یا خین اولدوقلاری اوچون پیغمبرین
سُنتینه دا يان راق مسلمانلارین دینی مسئله‌لرینی حل ائدریلر. قرآن
و سنت ده اولما یا ن مسئله‌لرده قیاس و اجتها دلا اونلارا جواب تایما-
غا جالیشا ردیلار.

بۇ شکيلده زاما ن گئجديكجه مختلف فقه مكتب لری ئظهور ائتدى.
بۇنلاردا ن دورد مكتب بىرده شیعه مكتبى بۇگونه قدر دوا م ائتمىش و
ايزله يىتلارى (پېرو) لارى یا شا ما قدادير. بۇ دورد مكتبىن بىر- بىرلرى
ایله فرق لری آز اولوب بىرلیكده سُنى مذهبىنى (اھل سنت) تشکىل
وئریرلر و بۇنلاردا ن عبا رتدىلر:

الف- حنفى مذهبى: بومذهبىن اما م ويا موسى ابوحنيفه دير.
هجرى ٤٩٦ مدا كوفىدە آنا دان اولموش و ١٥٠ هـ = ٢٦٧ مده وفات
ائتمىشىدىر. اونون زاما نىندا كوفه و عرا قاسلام ضىا لىلارىنىن مرکزى
اولموشدور. اونون كىتا بى "فقها لاكىبر" ٣ دلانىر. ابوحنيفه قرآن و سنت دن
با شقا قیاس استحسان ورأيە اهمىت وئریر.

بۇگون مسلمانلارین بؤيوک اكثريتى حنفى مذهبىنى اينانىز و

اُوجمله دن بئیوک اکثریتی شیعه اولان آذربايجان و بؤتون ايران تور -
كلرييندن باشقا ديگر تور كلرو تور كمنلرده حنفي دير.

ب - مالكى مذهبى : مؤسى مالك بن آنس دير. هجري ٩٣ = ٧١٢
ده مدینه ده آنا دان اولموش و ١٤٩ ه = ٧٩٥ مده همان شهرده وفات
ائتمىشدير. كتا بىنىن آدى "الموطأ"^١ دير بوكتاب فقه و حدیث دن عبا -
رتدير. مالك قرآن و حدیث دن باشقا، اجماع فقها (يعنى بپرسئله ده
مدنىه عالملىرىنىن مشترک دوشونجه لرى) و راي اصلينه استناد ائديردى.
(دا يانىرىدى).

راي اوز اجتهاد وادراكى دئمكدير. بوندان باشقا "استصلاح" صلينىدە
مالك علاوه ائتمىشدير. بودا عامه مصلحتى يعنى جماعتىن مصلحتى و
خىرى دئمكدير.

ج - شافعى مذهبى : بو مذهبىن مؤسى امام شافعى هجرى ١٥٠ = ٧٦٧
ميلاديده غزه ده آنا دان اولموش و ٣٥٤ ه = ٨٢٥ مده فسطاط(قا -
هره) ده وفات ائتمىشدير. اودا مالك كىمى اجماعا اينا نىرىدى لكنا و
يا لنيز مدینه عالملىرىنىن اجماعىنى كافى گورمه يېب بۇتون معاصىر
اسلام فقيه لرىنىن اجماعىنى لازم بىلىر. شافعى داى، استصلاح و استحسان
اصل لرىنه اينا نىرىپير. شافعى قىاس اصلينه اينا نىرىدى وكتا بىلارىنىنىن
آدى "رساله" و "alam" دير

د - حنبلى مذهبى: بومذهبىن مؤسى احمد بن حنبل ١٦٤ ه = ٧٨٥
ده بىفاددا آنا دان اولموش و ٢٤١ ه = ٨٥٥ مده همان شهرده وفات
ائتمىشدير. اوشافعىنىن شاگردى دير. ابن حنبل قىاس، استحسان و
استصلاحى قبول ائتمىدى. اونون عقیده سينه گوره فقهين اصولى قرآن
سنت و حدیث دن عبا رتدير. راي دن آنجاق صون مرحلەدە احتياج قا رشى -
سيندا فايدالانىر.

شيعه مذهبى : شيعه ايزلهين (پېرو) دئمكدير. شيعه لر حضرت علی(ع)
نىن پېروى اولدوقلارينا گوره اوزلرینه شيعه دئميشلر. آيرىجا ما م -
جعفرصادق(ع) بومذهبى آرتىق يا يابىلدىگىنە گوره شيعه لر جعفرى مذهب
ده دئيرلر.

شيعه لر اسلامىن اوج اساسى اولان (أصول دين): توحيد، نبمسوت و
معاد (قيا مت گۇنو) دا ن باشقا عدل واما متىدە اينا نىر و پېيغمبىرىن
صونرا حضرت علی(ع)نى واونۇن ١١ ولادىنى پېيغىمber جاشىن وامام
اـ الموطا، موضع، دوروم و فكرى جېبەھا ما رلانمىش يول دئمكدير.

بىلىرلۇ. پېغمەر (ع) و اۇنۇن قىزى و حضرت علىنىن زوجھى حضرت فا-
 طەمە و بۇتون اما ملار معصوم دور (ائمه) و اۇن اىكىنچى اما م بىي-زە
 معلوم اولما يان سىب لىرە گۈرە ئايىپ اولمۇش وھەدە دىرىدىر و بىر
 گۈن تا نرىنىن امرى يىلە ظەھور ائدىب و عەدالىتى دنيا دا بىرقراڭدە-
 جىدىر. شىعەلر حضرت على (ع)نى پېغمەرىن حقىقى جا نشىنى و مسلما نلار-
 يىن اما م و مولاسى بىلەمكە بىرچۈخ دليل و سندلەرە دا يانىرلارا ۋە جملە-
 دن "غدىرخ" واقعە (حادىث)سى و قرآن دا ن بعضى آيدىلەرە استنا دا ئىدىرلۇ
 غدىرخ حادىتهسى پېغمەر مصون حج (حجتاللۇداع) دن مدینەيىھە
 قا يىدا ندا اۆز وئرمىشدىر. بۇرا دا پېغمەر يا نىندا كىلارا حضرت على-
 نى گۇستەرمىش و بىئەدئەمىشدىر: "مَنْ كُنْتَ مُوْلَاهَ وَهَذَا عَلَىٰ مُوْلَاهٌ لَّهُمَّ وَأَلَا
 مَنْ وَالَّهُ عَادَهُ وَأَنْصَرَ مَنْ تَنَّصَرَهُ وَأَخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ". ترجمە: من
 هەركىسەن مولاسى يىم علىدە اۇنۇن مولاسى دىر. اللە! اۇنۇ سئۇنىئىش، اۇ-
 نۇن دشمنىنە دشمن اول ياردىم ائتا اۇنا ياردىم ائدهنەو ذلىيىل
 ائتا اۇنا خۇربا خانا. (اصول كا فى وسرا بلى علامە مىنىنىن الـغـدـىـر
 آدىلى دا يىرە لـمـعـاـرـفـى)

شىعە مذهبىنىدە زىدىلر (دۇرد اما ما اينا نلار) واسما عىلى لر
 (بىئىدى اما ما اينا نلار) و رسا دا بؤيوک اكتىريتى اۇن اىكى اما مى-ر
 تشكىيل و ئەرىرلەر و بۇنلارا شىعە 13نى عشىرى دئىلىر. شىعەلرین صايسى
 سىنىلەرە گۈرە آزا ولسا دا (۱) اسلام اولكەلرىنىن چۈخۈندە ياخىن
 شكىلەدە ياشا يېرلار و خصوصى يىلە 1 يىران، آذربايجان، عراقوپا كستان و
 تۈركىيەنىن شرق ولايتلرى اھالىسىنىن چۈخۈشىعەدىر.

شىعە مذهبىنىن فقه استادى اما مجعفرە دەق (ع) - اينچى اما م دىر
 اۇنا گۈرە بىزىم فقه، فقه جعفرىدە دئىلىر.

اسما عىلييە مذهبىنىن پېرولرى يېدىنچى اما مىمىز موسى كاظم (ع)
 يىن يئرىنە قارداشى اسما عىلى اما م بىلىرلر. بۇنلاردا ن حسن صباح
 سلجوقلۇملەكشا ھلا معاصر اولوب مریدلرى ايلە بىرا بىر بؤيووك فەتنە و
 ترورلارا سىب اولمۇشلار و با لاخىرە ھلاكۇ زا ما نىندا شەدتلى با سغىنى
 اۇغرا يىب دا غىتىلەمىشلار. بۇگون اسما عىلىلىرى هەندوستا ندا بىرفرقە
 كىيمى ياشا يېرلار و اما ملارىدا آقا خان دىر. اسما عىلىلىرى قرآنىن بىر
 ئىلاھى و بىردى باطنى (ايچى) اولدۇغۇنا اينا نىرلار اۇنلارجا قرآنىن
 باطنى داها مەم دىر و اۇنۇ آنجاق اما م و اۇنۇن ان ياخىنلارى باشا-
 ا- بىرمىلەيا رد اوجىوز ملىيون مسلما ندا ن يۆز ملىيوندا نچۈخۈشىعەدىر.

دُوشەبىلر .

غلات شىعە افراط شىعەلرە دئىلىر . بۇنلار حضرت على (ع) نى تا نرى مرتىيەسىنە ياخىن يوڭىسىلىپ اونۇتا نرىنىن مظھرى كىيمىبىلىرلۇ . بۇنلارا على لاهى دا دئىلىر . حضرت على بۇنلارا قا رشى چىخمىش واونلارلا وروشۇشدور . خوشبختانە بىزىم دۆرەدە حقيقى على لاهى يۇخكىمىدىر .

مُعْتَزِّلَه : مُعْتَزِّلَه فرقەسى فكر، منطق، استادال باخيمىندا ن مسلما - نلارىن تارىخىنده ان پا رلاق صفحەلرى آچىشلار . بۇ فرقە هجرى ايكىنجى قرنىن 1 ولىنىدە بصرەدە ظھور ائتدى . بۇ قرقەنин مؤسىي واصل بن عطا ، حسن بصرىنىن شاگىرى 1 او لموش بىرگون درس ائنا سىندا استادى يەلەگنا كېرى (بۇيۈك گناھ) ايشلەنيلار خصوصوندا اختلاف تا پىپ اوزفکرىنىسى افادە ائتمىش نتىجەدە اونۇن فكرىنى تاييد ائدىنلرلە برا بىر مسجدىن بىر گۇشەسىنە چكىلامىش و اوز عقىدەسىنى مادافعە ائتمىگە دوا ما ئىت - مىشىرىر . بۇ صىرادا 1 وستا دھسن بصرى اونلار حقىنە بئله دئمىشىرىر : اعْتَزَلَ عَنْ وَاصْلٍ "يعنى واصل بىزىدن كنا را، قىراغا چكىلدى . (معتزاله قىراغا چكىلەن دئمكدىر) .

اسلامدا گناھ كېرى (بۇيۈك گناھلار) ايكى جور دور . بىرى شرك دىر . يعنى تا نرىيە اورتا ق تا نىماق بئله كىيمىسىدە شرك و كافر دئىلىر . بىرده آدا م اولدورمك، زنا، آتا و آنا ياشاق اولماق (قا رشى گلەمك) ؛ يالان شەدا دەۋىت وئرمك، جا دوجولوق، يئتىم مالىيئمك، ربا يئمك (جا لىيش - ما مىش پۇل فائىزى يەلە ياشاماق)، جها ددان قاچماق و گناھ سىزپىساك ائولى قادىنا زىنا شەمتى وورماق دىر .

مسلمانلار شرك دن باشقا كېرى گناھلارى ايشلىنە فاسق ويما فاجر دئىيردىلرما ما قاسقىن مۇمن ويما كافر اولما غىيندا فكرا يرىليلىغىوا ردى . خوارج (۱) اونلارى كافر و مرجه (۲) اونلارى مۇمن بىلىردىلر .

۳- خوارج صەقىن ساواشىندا (حضرت على اىلەمعا و يەننەن محا رېرسى) حضرت على نىن خلیفە سەئچمك اۆچۈن حكمىتە راضى اولما غىينا قا رشى چىخىپ (خروج) اوندا ن آيرىلانلارا دئىلىر . ۴- مرجه معا و يەو خىللەر زا ما نىندا قۇرولان بىر فرقە دىرى بۇنلار خلیفە و آدا ملارىنىن يىشىنە قا رىشما غىواونلارا قا رشى گلەمكى گناھ بىلىپ اونلارىنا يىشلىرىندا حكم و ئرمگى قىيا متە، تا نرىيە ارجاع (حوالە) ائدىردىلر .

کافر - ایکی اوزلولر (آدلاندیردی). بوصیرا دا واصل ابن عطا ینی بېـر فکر اورتا يا آتدى و دئىدەکى فاسق نه کافر دىرىنەدە مۇمن بلگە ۱ بىـر كىسىنин اورتا سىندا دىر. وتوبە ئىتمەمیشرا ولسە جەنمەدە ياناجا قدىر. مُعتزلە فرقەسى منسوبلارى مسئلەلری عقل و محاكمە يىلە حل ئىتمك اىستەپىردىلر. اونلارين فكىرىنجە انسان تا نرىنى عقلى ايلە تانىا بېـلر. ائله بۇنا گۈرە تا نرى انسانى عقللى يارا تمىشىدیر. انسان خير و شىرى ياخشى - پىسى عقلى ايلە تشخيص و تېرىب تانىا بېـلر. اسلامىن حقا نىتىنىن شبوتى اوچوندە نقلى (نقل ائدىلن) دليل (مدرك)، - سند) يېرىنە عقلى دليلە باش و وردىلار. (علم كلام) اونلار يونا ن فلسفة سىنى اوگىرنىدىلر اما هامىسىنىن قبول ائتمەيىب عقلى دليل لىرىدىن اسلامىن شبوتى اوچون فايىدا لاندىلار اونتا گۈرە اونلارا، "اسلامىن آزاد دۇشونىلىرى دئىيىلدى.

مُعتزلە توحيد (تا نرىنىن بېـلىگى) مسئلەسىنده اونتا اسناد ائدىلن صفتلىرى (علم وقدرت) تا نرىنىن عىن ذاتى بېـلردىلر. قرآنى يىعنى تا نرىنىن كلامىنى حادث و مخلوق بېـلردىلر. بۇ فكر مسيحىلىرىن ئىكىرىنە قارشى دىر (خىرىستانتلار تا نرى كلامىنى يىعنى ايكىنچى اوقدۇمىم آذلى بېـلىلر). صونرا قىيا مت گۈنۇ تا نرىنى گۈرمىڭى امكانسىز -

صاپىردىلر.

مُعتزلە فيلسوفلاردا نقا باخ قرآن اوچون ظاھر و باطن تانىما - قلا تأويل قا پىسىنى آچدىلار. اونلار ظاھرى عقل ايلە اوپوشمويان بېـر آيەنى تأويل و تفسير ائدىردىلر. مُعتزلە عدل و عدالتى مۇهم اساس اولاراق قبول ائتدىلر. اسلامدا هركس اوز عملىينە گۈرە مکافات و جزا گۈرۈر. دئىمەلى انسان اوز عمللىرىنندىن مسئول دۇر. او حالده اختىار و سئچمە حقى وا ردىر.

قرآن دا اختىارى تاكىد ائدن آيەلر اولدۇغوكىيمى جىبرو قدرىدە تائيد ائدن آيەلر واردىر. مىللا: كُلْ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً" (المدثر سورەسى، آيە ۳۸) يىعنى هركس اوز ايشىنندىن مسئول دور.

ويا: "مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَنْفَسِهِ وَمَنْ أَسْلَأَ فَعْلَيْهِ وَمَا رَبَّكَ بِظَلَامٍ لِّلْعَبِيدِ" (سورە فُصِّلَتْ آيە ۴۶) هركىم ياخشى ايش گۈرسە اوزونە گۈرۈر و هركس پىيس ايش گۈرسە اوزونە تۇخا نىير يۇخسا سنىن تا نرىنى قولارينا ئۆلـمـىم ئىتمىز.

جَبْرٌ وَ قَدْرٌ حَقْنَدَه بُو آيَه لَرِي ذَكْر ائَدَه بِيلَه رِيك : قُلْ لَن يَصِيبَنَا إِلَامًا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ... (سُورَةُ التَّوبَة، آيَه ٥١) سُؤِيلَه : يَا لَنْيَزَتَا نَرِي نِينَ يَا زَديغى باشيميزا گلپير..
وِيا : مَنْ يَهِدِ اللَّهَ فَهُوَ الْمُهَتَّدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَإِلَيْكَ هُمُ الْخَاشِرُونَ. (سو
ره الاعرافه آيَه ١٦٢) يعني تانرى هركسى هدا بيت ائدرسه يولوتتا پا رو
هركس آزديريلسا زيانكار اولور.

مُعْتَزِلَه تا نَرِي نِينِي مَطْلُق عَادِل بِيلِدِيْكِي وَبِيزِلِزِي عَمَلِلِرِيمِيزِدن
مَسْئُول تَوْتَدُو غُو اُوچُون جَبْرَه يُوْخ اخْتِيَارا اينانير.
مُعْتَزِلَه : أَقِمِ الْمَلْوَه وَأَمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهِ عَنِ الْمُنْكَرِ (سُورَه لَقَمان ، آيَه ١٧) ترجمه : نا ما ز ساخلا، ياخشىلىغا بُويور و بيسليكى نهى ائتد.
و بۇنون كىمي آيَه لَرِي نَظَرَه تُوْتَا راق ياخشىيە اَمْر و بيسليكىن نهى
ئىتمك دستورو نو چۈخ شىدىد-قا تى شكىلده عمل ائديپ بُو با رەدە هركس
اونلارا قا راشى چىقسا اونلارى مُنْكَر (پىش ايش) حساب ائديپ و مخالفلر-
ينى ا زمكده اوقدر شىت گؤستردىلركى نها بيت بُو ايش اونلارىن انقرا -
فينا كىك ائتدى .

مُعْتَزِلَه فرقەسىنىن فکرلرى خصوصاً بىغدا دفر قدسى شىعەلرەدا ها
يا خىن دىر. شىعە مكتبى ده جبرو اخْتِيَار مَسْئُولَه سِينَدَه اِيكىسىنىن
اُورتا سىندا و دا ها چۈخ نسبى بىر اخْتِيَارا اينانير.

آردى وار.

نقد و بررسی کتاب

نقد و بررسی فرهنگ جدید آذربایجانی - فارسی

در باره کتاب فرهنگ آذربایجانی - فارسی تالیف آقای بهزاد - بهزادی شرح کوتاهی در شماره قبلی وارلیق نوشته شد، در این مورد دو نفر از صاحبین نظر از زبان و فرهنگ ترکی آذربایجانی نوشته و اظهارنظرهای متفاوتی نموده اند. این از هر دو نظر از ظهار خوشوقتی از چاپ این کتاب و تبریک مجدد و آرزوی کامیابی برای مؤلف و ارجمندان به زحمات و خدمات ایشان هردو مقام را برای آگاهی بیشتر خوانندگان عزیز دارند. می‌نماییم . وارلیق

ع. محسنی "گرچک"

"آذربایجانی - فارسجا سوزلوك." بُوتزه‌لیکده مطبوعات عالمینه قدم قویمودور، بُوئیوک ادبیات شناس آقای دُوقتور حمید محمدزاده بیر نئچه‌سوز عنوانی آلتیندا بُو سوزلوك حققیندا بئله‌یازیر: "بُو لغتین با شلیجا مزیتی اوْنون مکمل لیکینده دیر، مؤلف همین لغتی حاضر لایاندا، آذربایجان و فارس دیل لرینده ایراندا و ایراندان خارجه نشر ائدیلمیش قدیم و معاصر لفت لردن فایدا لانما قلا بئله‌بیر مزیتی قازانما غا نایل اولمودور، همده تکجه لغتلر دگیل بیرسیرا کلاسیک ادبی اثرلریده آختنا ریب لغته معین سوزلر علاوه ائتمگی اوْنوتما میشdiir".

آقای بهزادی بُو بُوئیوک قیمتلى و سانبا للی اشرين تدوین و تالیفینده تک باشينا، اوْن ایل دن آرتیق بُورولما دا ن چالیشیب و بُوتون عشقیله عؤمۇر صرف ائدیب دیر. اوْ، تواضعکارلیق ایله "اون سوز عنوانی آلتیندا، بُوباره ده بئله افاده کلام ائدیب: "سئوینجیله قید ائتمەلیم کى، بُو سوزلوجی تقدیم ائتمکله، ادبی دیلیمیزین بیوكسە-

لیشین چیچکلتمه سینده ، "بیوهره لەلن بۇداغا بیرا يېھىم سۈچىله مىش
ا ولایدیم " .

سۆزلوک ياخود لفت كىتا بىلارىنinin تالىفى ويما يېلىماسى، هەربىر
خلقىن و ملتىن ادبى حىا تىندا اوپىنا دىغى رۇل چوخ اهمىتلىدىر .
بۇ كون وطنىمىز ايراندا، آنا دىلىمېز اولان آذربايجان ياخود ترکى
دىلىنinde مىلييونلارا يىلە وطنداش دانشىر و بئلە بىرلەغتىن حاضىرلا
نماسى، جۇخ جتىن لىك و آغىرا مك نتىجە سىنده الدە ئىدىلە بىلەر . بۇ
چۇخ بىللەدىر، كېچىمىشىدە، علمى و ادبى مركىزلىرى بۇدىلە قارشىقا يىغى -
سيزلىقلار گؤستەرىپ و حاكم دايىرەلر بۇدىلە يازماق، اخوماق وەر
جۇرە كىتاب و مطبوعاتى قدەن ائتمىشدىلەر . و بۇ علت لەرە گۈرە، منبع
كىتا بىلارىن آز المەلمەسى، دىيل، دىيل جىلىك، ادبىات و فۇلكلۇرمۇز
حاقىقىندا يازىلان و شىر ئەدىلىن كىتا بىلارىن سا يى جۇخ نادىرتا پېلىماسى
بئلە كىتا سلارىن تالىفى يۈلۈندە آغىر جتىن لىك لرى بۇتون وا رىغىلە
اۋزۇنۇ گؤستەرىپ، بوجتىن لىك لە با خەميا راق، آذربايجانجا - فارسجا
سۆزلۈك ھەربىر ساخىمدا ان دقتەلابق دىر . سۆزلۈگون اۆل لرىنىندا
آذربايجان دىلىنىن گرا مرى (دەستورى) حاقىقىندا مختصر اىيظاح و ئەرىلمىش
ھجا لار، آهنگ، قانۇن، كىلمەلر، ھا بئلە يىسم، صفت، عدد (ساى)، فعل، ظرف
ندا، حرف و مل (قوشما) حرف رىبىط (با غلايىجي)، دا تەقىيد (آرا سۆزلەر) تعرىف
ئەدىلىمېشدىر . سۆزلۈك دە اللې مىنە ياخىن باش سۆزو افادەلەر فاس
دىلىنinde آچىقلانمىشدىر، بۇندان باشقا، آتا لار سۆزلىرىنىن، اصطلاح
لاردا ن گئنىش صورتىدە استفادە ئەدىلىپ و اونلارىن معالى لرى فارس
دىلىنinde و ئەرىلمىشدىر . مثلا : آتى اوڈۇزوب، چۈلۇن ئەرىۋەنى
(اسپ را باختە بە جۇل او مىنە زىد)، ياخانە ازپاى بىست و يېران لىست
خواجە درىنگىز نىشانىدا يوان است . آتىنا ائشىك دئمىش، يادە وەنە
كۆشىشك (مگر اسپ شاھ را يابو گفتەم) سۆزلۈك دە خارجى لەتلىرى
(آلېنما سۆزلەر) يەن تلفۇظو گۈستەرىلمىشدىر، مثال اىيچون : پلىيس
پولىس، پىنتاگون - پىيىتنا قون، پىنحرە - پىئنجارا . سۆزلۈك يالنىز
گەنجلرىن و آنا دىلىمېزدە يېڭى ياخىن ئەنلارىن اىستك و حتىما جلارىنى
اۋدەمیر، عىينى زاماندا بۇگونكى گۈننە، ادبىات و دىلىمېزا غۇرۇندادا
جا لىشان و ياخىن زىب يارادان شاعىر و ياخىن زىچىلارا بئىيۆك خەدمەت ئەدە بىلەر .
منجە بۇ شرا يېط دە، بۇ سۆزلۈگون انتشارى بىزىم دىيل، دىيل جىلىك و

ا دبیا تیمیزین ا نکشا فی اوغروندا بئیوک بیرحا دىه حساب اولابیلر . آقاى بەزا دىه گرەك الين ، قولین ، آچىق ذھىنن وار اولسۇن دىيىەك ، آقاى بەزا دىنин بئلە بىر آغىر، جتىن ، مسئولىتلى وسانبا - للى ايشى، تك باشينا واعلا بىير درجه ده باشا چاتدىر ما سى هرجور تقدىرە لايق دىر . آرزو موز بودۇر، هربا خىيما ن (جاپ ، كاڭا ، جىلد (قا بىق) گۈزەل ، فايدا لى وقيمتلى 1 ولان بولغۇت كيتا بى ، گلەجك جا پلارىندا داها تكميل لشىن . گۈزەن قاچان بعضى سۆزلر اونا علاوه ائدىلىسىن و گۈزە چارپا ن بعضى چاپى يانلىش لار دۆزلىدىلىسىن و آقاى بەزا دى او زو سۆز و ئىرىدىكى كىيمى هربىر ترکىب مستقىيل بىر لغت كىيمى او زىئىرىنده يازى - لسىن و بۇگون والىيقدا ، يۈل دا ، فروغ آزادى ده وچاپ اولۇنغان اشلىرىمېزىن چۆخۇندا ايشلەنن اصلاح 1 ولىۇنۇمۇش الفبا مېزدان فايدا - لانسىن . او زاما نا كىيمى صلاحىتلى دىلچى ، ادبىا تىشنا س لارىمېزىن طرفىيەن يىغىنجا قلار تشکىل ائدىلىسىن ، يازى قايدا لارى تام واحد بىرشكە سالىنىسىن ، چىچك لىنمەكده و گئنىشلەنمكە 1 ولان ادبىا تىمېز و مطبوعا تىمېزدا موجود 1 ولان كىيچىك نىقمانلار بۇسبۇتون آرا دانقا لدىرىلىسىن بۇقىمتلى اشىدن استفادە ئىتمگى بۇتون او خۇجولارى - مىزا توصىيە ائدىرىك و آقاى بەزا دىيىە جان ساغلىيى وداها بئىوک ئەلىتلىر آرزو لاپىرىق.

باقىه نقد م . ع . فرزانه

معانى هر لغت و دقىقاً به همان سان كەدر فرهنگهاى مختلف مرسوم است آورده مىشود .

قبل از پايان بردن اين مختصر ، بهتر است جاي خالى نمودا رها وجدولهاى از پيوندەن بخصوص پيوندەن و ازهەن (تصريفي) و همجنين تصريف نمونەنەن بى از افعال را در مقدمه يا مؤخرە فرهنگ يادا ورشد . پيوندەن يا سازەنەن و ازهەندا زاز نظر نقشى كەدر ساخت كلمات و ازهەن دارند از اهمىت فوقالعادەن بىرخوردارند و انتشار هر كتاب لغت مى توانند فرمت وبهانه مناسبى براى آنها ساختن نيا زمندا ن با اشکال كا رېرىدى و آوايى اين پيوندەن با شدوا ما در مورد جدول ياخى جدولهاى تصريف افعال ، اطلاع بروجۇر و زبانهاى گوناگون و پەھنا ورآن وبخصوص آشنا بى اشکال آوايى پيوندەن وچەن و زمان و شخص مى توانند براى خواستاران آن بسیار مفتىن و ارزشمند باشد .

م . ع . فرزانه

فرهنگ آذربایجانی - فارسی (آذربایجانی - فارسجا سوزلوك) ،
تالیف : بهزاد بهزادی تهران ، ۱۳۶۹ - ۱۴۴ اصفحه ، انتشارات دنیا .

در طول دوران بعد از انقلاب ۲۲ بهمن و تحقق جمهوری اسلامی،
این دومین فرهنگ دو زبانه آذربایجانی - فارسی است که وارد بازار
کتاب میشود . فرهنگ قبلی نیز با همین عنوان در سال ۱۳۶۱ و سیله
آقای محمد پیغفون تدوین و منتشر گردیده است .

نیاز مبrem و روزا فزوون خواستاران و مشتاقان به کتابهای مرجع
درباره زبان آذربایجانی و خالی بودن جای این ردیف کتاب به در جمع
کتابهای موجود، انگیزه اصلی ویا لاقل یکی از انگیزهای اقدام به
تدوین و انتشار این دو فرهنگ بوده است و بنا بر این، ارزش کارآیی
و کاربردی آنها نیز قبل از هر چیز باید در توان یا سخکویی هرجاهه
دقیقتر و شاملتر آنها به نیازهای مراغه‌گشندگان و نیازمندان به این
فرهنگها ارزیابی شود .

از آن جایی که ما در این نقد و بررسی، جا به جا، به هر دو فرهنگ،
اشاره‌ها خواهیم داشت، برای سهولت کار از فرهنگ اولی به نا مفرهنگ
پیغفون و از فرهنگ دومی به نام فرهنگ بهزادی نام خواهیم برد .

فرهنگ پیغفون در سال ۱۳۶۱ بی سروصد انتشار یافت و می‌شدگفت
که در آن موقع درباره اسلوب فرهنگ نگاری و ارزش کاربردی آن هیچگو-
نه نقد و بررسی بعمل نیامد و چه بسا همین بی‌تفاوتی و ملاحظه‌کاری
موجب آن گردیدکه کاستیها و نارسا بیهای موجود در آن به همان صورت
با اشکالی دیگر در فرهنگ بهزادی نیز تکرار شود .

البته، فرهنگ بهزادی در مقایسه با فرهنگ پیغفون از نظر قطع و
حجم وزیادی صفات و بالطبع از جهت کثرت و تنوع الفاظ و ترکیبات و
شواهد بسیار مفصلتر و تقریباً سه برابر آن است لکن این تفصیل و
فرازی تری بیشتر شامل کمیت است و کیفیت و تکنیک آن از یک چنین برتری

بیرخوردار نیست و به خصوص در شیوه تدوین آن اشتباهات و سهلا نگا. ریها ی غیرقابل اغماض مغایر با اسلوب فرهنگ نویسی معاصر که رعایت آنها امری الزامی است و حتی در فرهنگ پیغامون تا حدودی رعایت شده است، به چشم می‌خورد.

مسلمان، با زگوکردن نارسا ییها و نقصانها ی تدوینی و تکنیکی موجود در هریک از این دو فرهنگ، بهویژه با توجه براینکه این نخستین تجربه هر دو نفر در کار فرهنگ نویسی است، به مفهوم دست کم گرفتن و کم بها دادن به کوشش آنان در گردآوری و تدوین این دو فرهنگ نمی‌تواند باشد و چون تک‌تا ن، به فحوای پیشگفتار فرهنگها به وجود چنین کاستیها و نقصانها احتمال و اعتراف دارد، می‌توان این نقد و بررسی را به دور از این احتمال که چه بسا ایجاد ملال خاطرکند، انجام داد. لیکن، اینجا قبل از پرداختن به نقد و بررسی مورد نظر اشاره به یک نکته ضروری است و آن پیش‌درآمد کوتاهی است که آقای دکتر حمید محمدزاده به پیشگفتار فرهنگ بهزادی نوشته است. آقای دکتر حمید محمدزاده را همه آنها که می‌شنا سند عمیقاً احترام دارند و به مرائب و فضایل و خصایل ایشان و تلاشها ی متما دی که در طول سالها در چاپ متون متنوع ادبیات آذربایجانی مصروف کرده‌اند قدر می‌نہند. با تمام این مراتب، با یدمت‌آسف بودکه ایشان، به خصوص در این اواخر، به نوعی پیش‌درآمد نویسی کشانده شده‌اند که در خورشأن ایشان نیست. این پیش‌درآمد نویسیها که نظیرش در موارد دیگر نیز دیده شده استه بیش از آنکه ما هیئت جدی و کارساز داشته باشیم، جنبه تشریفاتی پیدا کرده و پیش از آنکه بتوانند پرستیزی برای اصلاح و ارزشمندی اثر موردنظر دست و پا کنند، لفافی بر نقا ط ضعف و کمبودهای آن می‌کشند و در بهترین نوع خود تنها می‌توانند ما یه دلخوشی کسی باشند که نوشتند پیش‌درآمدی از این قبیل را تقاضا کرده است.

یک نظر اجمالی به مندرجات هر دو فرهنگ معلوم می‌دارد که مرجع اصلی هر دو فرهنگ، در تعیین لغات کتابهای لغت‌منتشره در آذربایجان شمالی و در درجه اول مأخذ فرهنگ پیغامون احتمالاً لغت یک جلدی

آذربایجانی به آذربایجانی و مأخذ فرهنگ بهزادی لفت چهار جلدی آذربایجان دیلی نین ایضاً حلی لغتی - فرهنگ توضیحی زبان آذربایجانی " بوده و قسمت اعظم لغات و واژه‌ها اعم از اصیل و دخیل و فعل و غیر فعل و ساده و پیوندی و مرکب و حتی ترکیبات ثابت براسان شیوه تلفظ واشکال ساختاری مرسوم و به کار رفته در این مأخذ استنساخ و تدوین شده است . البته در تعیین معانی و همسانهای فارسی حقیقی و مجازی لغات و ترکیبات و موارد کاربردی آنها مأخذ گوناگون دیگری مدنظر بوده است .

با این توضیح مشخص میشود که در کار تدوین هر دو فرهنگ به عنوان فرهنگ دوزبانه دوجبه مشخص وجود داشته جبهه اول گزینش و استنساخ لغات و واژه‌ها وجبهه دوم تعیین معانی و همسانهای و موارد کاربردی آنها در زبان فارسی که ما اینجا در رابطه با مسائل جبهه اول حرفهایی خواهیم داشت و بحث در مورد جبهه دوم کار را به فرصتی مناسبتر بعده موكول خواهیم ساخت .

کار تدوین فرهنگ، برای زبان آذربایجانی در آذربایجان جنوبی با مشکلات و مسائلی توازن است که این مشکلات و مسائل در آذربایجان شمالی وجود ندارد . در آذربایجان شمالی الفبا یی وجود دارد که در حد خود الفبا آوایی است یعنی در قبال هر آوایی حرف و علامت ویژه‌ای که نشانگر آن آوا در نگارش باشد وجود دارد و بهمینجهت نیز آنجا آوانوشت کلمات و لغات که یکی از مسائل عده در کار نگارش فرهنگ است مشکلی در کار تدوین فرهنگ ایجاد نخواهد کرد . در صورتیکه در آذربایجان جنوبی یکی از مشکلات عده کار فرهنگ، نویسی همین مسئله آوانگاری کلمات و لغات است .

در فرهنگها مورد بحث در آوانگاری لغات و واژه‌ها هر کدام زمئلفان به جای اینکه بهیک روش استاندارد و فنی متکی باشند بیشتر با سلیقه شخصی عمل کرده‌اند .

آقای پیغون ضمن درج شکل ا ملایی متداول و رایج در مطبوعات هر لغت، آنها را تاحداً مکان با حرکه‌ها (فتحه و کسره و ضمه) نیز مجهر

کرده است. ولی ظاهرا این کار در آوانویسی کلمات و لغات براي خود ايشان نيز غيرکافی و نارسا بوده که در پايانه کتاب به آوانوشت لغات را با حروف كريل (حروف الفباي متدواول آذربايچان شمالی) داده است که البته به جامي بود اگر همین آوانوشتها نه در پايانه کتاب و بطور مجزا، بلکه آوانوشت هر لغت بلا فاصله و در پهلوی آن لغت در متن کتاب داده می شد.

آقای بهزاد روش متفاوتی در پيش گرفته و از الفباي متدواول در "وارليق" هم که در سالهای اخیر در غالب مطبوعات و آثار ترکی بکار رفته استفاده نکرده والفباي جدیدی را بسلیقه خود بکار برده است. استفاده ازاين لفباي آوايی خودساخته، نه تنها مشکل آوانگاري کتاب را حل نکرده بلکه موجب پيدا يش اشكال نامنوس و تاحدي خندهداری در لغت را داشته باشد (که کتاب قطعاً براي استفاده آنها تدوين شده) شكل مرسوم و رايچ كلمات را خيلي را حت تروبي دغدغه ترازا اشكال آوانوشت آنها می تواند بخواند و به مفهوم آن پي ببرد. اينجا برای اينکه نموداري ازاين "شيوه آوانگاري" نشان داده شود نمونه هاي از موارع مختلف کتاب مي آوريم. توجه فرمایيد که نخست شكل معمولي لغت و بعد در داخل پارانتز شكل آوانوشت آن آمده است: اسنمه (سنماك)، اشتباه (يشتباه)، اصرار (يسرار)، اصلاح - (يسلاه)، اطاعت (يستفات)، ظهر (يزهار)، شباهت (شا بهات)، شراحت (شاراكت)، شرف (شا راف)، ضربت (زاربات)، ضرورت (زارورات)، مجلس (ماض جليس)، مجاہدت (مواهيدات)، محبت (موها ببات) والى آخر ...

توسل جستن به شيوه هاي آوانگاري نامتعادل و نامنوس در تدوين فرهنگ آذربايچانی به فارسي يا آذربايچانی به آذربايچانی و امثال آن عقلائي ن ليست و در صوريتیکه استفاده از شيوه هاي سنتي آوانگاري کار ساز نباشد، مناسبترین راه همان استفاده از اشكال گرافيك الفباي آذربايچان شمالی و چه بسا بهتر ازان استفاده از اشكال الفباي جهاني است که در تدوين اكثركتب لغت ما نند فرهنگ معين، فرنودسار-

نفیسی، دا نشنما مه ایران و اسلام و فرهنگهاي استاندارد خارجي از نوع آکسفورد و لاروس و امثال آن متداول است.

بعداً زمئله آوانگاري لغات، مسئله مقطعي و مهم ديجري كه در فرهنگ نويسی آذربايچان جنوبي بلطفاً صله مطرح ميشود مسئله اسلوب زبان است، كه در مقدمه هيج يك ازدواج فرهنگ موردنظرها شارهای بهم آن نشده است فرهنگهاي نوشته شده در آذربايچان شمالي برا ساساختار زبان ادبی آنجا كه اکنون ديجر سالها است جا افتاده وزبان واحد نشريات و مطبوعات و رسانه های آموزشي و دسته جمعی شده است تدوين گردیده است. ولی مسئله در آذربايچان جنوبي فرق ميکند و همین فرق مسئله ضرورت اشاره به اين امر را ايجاب ميكند.

زبان آذربايچانی در آذربايچان ايران به خصوص در مدت حاكمیت رژيم ستمگرانه پهلوی كه همزمان با دوران شکوفائي و گسترش اين زبان در آذربايچان شمالي بوده، سرنوشت تلخ و ناگواری داشته است. ممنوع بودن آموزش اين زبان بطور مطلق وعدم امكان انتشار مطبوعات و کتاب دراين زبان، توان با تبلیغات و وraigيهای نساد رواي کينه توزانه و بي بندوبار كه در تخطئه و تحرير تمام مظاهر كاربردي اين زبان به كار مىرفته، افكار و نگرشها را به شدت مغلوش ساخته است. بطور يكه اکنون نه تنها افراد بسيار دايم سعادتی افرا دي كه از مدارج بالاي تحصيلي بخوردا رند ديدگاه روش وجا افتادهای در مورد زبان نگارش و زبان گفتار زبان مادری خودندارند و با اينكه اکنون مدتھا است نشويھا و كتا بھاين بسياري در تبريز و تهران بر مبنای زبان نگارش و ادبی آذربايچان منتشر ميشود، هنوزکم نيسانندگانی كه بحث از زبان باکو، زبان تبريز دارند و "نمایستيisen وها را گئدييسن؟" را آشنا و "نه ايسٽيرسن و هارا گئديرسن؟" را نا آشنا ميپندارند و حتى شيوه نگارش و تلفظ واژگان گردد و روى شده دوهمين دوكتاب فرهنگ رانه بعنوان اسلوب و شيوه زبان ادبی و نگارش بطور عموم، بلکه اسلوب و شيوه اى مربوط به آذربايچان شمالي قلمداد ميکنند. مسکوت ماندنا ين مطلب در مقدمه هر دو فرهنگ ايجاب ميکنند كه اينجا اندكى بيشتر رويان

تأکیدشود :

هر زبان زنده به عنوان عامل تفاهم والفت میان مردم همزبان دو جبهه دارد؛ زبان گفتار و زبان نگارش زبان گفته ای است که اجمع مردم همزمان در گفت و شنودها و رفع نیازهای روزمره خودبه کار میبرند. زبان گفتار هر قوم که در واقع زبان طبیعی و معیشتی عامه مردم محسوب میشود، در نواحی مختلف سوزمینی که به آن تکلم میشود براساس سوابق قومی و تباری، منطقه بندی زیستی و شیوه کار و حرفه و گذران و میزان بینش و تجربه و دیگر عوامل ویژگیها بی در تلفظ کلمات و کاربرد یک رشته از لغات و مفاهیم پیدا میکند که از آن لهجهها و شیوهای گوناگون زبان گفتار یا محو وره به وجود میآید.

به این ترتیب، زبان گفتار هر قوم بعنوان یک عامل زنده، در نتیجه کاربرد متعادل، زیک سو یک سلسله تغییرات و تبدلات آوائی را در بافت آوائی کلمات به خود میپذیرد و از سوی دیگر، پهنهای یجا دو پیدا ایش لغات و تعبیرات تازهای میگردد که در محدوده لهجه و شیوه آن منطقه رواج میپذیرد و مرور آیا م به گنجینه واژگان زبان افزوده میشود. زبان نگارش، یا زبان ادبی که در آثار نظم و نثر و ادب و فن و کتاب و مطبوعات و سخنرا بینها و مجموعهای آموزشی و وسائل ارتباط جمعی و نظری بر آن به کار میروند و از آن به زبان ادب و فرهنگ هر قوم میتوان نام برد.

زبان نگارش یا زبان فرهنگ و ادب، با اینکه روایا رویی مستقیم زبان گفتار با مسائل معیشتی روزمره مردم را ندارد، به دلیل وظایف فرهنگی، ادبی علمی و فنی گستردهای که برآن محول است، در میان هر قوم و ملت، دایرہ عملکردی به مراتب پهنا ورتر و همگانی تراز زبان گفتار دارد و ضمن اینکه لغات و مفاهیم و تعبیرات را بیچ در لهجه‌های مختلف زبان گفتار را به عنوان یکی از عمدۀ تربیت منابع تغذیه دراختیار دارد که بر دگسترده خود به آن اکتفا نکرده و با بهره‌گیری از تما م امکانات ساختاری و اسلوبی زبان و حتی استفاده از لغات و مفاهیم زبانهای دیگر خود را غنا میبخشد.

زبان نگارش یا زبان مشترک، برخلاف زبان گفتار که در نواحی مختلف لهجه‌ها و شیوه‌های متفاوت خود را دارد، با شمول و گستردگی خود موقعیت زبان همگانی تمام طبق و همه مردم همزبان را احراز می‌کند و بعنوان زبان ملی و مشترک، هم‌اقشار و لایه‌های اجتماعی را زیر پوشش خود می‌گیرد و در نگارش نیز از اسلوب وحدت‌گذشتی که مستند به ضوابط و قواعد دستوری و ملایی زبان است بهره می‌گیرد. به این ترتیب، در زبان نگارش، هروژه شکل تلفظ و ملای خاص خود را دارد و با همان شکل تلفظ و ملانیز در واژه‌های عمومی زبان وارد می‌شود.

البته پذيرش اصل گستردگي وکار آبي زبان نگارش در آذربايجان شمالی و عدم گستردگي وضع کاربردي آن در آذربايجان جنوبي در عين حال نبايد به مفهوم آن با شدكه در تدوين فرهنگ يك زبانه يا دوزبانه برای آذربايجان جنوبي وايران محتويات فرهنگهاي چاپ شده در آذربايجان شمالی بطور مطلق پذيرفته شود، کاریكه در فرهنگهاي دوگانه مورد بحث اتفاق افتاده است، وعنا بيت و توجه در خوربه ذخيره لغوي انباشته در لجه هاي مختلف آذربايجان جنوبي بعمل نيا يد. آنچه مسلم است در زبان گفتار و لجه هاي اين سامان دهها و صدها واژه و مفهيم بخصوص از واژه هاي اصيل و دست خورده هست که به دليل نا گستردگي زبان ادبی به آن راه نيا فته اند و در لجه هاي نواحي مختلف سرگردانند، در تدوين فرهنگ ما حق نداريم و نمي توانيم از کنار اي سن لغات بي تفاوت بگذريم و با يدتا بير جدي در زمينه گردد آوري و ثبت آنها در كتب لغت بعمل آوريم، براي نمونه در اين موردها ي دورى نمودويم ومثالى در رابطه با حرفه نا نواي مي آوريم، در حرفه نا نواي تبريز وجه بسا شهرهاي ديگر واژه ها و عنوان يني ازنوع "پدو، وردس، پيشكار، پيشخوان، دستابه كولوبسون، چانقيل" و يا مشابه آنها هست که هيچ کدام از آنها وارد فرهنگهاي حاضر نشده است، نظاير اين لغات اگر در شهرها و روستاها گردد آوري شود سربه صدها و هزارها مي باشد.

مسئله دیگری که در تدوین لغت زبان آذربایجانی جای حرف دارد،
جا یگزین کردن انبوهای کثیری از لغات دخیل فارسی و عربی در رده‌ی ف
لغات اصیل و بنیادی است که از دیرباز به خصوص در زبان ادبی بسا

و سعیت کما بیش روایت داشته و در این دو فرهنگ هم به وفور آورده است. البته آوردن همه یا تقریباً هم‌دلخواه دخیل فارسی و عربی در فرهنگها ای تدوین شده در آذربایجان شمایی و یا مثلاً ترکیه چه بسا تا حدود زیادی می‌تواند الزا می‌اجتناب نپذیرباشد. زیرا این لغات ضمن اینکه در زبان ادبی و متون گذشته آنها وجود دارد چون زبانهای عربی و فارسی در آن نواحی روایت عالم‌منداشتند و تدریس نمی‌شود، نوعی ناشناختی و بیگانگی شدید و بعضی مطلق نسبت به این نوع لغات احساس می‌شود و همین امر آوردن این ردیف لغات را در فرهنگها عمومی برای آنها اجتناب نپذیرمی‌سازد. در صورتیکه این مسئله در ایران و آذربایجان جنوبی تا این درجه حداقت است، زیرا همه‌یا سوادها با این کلمات آشنایی لازم را دارند و شکل و شما یل این لغات هم مشخص و متمایز است اگر ابها می‌درماعانی و مفاہیم آنها برای یکی پیش آید قبل از مرا جعده به فرهنگ آذربایجانی معمولاً به فرهنگ خاص این زبانها سرمیزند و بنا بر این، با یاد در آوردن لغات دخیل با این وسعت و کثرت در کتاب لعلت آذربایجانی مطالعه و بررسی بیشتری بعمل آمد. البته در آوردن آن گروه از لغات دخیل که در زبان آذربایجانی تغییرات آوازی پیدا کرده و یا از نظر معنی و مفهوم کاربردی وصفی متفاوت با زبان اصلی پیدا کرده‌اند، جای هیچ بحثی نیست ولی آوردن لغات و مفاہیم از نوع "خودپسند"، خودبین، خونخوار" و امثال آن چه مشکلی از کار نیازمندان به فرهنگ زبان آذربایجانی تواند بازگرد؟

بعد از این مسئله بحث انگیز در فرهنگ نویسی زبان آذربایجانی می‌رسیم به اساسی ترین نقطه ضعف تکنیکی فرهنگ بهزادی و آن هم عدم رعایت یکپارچگی املای لغات و عدم توجه به رده‌بندی متعدد اسناد از اسناد اول و لغات و ترکیبات در این فرهنگ است. شگفت‌اینچه است که با اینکه این اصل در فرهنگها بیکه مأخذ و مبنای فرهنگ ایشان بوده‌کاملاً رعایت شده معلوم نیست برجه اس س و مبنایی در فرهنگ ایشان کنار گذاشته شده و از یک روش غیر منطبق با روش فرهنگ نویسی مرسوم و موجود استفاده شده است.

البته اصل یکپارچگی املای لغات و ترکیبات و روش‌رده‌بندی در

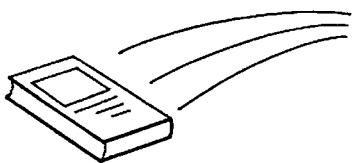
فرهنگ پیغون به میزان زیادی رعایت شده ولابد میتوان تصور کرد که این کارچه بسا برای اجتناب از تکرار شکل اصلی و ریشه‌ای هر کلمه در سلسله وردیف متما دی لغات و کلمات و ترکیبات مشتق و منشعب آن کلمه در فرهنگ بهزادی رعایت نگردیده است.

اینجا برای روشن شدن موضوع بهتر است این توضیح را با مثالی از خود فرهنگ همراه سازیم: در فرهنگ کلمه "گوز = چشم" که با کلمات پیوندی و مرکب و ترکیبی و شواهد و حتی در مواردی امثال سایر ۱۵ استون (قریب هشت صفحه) از کتاب را به خود اختصاص داده تنها یکبار، آن هم در همان اول آمده و در بقیه حتی در سرستونها صفحات علامت ایضاً (مس)
خورده است.

ساختارهای پیوندی و حرکت و ترکیبات و شواهد مربوط به کلمه "گوز" که زیر این کلمه به شکل الفبا یی ردیف شده‌اند، در عرف واژه‌شناسی و فرهنگ نگاری به دو گروه اصلی عناصر بنیادی و عناصر امدادی تقسیم می‌شوند. عناصر بنیادی همه آن لغات و کلمات مشتق از این کلمه استند که ارزش کاربردی لغت مستقل را دارند و باید با املای کامل در لغت ثبت گردند و به حکم ال تمامی بودن زبان آذربایجانی یکپارچه نوشته شوند. بعنوان مثال: "گوز آغرسی = درد چشم"، "گوز آیدین = لیغی = جسم روشنی"، "گوزبه گوز = جسم توجهی"، "گوز قاما شدیریجی = چشم خیره کن"، "گوزه گورونمز = نام رئی" ، "گوز گوره‌سی = آشکار، علنا" و بطور کلی همه ویا تقریباً همه لغات و کلمات پیوندی (لغاتی که از احراق، پیوندهای واژه‌ساز به آخر کلمه اصلی به وجود می‌آیند) و کلمات مرکب که از بهم پیوستن یک رشته کلمات به کلمه اصلی تشکیل می‌شوند.

عناصر امدادی یا توضیحی که عمدت‌ترین آنها شواهد و ترکیبات اثابت اسمی یا فعلی و به اصطلاح تعبیرات و اصطلاحات زبان را دربر می‌گیرد، روال متداول فرهنگ نویسی درخواست از رده‌بندی عناصر بنیادی قرار می‌گیرند و عموماً شواهد که برای توجیه معانی مختلف حقیقی و مجازی یک کلمه آورده می‌شود، بلطفاً صله بعداً زهمان معنای خاص جای داده می‌شود و اما ترکیباً بثابت اسمی و فعلی یا اصطلاحات بعداً ر توضیح

ینى چىخان كتابلار

ح.م.سا والان .

اـ كتا بىن آدى : ياراتماق ياشاماقدىر
مولف : مظفر سعيد (ميانالى عليرغا)
قطع : رقى . انتشارات : دنيا
صحيفه : ٨٥٠ ، قيمتى : ١٥٥ روپا لـ

بوشعركتا بىدىيل و ١ دبىا تىيمىزىن حقيقى خادمىي استادىيھىشىدا -
نىن مقدمەسىلە باشلانىر، او، بوجا وان شا عىر حقىنده بئله يازىر؛ "مظفر
سعيد دۇغما يۇردو آذربا يجا نا سۇنسۇز محبىت بىلسەبىر، او، ئات - قان
و دۇيىغۇ نثار اىدەن وطنى اورەكدىن سئوير. هريما ندا اولسۇن اونسو
عىزىزلىكدىن دالى دۇرما يېر، وطن سۆزو بؤيوک حورمتله اونۇن شعرلىر-
يندە ترتەم ائدىلىر، بېرىبا خىن ؟ "

"غىربىتىدە كۈنلۈم اوشۇر " آذربا يجا ن دئىيندە
كېچمىشىم يادا دوشۇر آذربا يجا ن دئىيندە ".
دۇغۇرۇدا ندا بئلهدىر، شا عىر بۇتون وارلىق ايلە اوز يۇردۇنۇ
ائلىنى، خلقىنى سئوير وعيىنى زا ما ندا يئر اۆزۈندە ياشا يان بۇتون
انسا نلارا سئوينچ وسعا دت آرزو لاپىر، قومىشا عىرىرىن اورگىنىن درېنندىن
سۆزۈپ آغ كا غذىن اۇزىرىنە يايىلان مصرا علارى اوخۇجولار مىزىن گۆزلەرى
اونۇنده جا نلانىدىرا ق :

انسا نلار ئەمدىيە دۆلەت يابئىلە
كاش كدر آلمایا يېڭىكۈرەسىنى،
دا غلى بىر اورەك دە اولما يابئىلە
ها مى سئوگى دئىب، سئوگى ئىشىدە
پا يىينى سئوينچلە داشىيا بىلە
هر باخىش، هەر دۇداق، هەر دىل، هەر آغىز
كاش شەنلىك بۇرۇيە يئر كۆرەسىنى
انسا نلار فرەلە ياشا يابىلە.
شا عىر يازىب ياراتدىفي اشىلرىيندە بؤيوک نىك بىنىلىكلىك
كىلە جىھە با خىر، او صابا، گۆنلىكى صابا دۇغروتەسىر، حق، عدالت
خلق سعادتى اۇغرۇندا، اۇزۇمۇزو فدا ائتمىكى بئله تووصىما ئىدىر:
سعادت يولۇندا ن اۆز دۇندرەمدەن جىگەدن سەقىلى سەقەمەلى يېك بىز

"حا قین، عدا لتین، ائلین بولۇندا اۆزموْزدن بئلهكىچىمەلى يېك بىز"
 شاعر، گلمەجىگە، گلمەجىگىن دۇلانباچ بولۇرلارينا ايتىبىر باخىشلا
 با خير، اوْبىلىرىپ بىزىم بۇ گئنىش و اوْجسوز - بۇجا قسىز دونيا مىزدا
 انسا نلىغىن قا با غىنداكى اىكى بىول دۇرور، بىرى انسانى ذىرۇھلىرە
 قالدىرىرىر و اوْ بىرىسى انسانى ان اوْجا ذىرۇھلىردىن اوْچۇرۇملا را دۇغۇ
 توللايىر شاعير چوخ ئەرىف وشا عىرانە بىر ئەرىزىدە بۇجا رەددە بئله
 سئوپىلەپىر:

بىول لار.. بىول لار... بىول لار
 نەقدەرگەيدىرسەن قۇرتا رەمیرا ونلار
 اوْجا ذىرۇھلىردىن درەپە توللار،
 سعادت قوشوتک ذىرۇپە بىوللار... انسان ادراكىيىن، دوشونجەسىنلىن
 بىول لار، يا رانار، يا شايار اوْنلار.....

فيكىرا يىشىلدىكىجە، گۈزا يىشىلدىكىجە
 بىولواركى انسانى ساپات داشى تكە
 بىول دا وارانسانى درىن درەدن،
 سعادت قوشوتک ذىرۇپە بىوللار... انسان ادراكىيىن، دوشونجەسىنلىن

میانالى علیرضا نين شعرلىرىنده، ھربىر بىئرە تعرىيفە يىنچەلىك،
 گۈزەلىك و موضوع دۇلغۇنلۇغو گۈزە چارپىر، آنجاق كتا بىن بەفسى
 يىئرلىرىنده املا با خەمىندا ن بىر پارا يانلىش لار نظرەگلىرىر، مثال اىچۇن
 سەھف، جىرعەت، توخدانلىق يىئرەنە كەركە، سەھو، جرأت و توختانلىق
 ايشىلەنسىن . انىفاكت سۆزو بىزىم بۇگونكى دىلىمېزدە آنلاشىلما يان
 بىر لغت دىر، اوْلەكەمېزىن بوتون كند و شهرلىرىنده اىيل لىربۇيۇ بسو
 سۆزۈن يىئرەنە سكتە ايشىلەنلىپىدىر . سكتە سۆزۈنون ايشلىتمەسى شەرين
 وزنلىنىدە بىر لەمە و وراپىلىمەز . بىر پارا كىيچىك نقاڭلارا باخمىا -
 راق، اشر ھربىرنظردىن گۈزەل بىدىمى و اوْخۇمالىدىر، بىزبۇرا دا،
 استادىيەشىدا يە قوشۇلۇرۇق، پارلاق گلمەجەيى اوْلان شا عەرمىزە
 ادبىيات ساھسىنده باشا رېلار دىلەپىرىك.

۲ - كتا بىن آدى : تورپاق سنه آندا يېچىرم . مؤلف : نبى خزرى
 قطع : رقىعى . ناشر: انتشارات ارك تبريز، صحىفە ۹۶ :

نبى خزرى شمالى آذربايجانىن آدى - سانلى شا عەرمىنلىدىر .
 اونون يازدىيىتىيارا تەدىغى اثرلىر روسجا يابا و مختلف خارجىدىل لرىنە
 ترجمە ائدىلمىشىدىر . ايندىهەدك بوقدرتلى شا عەرمىن ۶۸ كتا بى جاپدان
 چىخىپ و خلق آراسىندا يابىلەمىشىدىر . المېزىزدە اوْلان تورپاق سنه
 آندا يېچىرم "بوشعركتا بى نبى خزرىنىن ان دۇلغون، گۈزەل و بدېعىسى
 اثرلىرىنندىدىر . مقدمەدە يازىلدىغىنا گۈرە بۇ كتاب اسا سدا اوچھىصەددە

يا را نميшиدير، بيرينجي حصه "ذيروه لرين آغ يا ددا شى" ا يكينجي حصه
ا بيل لردن اسن يئل لر، و ا وجونجو حصه منظوم داستانلاردا ن عبارت
ديز، اميدا ئديريك ا يكينجي و ا وچونجو حصه تا خيره سالينيامسا دا ن
بيزيم اليفبا ميزدا انتشارتا پسين . كتا ب هربير با خيمدا ن مراقلى
و دقتەشا يا نديز، شعيرلر، بۇتون فلسفى واستەتكى يۈك داشىيرلار، انسان
بۇ تا نينما ميش والىق، بۇتون تارىخ بۇيو، غالىملريين، شاعيرلىرى
ذهنىنى مشغول اشتىميش ديز، انما ن بيرسىردىز، انسان بىرسىردىز اودا
دۇيۇمىلى بيرسىر . بۇقدرتلى شاعير "سېرىدىرا نسا نلار" عنوانلى شعرىينىدە
بئله سۈيەتلىرىر : سۇسما يان دونيا نين هاي - هارا يېيدى

هله آچىلما ميش سىردىز انسانلار
سئوينج انسانلارين آيرى پا يېيدىز
 فقط، بىرگە چىكىر دردى انسانلار.

شاعير، آنا تۇرپا غى، اورەبىكىمى سئوير، اونۇن شاعير قلبىھئچ
زا ما ن مقدس اولان تورپا غىنىن تا پىدا لانما سينا و ازىلەمىسىنە طاقت
گتىرە بىلەمير اوجكىن قارا اىل لرى آدى شعرىينىدە، اوزعىب وتفرتىنى
بئله تجسم ائدىز:

ا سەسىن هجرا نين قارا يئل لرى، چكىن قارا با غدا ن قارا اللرى!
قوزەيدىن چا يىلارا گۆزىياشى سزىر عىض دا لغا لارى آخىر يىوللارا.
بۇكتابدا درج اولان شعيرلر، هاموسى گۆزەل، بىدىعى، اورەك -
اوخشا يان دور. اخوجولارىمizza بۇقىمتلى 1 شرين مطالعەسىن
تا پىشىرىيق .

٤- كتا بىن آدى : طنز درشعر استاد شهرىار
مؤلف : محمدبا قر نجف زاده بارفروش، ناشر: شركت انتشارات خردمند
صحيفه : ۱۱۲ . قيمىتى : ۶۵ تومان .

آقاى محمدبا قر نجف زاده "بنا مآنکە فكىت آموخت "عنوانى
آلتىندا فارسجا "طنز سۈزۈنۈ اىضا ح ائدب و آچىق - آچىقا بۇمسىئە
نин اوستوندە دا يان نىبىدىرىكى، فارس ادبىات تارىخىنە "طنز" يانسا -
تىرا نين طنطنهلى دورەسى مشروطە دورىيندە باشلانىر وبۇگونكى كۆنە
دك دوا! م ائدىز . استاد شهرىارين دىۋا نىندا اولان طنزللى عزل لىسر
وبالىر، آقاى نجف زاده طرفىينىن توپلاتىپ بۇ كىتابدا درج اولمۇش
دور . آقاى نجف زاده استاد شهرىارين طنزللى غزل و ربا عيلرىنى

بىر يىزىدە تۇپلاما سى چوخ فايدالى دىر، اۇنا گۈرەكى استادى شەرىئار
اۇزو دىوانىنى بىر حىمىتىمىزى طنز شەرىلىرى آيچۇن آپرىما يىب دىر.

٤- كتا بىن آدى - آغ آتىم . مولف : هوشىڭ جعفرى
جاپ : چاپخانە عصرا قىصاد زنجان . قطع : رقىسى
صحىفە : ۱۲۸ . قىيمتى : ۷۵ تومان .

كتاب فا رسجا بىر مقدمه ايلە باشلانىر، و آقاى هوشىڭ جعفرى
بىر زنجانلى نقاش - خطاط وشا عىركىمى اۇخوجولارا تا نىتدىرىلىيەر.
مقدمەدە يَا زىلادىغىينا گۈرە شا عىرىين ۱ يىلها م منبىي استادى شەھەر . رىن
"خىدرىبا با" و "سەندىيە" پۇئىما سىدىر. شا عىرىين آغ آتىم آدى شەرىنىدە
ا وستادى شەرىيا رىن تا ثىرىي بۇتونلۇكولە اۇزۇنۇ كۆسترىر :

"آغ آتىم، قولقا نادىم، آت قىدىم يۇرتىما يئرىي، آش تېھلىرىن
سېلىدىرىم تىك سەھەرلەردىن، سئلە سىنەمیش درەلردىن"

بىز بۇتون جوان شا عىير، يَا زىجى و صنعتكا رلارىمىز ۱ يچۇن نائىلىت
آرزو لاپىرىق و اۇنلارىن اۆز آنا دىيل لرىنىدە يَا زىب، يَا راتما قلارىنى
تقىدىرا ئەدىرىك و بۇنودا توصىيە ائدىرىك، اشلارىنىدە ايشلەتدىكلىرى
 محلى سۆزلىرى آيدىنلاشدىرىسىنلار و يَا زى قايدا لارىنا دقت ائتسىنلر.

٥- كتا بىن آدى : "يابىزە قوناڭ گله جىك"
ايشلەيىنى : حسین فېيظىلەھى وحىد. تىرا زى : ۵۰۰ نسخە، قطع: رقىسى
صحىفە : ۱۱۰

كتابدا دونيا نىن بىرئىچە مختلف اولكە لرىنىدىن مختلف دىسل
و ملىيەتىدە اۇلان شا عىرلىرىن شەرىلىرى ھالىنمىشدىر.

مثلا: اىرا نىن قدرتلى شا عىرلىرى سعدى وحا فەظنەن تۇتمۇش مۇغۇر
لستان، اۇزبەكستان، ۋاپن، اىرا ن آذربا يجا نى، دا غىستا ن، دا غىستا ن، اۇزبەكستان
ۋاپن، اىرا ن آذربا يجا نى، دا غىستا ن، افغانستان، قوزى ئەزىزى ئەزىزى ئەزىزى
جمهورىسى، فرا نسە، توركىيە، روسىيە، كلمبىيا، توركمنستان، يونان
انگلستان، چكسلاواكى، تا تا رىستا ن، هندوستان، گورجستان كىمىي يئىر
و ملتلەردىن آذربا يجا ن توركىجەسىنده قوشۇلموش ويا توركىجەمىزە
چئورىلىميش شەرىلىرى احتوا ائدهن اۇخۇمالى بىر كتا بدىر.

بىز، آغىزى حەمتلىرە دۆزوب مەدىتىمىزى فەھەنگىمۇزى عنىلىشدىرىن
قلەمدا شىمەيزا موقتىلىر دىلەيىب، صاغ اولۇن للرېز آغىرما سىن
دئىرىك .

عـ کتا بین آدی : آذربايجان معاصر عاشقان

طوبلايب، تنظيم ائدهنى: حسين فيض اللهى وحيد ناشر: انتشارات
يا رن تبريز. چاپ افست: ابودر، قطع: رقعي صحيفه: ٢٥٣

كتاب با ٥٧ صنعتكار عاشقين مختصر ترجومه حالي، چوخونون
شكلى وشعر اورنكلرى صالىنib بعضى عاشقلاردا نبير شعر وبعضى لريندى
٥ شعرگتيريلib . كتاب با فارسجا مقدمهنى حورمتلى يازبجىمiz مير-
هدا يت حصاري يا زىب وتوركجه مقدمهنى قا داشيميز (حسين اولدوز)
يا زىب . بوكتا بهم ائلىمiz . وهم ائلصنعتكار بىزمiz سئوبىندىرەر .

٦ - كتاب بین آدی : اللی عاشق اللی نفمه، بوا للی، عاشق اوتا يلى
بۇتا يلى آذربايجان عاشقلار يىندا نحتى توركىيەدن ده آدلى سانلى
قدرتلى صنعتا وستادلارينين آدلارى چكىلىپ وجۇخ دۇيغۇلۇ، گۈزەل شعر
اورنكلرى كتاب با صالىنib . ايشين باشقا ياخشى جنبهسىدە ١وردادىركى
٧ نفرچوخ قدرتلى، تانىنمىش قادىن عاشقلارىمizدا ندا كتاب با داخل
اولوب . البته بۇ ايشه بىر آزدا آرتىق آختا رىشى امگى صرف ائتمك
گردىركى دوستوموز حسین فيض اللهى بوا يشى جوخ ياخشى و گۈزەل
گۈرۈبدور . كتاب با ايکى نفر اون سۆز يا زىب . ايلك اون سوزو فارسجا
و توركجه يا زان كتاب بین ناشرى مهران آذربويما دير . ١ يكىنجى اون سوزو
يا زان كتاب بین طوبلايا نى دوستوموز حسین فيض اللهى دير . كتاب صىدە ٩٢
جىلدىن اوزو ياخشى شكىلde ترسىم اولوب . قطع رقعي، كا غىزىدە اعلا
شعرلى قوتلى و گۈزەل بىر مختصردە دوستوموز املا قايدالارىنى
دقىق رعايت ائلهسمايدىلر كتاب بوتۇنلوكله عىبسىز وا علا اولاردى .

٨ - يىنجى كتاب دىوان نظما مى گنجوى "آذربايجان كلاسيك
اولدوزلاريندا ن سەجيلىمish اشلىرى . بۇ كتاب قطع رقعي ١٥٢ صحفىدەر .
بۇ يۈزاللى ايکى صحيفەدن سگىز صحيفەسىنده بعضى قىدلرى و نىتلە مىدىن
خىلى بىر تصوير وكتاب بین آد و مشخصاتى، ايشلەينى داها دوغروسو
ايشلەينلىرىن آدلارى يئرلشمىش . ٩ - نجى صحيفەدن ١٧ نجى صحيفەيە-
دك فارسجا بىر اون سۆز ١٨ - اينجى صحيفەدن ١٣ - نجو صحيفەيە دك
تۈزكىجە بىر اون سۆز البته بۇ اون سۈزلەرىن ھر ايکىسىدە حسين -
فيض اللهى قارداشىمiz يا زبدير . بونلاردا ن باشقا ١٠٢ غزل، بىر مثنوى
١٤ ربا عى (دۈردىلوك) صحيفە ده مندرجات وئريلib دير . كا غىزى
ا غدىر . بۇ زحمتلرىنه گۈره دوستوموز "حسين اولدوز" ون اللرى

آغريما سين . غزللر صحيفه نين اورتا سيندا دكيل بعضاً صاغا و بعضا ده
صولا آخيب ايشين قا لانى جوخ كؤزهل دير . كتا بين سجiliinde ده بئله
يا زيليب . آد : ديوان نظامي گنجوى ، ايشلهينلىرى : حسين فيض الله
وحيد و حميد احمدزاده ، جاپ ثوبتى : بيرينجي جاپ ، چاپ تا ريخى
١٣٧٥ نجى ايلين بها ريندا ، تيراژ ٤٠٠٠ نسخه ، تبريزىن ها دى چاپ
سا زما نيندا حروف لارين دۆزوبىلر .

ـ اينجي كتاب : بوكتا بين چاپ اولوب يا ييلماسى بيزي چوخ سئويندىـ
يرير اوّنا گوركى خورشيدبىگم ناتوان خانيم بۇتون آذربايجانىن
و بير آز آيا غيميزى ايرهلى قويساق منطقه نين و صنعتكار قا دينلار
دونيا سىنىن فخرا يدىر .

كتاب رقىي اندازى ١١٥ صحفىدە ٤٣ شعر و غزل ناتوان خاـ
نىمدا ن و اونۇن حاقىندا يا زيلمىش بير نئجه اعلا شعرلر ، اوجوملەدن
натوانىن اوغلو وفا تخلصلو مهدى قولوخاندا ن كى اودا قدرتلىـ
شا عر اولوبدور و باشقا لاريندا ندا فارسجا و توركجه شعرلر كتابا
صالىتىب . فارسجا و توركجه اون سۈزلر يا زيليب ، ناتوان حاقىدا
يا خشى بير معلوماتدا و ئيليب دير .

كتا بين مشخصات صحيفه سينده ، آد : "ديوان خورشيدبا نو ناتوان
ايشلهينى : حسين فيض الله و حيد ، جاپ تؤبىسى : بيرينجي چاپ
جاپ تا ريخى : ٢٥ نجى ايلين باها ريندا ، تيراژ ٤٠٠٠ نسخه دير .
بيز بوكتا بين آليب اوخوما غىنى حورمتلى اوخوجولاريمىزا توصىـه
ا شىرىك .

натوان خانيمىن خان بىگه آدىندا خاساي خاندا ن اولان قىزىدا
آدلى صانلى شاعرلردىر . هابئله بىسى آغا بىكىم آفادا تا نىتمىش
شا عرهلىرىدىر . قالجار شا هلارىندا فتحعليشا هين آروادى اولمۇش
ايراندا آغا باجى آدىله شهرت قازانمىشدىر . و بمعرفت بيت اونداـ

ندىر : افسوس كى يارىم گئجه گلدى ، گئجه گئتدى
ھئى بىلمەدىم ئومرۇم نئجه گلدى نئجه گئتدى
натوان خانيمىن ديوانى حاقدا يا زيمىزا اونۇن بيرغىلى ايلە صون
ۋئىرىك : بىلەن ياران بۇ دونيا ده هەر بير كارايلەن اوينار
كىمى خانەنسىن اولمۇش ، كىمى با زارايلەن اوينار

کیمی تخت مُرّصدہ با شیندا . تاج شاہانہ
کیمی زندانی پیچیندہ الـ آیا غیدا را یلنا وینار

کیمی طالبی دوستی کیمی عاشقی عقباً یه
کیمی سازه، کیمی نازه کیمی تک نار ایلن اوینار

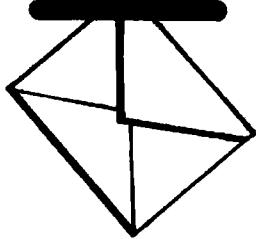
کیمی مجتون صورا غیندا، کیمی لیلی فرا غیندا
کیمی یا وین غذا ریندا یاتان شا همارا یلندا ویندا

کیمی سی شادو خرم دیر، کیمی لیل و نهار آغلار
فلک ده سرگران اولموش "خورشید" زا را یلن وینار.

بیلڈیویش

اگر يا زيچى وشا عىرلاريميزا يىسته يېرىلدۈغما
آنا دىيل لرىنده يا زىب يا را تىدىقلارى اشلىرى
مجموعەمىزدە يىئنى چىخا ن كتا بىلار بۇلۇمۇندە
اوخۇجولاريميزا تا نىتىدىرىلىسىن، رجىء
ولۇنور اۆز يىئنى اشلىرىندىن بىر نسخە
وارلىق مجموعەسىنە گۈندىرسىنلر.

بىزه گلن مكتوبلار:

سلامدا ن صونرا عزيز اُخوجولار و مكتوب يا زا نلاري ميزا ما غليق
و موفقىت آ رزو سيلا سۆزه با شلايىريق .

حۇرمەتلى اُخوجولار يمىزدا ن قاردا شىمېز يوسف بەھنۈمۈن (دا لغىن)
ارومىهدەن لطف ائدبىت بىزه گۈندە رەدىكلىرى مكتوبلارى ايلە ئىمېزە
چا تەمىش اىكى شعرلىرىندەن قاردا شىمېز احمد قا ترا ب زادە نىن
مۇغا نىن پا رسا با دىيندا ن قاردا شىمېز احمد قا ترا ب زادە نىن
مكتوبو، اىكى غزلى ايلە ئىمېزە چا تىپ " دردىمى قانان گزىرەم "
با شىقللى غزللىنى وئردىك حا پ اۆخون حا ضيرلانسىن، قاردا شىمېز ترا بد
زادە يە ما غليق وادبى ايشلىرىندە موفق اولما قلارىنى اىستەبىرىك .
ارومىهدەن حۇرمەتلى اُخوجوموز خ . ب . صولماز لطف ائدبىت
بىزه مكتوب يا زىبلار مكتوبلارىلا بىرگە گۈندە رەدىكلىرى اُزۈن شعر -
لرىنىن اىكى بىتىنى اورنڭ اولسۇن دئىيە گتىرىرىك . قا لانىنى
وئرمىشىك با خىلسىن شعرىت با خىمېندا ن نقصى اولما سا گلنە بىلارى -
مىزدا چا پ ائدەرىك، مكتوب و شعرلىرىنىزى گۈزلە بىرىك . بۇدا خ . بد
صولما زىن شعريىندەن اىكى بىت :
محبىت گۈيۈن دئىر آنا دىير ايشىق آنا ، محبته گۈزەل يا راشيق
طبىعتى تا نرى يا رادىب آنا وئردىكى نعمت لر هەچگۈلمىزدا نا

بۇدا اىستىرىدىك اورنگ وئرىلەمېش بو اىكى بىت ايلە سۆز
لىرىمىزى آزجا دا اولسۇن جىدى لشدىرىك مىلابىرىنجى مىرع "محبىت
گۈيۈن دئىر آنا" ويا اۆچۈنجو مىرع "تا نرى، طبىعتى آنا،
يا رادىب" يا زىلسا يىدى بو يا زىلدىغىندا ن دا گۈزەل ويما راشيقلى
اولاردى مگر آنانى وصفا ئىتمىك دئىيل مخاطب قرار وئرسك اوندا
يا زابىلەرىك " طبىعتى تا نرى يا رادىب ، آنا ؟ " .

حۇرمەتلى اُخوجوموز غفور همتى بىزه يا زىديغى محبته دۇلۇ
گۈزەل مكتوبلارىندا گنج شا عرىمىز ھوشىنگ ھمتى دن اىكى شعرگۈندەر -

مېشىدلەر. يئنە مكتوب و شعرلىرىنى گۈزلەپىرىيەك.

حۇرماتلى قىلما شىمىز روشن خىا وي كرج شەرىيندىن اۆز محبتلى مكتوبلارى ايلە بىزى سئويندىرىپىلر و بىر گۈزەل شەرەدە قۇشۇب كۇندەرىپىلر. ائلە بۇ صايىمىزدا چاپ اولۇر، بۇ عزيز قارداشىمىز گۈزەل، جانا سىنتر مكتوبلارىندا بىزە ئوره اۆز محبتلىرىنى گۇسترنىن صونرا گلایە ائدەرەك يا زىرلار "نىيە منىم ايکى شعريم عنوانسىز چاپ اولۇب؟" بىز ھم بىر اىل بۇندان اولكى صايىمىز ھەمde بۇا يىلىن با هار صايىمىزا با خەرقى سىزىن ھم كىچىن اىل ھەمde بۇ اىل گۇندەرىدىكىز شەرلىرى سىزىن اۆز آدىنىزا نئجە يا زەيدىغىنىز كىمىي چاپ اولۇب تكجه مكتوب لارى آراشدىرماق خصوصىلە بىر ايلە بىزە گلەمىش مكتوبلارىنى بىر بە بىر آختا رماق بىر آزچتىن اولۇر. آما بىزە مكتوب يا زىب، اشلىرىنى گۇندەرنلىرىن ھا مىسى بىزىمچون عزيز و دەيرلىدىرىلر ھەچ بىرىنە خا ص با خيشيمىزا وۇما يىب، يا خشى و دۆزگۈن يا زىلمىش بىر شەر ويا نىشەر كىيمىن اولۇرسا بىزى سئويندىرىر. ائلە بۇنا گۈرە دۇشۇندوك اولسۇن كى سىزىن اۆز يا زەيدىغىنىزدا يازىلىپ شەر با شلىقى اونۇدۇلوب،

نقدە شەرىيندىن قارداشىمىز سۇلدوز دەگىرما نچى اوغلو نىدا ان آلدىغىمىز مكتوبلا گۇندەرىدىكلىرى شەرىين ايکى بىندىنى بىرلىك دە اوخۇياق:

بىر شىرىن بۇخوسا ن، من بىر يۈرۈقۈن جا ن
گىزلىنەمە چالقىلار چايلار گۈزۈمەدە
سئوگىلىك، با غىنىن ل شرابى سان
سن گۆلسەن طۇي اولار، وايلار گۈزۈمەدە

سۇلدوزا م، بومبوزا م، اولدوزا م سۇزا م
گۈرسىز با لاركى من نەجور بۇزۇما
قۇرخەمۇرام آما ھەچ اودا م، اوڈوزا م
خىالىن گئىھەلر، آيلار گۈزۈمەدە

بىزە گلن مكتوبلا دا عزيزلىرىمىز آدلارىنى اختىارلا يا زىرلار، بىلەمەلى يېك آدىنى اختىارلا يا زان بىر شخص چوخ مشھور و معروف اولمالىدىر. مثلاً: و. شكسپىر، م. فضولى ويا ھەچ اولماسا ۲۵ اىل ۳۰ اىل اشلىرى معاصرلىرىنىن الينە چاتمىش اولا، اۋادامىن اوزۇن

و آدين تا نيميش اوللار عيب ائتمز يوخسا ايش اختصار آدلا ناقىس اولار . بيزيم ايشيميزى چتىن لشديره ن ده بۇ اولوركى ، اختصارلا يازى يلميش آدلارين خانىم ويا آقا اولدوقلارى بللى اولمۇر وبىزىزده بىلمىرىك بير ادبىه وشا عره با جىيمىزدا ن و ياشاعر قاداشيمىزدان مكتوب ويا شعر آلمىشىق . بعضى شاعرلاريمىزده تخلصلىرىنىن زنانەو مردانە سىنه دقت ائتمىرلر بعضىلاردىكىوار آللەيا ما ن گۈزدن صاخى سين كلاسيك شاعريمىز محمدبا قرخلخالى دئمىشكىن "نه يوغۇرور ، نەيا پيو حاضرجا كۈكە تا پىر ." يازى وشعرىنى يازىر اوزونە هەچ ذەجەمەدە اولسۇن رحمت وئرمىر بير تا نىنەميش ، مشهور شاعرينىكى ادبىيات عالمىيندە زەھتلەر چكىب نئجه دئيرلر سۆمۈك سىندىريپ ، حۇرماتلى بىر آد قازانىب تخلصونو گۇتۇرۇپ ، اۆز شعرىنىن آلتىنا قۇيۇر . بير قلم صاحبىنە بۇندان بۇيوك استعدا دىسېزلىق اولا بىلمىزكى بىركلەمەد و بىر كىلمە سۆز تا پماقدا اۇقدەر عا جىيز اولور ، ال اۇزابىر اوزگە بىر شاعرين آدىنى گۇتۇرۇر . من بىلمىرەم سئە شاعر نئجه شاعرىدىر و نئجه قلم صاحبى ؟.....

حۇرماتلى اوخۇجو و شاعرمىز دادمان (دوشكۇن قوجا بىكلىدىن مكتوب و گۈندەردىكلىرى ھ شاعرلارىندان "قا رابا غ" حاقدا يازدىغى شعرى چاپ وقا لانى گلن صا يىلاررا قالدى .

قم شەھرىيندن ،قارداشيمىز اسدالله جوانمردى لطف ائديب بىزە گۈندەردىكلىرى مكتوبلارىلە گۈزەل شعردە گۈندەرمىشدىلار شاعرلارىندان بىرلىنى ائله بۇ صايىمىزدا چاپ ائدىرىك ، يئنە مكتوب و شاعرلارىنى گۈزلەپيرىك .

ھەلەليك مكتوب و شاعرلىرى اليمىزە جاتا نلار : تبرىز : حسن حاجىلار
اردىپىل : اسماعىلى عبدالله
مرند : يعقوب نامى
مشهد : ابوالفضل دانشمند
مشگىن شهر : محمدلاھوتى (گۇنش)
سلماس : كنان احمدى
تهران : بختيار نصرت

وارليغين قيمتلى دوستلارىندا ن بىرى:

اُستاد محمد ملماسى - آزرم تبرىزى - دۆنьяدا ن كۈچدۇ

اُوهىم، معلم، هم اديب، هم شاعر، هم خطاط وها ميدان اول اولدۇ -
قجا بئويوك و مناعتلى بىرا نسان ايدى . اونۇن با زديغى دۇلغۇن شعرلى
قلمە آلدېيى بىزلىرى دىگرلى رسا مليق و خطا طلاق اشلىرى اوز يئيرىندە
دۇرسون، اونۇن ها ميدان پا رلاق شاھارى سادهلىك وباش اوجالىقلا
باشا آپا ردىغى حيا تى وباشى ايدى . تبرىزىن راستا كوجەسىنده،
دار و بۇرۇق - بۇرۇق بىر درېنىدىن دېبىيندە خىردا جا بىرا ئۇدەعەمۇر
سۇرمك، دنيا نىن جاه وجلاسىندا ن و ما ل و منالىيىندا ن گۈز اورتىۋ
اوزخلىقىنин و آنا يۇرۇدونون سعادتى آرزو لارىلە ياشاماق معنوى بىر
انسانا يارايان قىناعت و مناعتلە باجا رىقلى وباشا را شىقلى اولىدالار
تربيه ائتمك دۇغۇدا ندا اُستاد ملماسى نىن ابدى شاھارى سايىلا
بىلىر.

ملماسى نىن احساسىندا ن جا غلایا ن، قلمىيندن سۆزولۇن و گۈزەل
خطى يىلە يازىلان بىرچۈخ اشلىرى خىا مىن ربا عىلەرىيندن تۇتسۇوش تا
اونۇن اوز دىوانىنا قىدەر چۈخلۈ يادگارلارى قالمىشىدیر. بۇ يادگار-
لارىن اىچرىسىنده ها ميدان قىمتلىسى معجزون دىوانى سا يىلابىلىر.
آزرم بۇ دىوانى اوز گۈزەل خطى يىلە باشدا ن - باشا يازدىغى
حالدا اونۇن حاشىەلىرىنى گۈزقا ما شىرىجى بۇيا لار و تصویرلىرى
بىزە مىشىدیر.

استاد ملماسى تبرىزىن مقبرە الشعرا سىندا دفن ائدىلىم مىشىدیر،
اونۇن ائو قۇنشۇلارىندا ن بىرى خاطرە مرا سمىيندە دئمىشىدیر: حىف
اولسۇنلىكى بىزاؤنۇ اولىتىن سۇنرا تانىدىق، بەقدار دىرىيا يىدى هەئىچ
بىلىم زدىك قۇنشۇلۇغوموزدا بئلە بىرا نسان ياشا بىر.....

آزرمىن اُتۇدۇلماز خا طەسىنە

ا يىشىغى آلمىشدى بۇتون دونيا نى،
سَاوا لاندا نەمەن بىزىم ايدى ئىمانى،
بىزەمىشدى گۈزەل آذربا يجا نى،
رسا ملىقىدا چا تمىش ايدى كىمالە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

نە گۈزەلدىر بىزىم ائلىين رسا مى،
دۇلاندىرىرساقى كىيمى مئى جا مى،
طبىعتەن آلېب عشقى، الها مى،
فرزا نەملر آلېب اوندان پىالە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

دنىزكىيمى دالغا لانىب داشا ودى،
محبىتەن قاينىا ردى،
آندا دىلە شىرىپىن نغىمە قوشاردى،
قا را فاشى بىنۋەيردى هىلالە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

منىم كىيمى چا رخى جۈنسون دونيا نىن،
اولدوزلارى كۈرۈم سۈنسۈن دونيا نىن،
من دۇنمۇش اۆزى دۇنسون دونيا
قويىما دى كىمسەنى چاتا وصالە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

نەسۋىلەيىم ها ردا نەئىيىم، دا نىشىم،
بىرسىن يدىن بودۇنيدا تا نىشىم،
قوىي اۆد تۇتوم آلۇلانىم آلىشىم
منى ئەتدىن جۇمدون درىپىن خىالە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

ائلەساندىم آيرىلىرىسان ائلىىندىن،
من اۆزىمەرمالىيم سنىنلىنىنىن،
بۇنى دۇيدۇم قا رەچىلەتنەلىنىنىن،
يا راتميسا ن گۈزلىرىمە شلالە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

آزرمائۇلمۇز دونيا وا رىكىن دىرىدى،
خالق عشقىنده يا ندىشا مەتكارىدى،
ايشيق ساچان اولدوزلارىن بىرىدى،
حرىت قۇيىدى خالقى اوكۇل جما لە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

آختا را ردىيما رىيولداشىتا پا ردى،
اوسۇنلايىب اجل اونى آپا ردى،
فرەدا كىيمى دا غەدا قا ياخا پا ردى،
روزگا ردا ن بىلە گىلدى حوالە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

متانتى ساوا لاندا ن آغىردى،
منى گۈرچىڭقا رتال "دئىيە چا غىردى،
آغزىندا ن سۆز گوھر كىيمى ياخا غىردى
درمىشدى با غەدا ن بىرىنچەللە،
هجرىنده ائىلەرم نئىكىيمى نالە!

سرعىن - ر - الفقا رتال.

“اوتا يليق ، بوتا يليق ”

گئروم آراز کۆلە دؤنسون،
قىيميرا م ،يا نما سين، سۇنسون،
قۇرۇسون، قۇمسا غا(1). چۇنسون.

يا رىكلىن بۇتا يا قۇنالق،
کۆل با غلىاق، ٰلىقىشلايالق.

من بۇتا يدا ن ،سن اُوتا يدا ن،
من تېرىزىدەن ،سن باكىدا ن،
ها نسى ايلدىن ،ها نسى آيدا ن؟

سۇن قويا جوق آيرىلىغىا ،
اُوتا يلىغا ، بۇتا يلىفغا ؟

باكىدا ن نىڭارىن سىسى ،
تېرىزىدەن "روشن" يىن سىسى ،
ا ئىلەنەن رەدا دىرىن نىفسى ؟

ا ئىلە قۇربا ن منىم گۈزۈم ،
بۇندان آرتىق يۇخدۇر سۈزۈم.

اقومساق(قوملوق) رىگزا ر (فا رجا)

كۈزدەن ياشى سۆزە - سۆزە ،
مارال دا غدان اىن دۆزە ،
با لالارىن گەزە - گەزە .

با كى گۈزۈم قالىپ سىنە ،
سن اۆزۈكسىن ، قاشى مندە ،

ا يللرېبۈي گۈزۈم يۈلدا ،
من بۇتا يدا ، يار اُوتا يدا ،
عاشىقلارا بۇدورقا يىدا .

آراز گىلدى يۈردى بۈلدى ،
شاھلار بىزە چېر ھۈردى

گۈرۈم شاھلار اُوتا يانسىن
قېيرلىرى اُتلان دۇلسۇن
كا خلارينا بايقوش قۇنسون

بىرائىل اىكى بۈلوك اولماز ،
باش بىندىن آېرى قالماز

با جىلارى قارداشلاردا ن ،
آنالارى اۇشاقلاردا ن ،
آېيردىلار يارى ياردا ن ،

اوتاي - بۇتاي ، بۇلاغ، گۈزە ،
ايشىغ گلىر سۆزە - سۆزە .

" يۇبا نما گل "

بۇلدارتك سۇلانىيەدىر حىرىتىندن قا را گۈزلىر
ائىلە صەپىق با خىير منه بۇدا غلاويا ما جلاڭ دۈزلىر
اۇتۇرۇيدور اۆزو يۇلا ساحل بۇيۇ سنى گۈزلىر
يۇلدا قالدى حىرىت گۈزۈم آى سئوگىلىيم يۇبا نما گل

گل گىلنده با غچا نىزدا ن منه قرنفىل دە گتىير
دۇدا غۇندا بېرىتىسىم اللرىيىن گۈل دە گتىير
اۇ قدىم اشوجىكىمىزدىن خىردا جا شكىل دە گتىير
يۇلدا قالدى حىرىت گۈزۈم آى سئوگىلىيم يۇبا نما گل

گل آنطاڭ گتىير اۆزۈنلە اوشا غلىق خا طرەلىرىن
گل گىلنده تۇحفە گتىير چىشمەلىرى سرىيىن سرىيىن
گل قۇي سىنلە گلىسىن بىزە ۱۰ صا چلارىن اۇ گۈزلىرىن
يۇلدا قالدى حىرىت گۈزۈم آى سئوگىلىيم يۇبا نما گل

گل قۇي سىنلە گلىسىن بىزە ۱۰ قىورىم اىپك تىئىلىرىن
بىزە دىيگىم خۇنجا مىزى بىزە سىن قرنفىللىرىيىن
گۈزلىرىمىن يا شىن سىبلسىن ۱۰ يىستىرم اينجەللرىيىن
يۇلدا قالىب حىرىت گۈزۈم آى سئوگىلىيم يۇبا نما گل

گل گتىير اۆز نفسىنلە منه ساحل كۈلكلرىيىن
گل گتىير اۆز گلىشىنلە منه با ھار چىچكلىرىيىن
گل گتىير اۆز گولوشونلە قىزىل گۈلۈن لەچكلىرىيىن
يۇلدا قالىب حىرىت گۈزۈم آى سئوگىلىيم يۇبا نما گل

"قارا با غ"

نرگوزلۇ قا يالار قىزىلجا دا غلار
نغمەدىنىشدىر گۈمۈش بولاغلار
"جىا ردا ن" دالىب "خا نسىز"قا نآغلار
مۇغا مىن نقاشى قارا با غدا دىر

ھېچتا رىخ كۈرمەيپ تا رىخدن برى
عنا دېنجه سىنىن ۱۰ شۇم سەھرى
تىترەدى گۆللەدەن عرشىن لىڭرى
آن مىن كۈزىياشى قارا با غدا دىر

۱۰ گۈن تا رىخىئىنى قان وا راڭلادى
آن م تىلىن با سدى يارا باڭلادى
قرنفييل آغلادى آن م آغلادى
يۈلۈمۈن يۈلداشى قارا با غدا دىر

ای وطن آئانا اى آذربايجان
آرخاندا عسکرەم اونۇندا قۇرۇبان
اوتا يلى بۇتا يلى بىرجا نىقىبىر
اورەگىر ياناشى قارا با غدا دىر

كىرەندا نەمەن ئەنەن ئەنەن
شىمالدا جونوبىا سېلىسىن بۇقا ن
صۈرۈشىرلەن قوىدىشىن زامان
تىرىزىن بىرباشى قارا با غدا دىر.

اولۇبا بالارىن غىرت با يراڭى
عئەمرونۇن يىدا شى قارا با غدا دىر
قەھرەما نېڭەرىپ مىن مىن طوربا غى
يۈرۈدۈمۈن يۈرۈداشى قارا با غدا دىر

تا رىخ دا نىب اۋزۇن چاشا زامان
آتا دا ن با با دا ن قالان نشانى
بويما تىملاي-لاييمشا ھىدىر اۇشى
تا رىخييمىن ياشى قارا با غدا دىر

كۈرە غلودا ن نفس آلىب بۇدىيار
"نبىدن" اعتبار "با بىكىن" ويقار
قا يينا رطورپا غىنداقان دامودا ما ر
با غرييمىن با داشى قارا با غدا دىر

نە خزان زەھرى نەبۇرا نەقكار
آل گۈنش با غچا سىن نەجۇر مۇلدۇرا ر
آلۇودا ن يارانان الده سۇ يانار
شقىن قان قاشى قارا با غدا دىر

گونئىدە سا والان قوزئىدە شۇشا
حىبا تىمىز قۇشا ئۇمرۇمۇز قۇشا
"شهرىا ر" اولكەسى "بختىا ر" ياشى
سيزىيمىن سىرداشى قارا با غدا دىر

گل گۈل آچىن اۋە يىمده آرزو لاريم سئودا لاريم
 گل عشقىنلە هوسيتىلە نغمه اولسۇن دونيا لاريم
 گل شن اولسۇن خىالىيىلا منىم ما وى رؤيا لاريم
 يۈلدە قالىب حىرت گۈزۈم آى سئوكىلىيم يېۇبا نماڭل

يوسف بەهنەمۇن "دالغىن"

محنتا يىلە نعمت

بىير نظر اوتا قدا ن يا زىيا سالدىم
 هئرە يە ما ويدن يا غىش چىلىرىدى
 سانكى گويدن يئرە غىلرا بىرىدى
 بىير درىن با خىشلاسکۇتا دالدىم

دئيرلەر يا غىشدا ن دۇغۇر طبىيەت
 دىرىچەلىر بۇيلانىرا يېنجه چىچىك لە
 با رلانىر آرزيilar يا شىل دىلەك لە
 آنلىرا مىيا غىشدىر سئوملى نعمت

سا غىمدا ن با خىردىم يا نقىين چۈللەرە
 يا غىشدا ن با دەلەر آلىپا يېچىرىدى
 هەرنە يە چاتا رىكن كسىپ بىچىرىدى
 چۈلۈمدا دا ملاڭلار دۇنوب سئللەرە

اۇ گۈزەل يَا غىشدا ن سئل لر آخىردى
 سۇوا خلى دا ملارى بىر بىر بىيخىردى
 بۇغا زىن غىم كدر ئەخىنۇ سىخىردى
 بىر يىزىق دا م تىكىن غىمىلى با خىردى

بىرمىشلەر ئەلدىن قالىبىدىر
 هەچ گۈزەل دونيا دا عىب سىزا ولما ،
 گاھ اونون مەختى ايلەرسا غالما ،
 كاھ يَا غىش انسا نا نعمت اولۇبدور

تُوكنده حا چلارىنى سئوگىلىم اُو، گول يوزونه
 مبا دا كيم طوخۇنا بېر آن اوزگەنپىن گۈزونه
 قا راتىلىين آى اُزەتۈكمەچۈخقىيا مت اُلار
 طبىعىتىن گئچەسىن قا تما چوخدا گۈندۈزونه
 يو بؤيىوخۇن، يې راشيق اولما ز هەچ بىرىدە كولوم
 بۇ ظولمىدىركى، مىلك سۇيلەپىم سنىن اوزونه
 قا شىن تقا را، گۈز آلا، غەمدەپىرا يېنچەدىشىن
 ا يكى اُو، با لەدۇداغا قۇربا نام، شىرىپىن سۆز
 گل اى وفالى كولوم الى الموثىرېب دەچىخا ق
 بۇ غەلى بېرىدىنىزى ساحله، سۇيۇن اُزۈن
 بۇتون كەدرلىرىن آت دۇغۇرۇ بىرسىعا دەتىيە
 عۆمۇرسۇرە كەپاك اُلاق، با شىئىك سۇزۇن
 سۆز آنلىان اُو، كىسىن دۇر قا دا سىن آلى ساوالان
 بىرا نسا نىن گۈزەلىن وئرمە حورۇنون يوزونه

تەران - ۱۳۴۰

از اول تا جهارم مردادماه ۱۳۷۰ خورشیدی که کنگره بزرگداشت هشتصد و پنجاه همین سال ولادت حکیم نظامی گنجوی در شهر ادب پرور تبریز عزیز با اشتراک بزرگان و شیفتگان شعر و ادب فارسی از هرگوشه جهان برپا گردید و جشن و بساطی که شایان شان و لای آن اوستاد بزرگوار و میراث ادب جاودانه وی بود برگزار شد. دانشمندان بیش از ۱۵ اکنشو جهان قدم رنجه فرموده و مراتب سپاس و قدردانی خودرا درطبق اخلاص نهاده و با گلهای خوشبو و خوشنگ شعر و ادب و نظم و نثر به مجلس حکیم نظامی آمده و جشن و سرور امزيان تر فرموده بودند.

در داخل کشور نیز ادبی دانشمندان و دوستداران نظامی هریک به فراخور حال خویش دسته گلی بر این سبد زیبای تحف شعر و هنر افزوده بودند. همکاران و دست اندکارا ن روزنامه وزین فروغ آزادی " نیز دین خود را به نظامی بزرگ بحای آورده و بسیار سعی و همت خویش "ویژه نامه" مملو از در و جواهر گردآورده و نثار خاکپای نابغه فارسی گوی گنجه ساخته بودند. این مجموعه وزین یا در درخشا نمعتبر محتوى ۲۴ فقره نظم و نثر رنگارنگ و جان پروردیه زبانهای فارسی و ترکی و بعضاً با خط نستعلیق و شکسته خطاطان چیره دست و هنرمندان آذربایجانی که همه وارثان و اولادان میرخواجه علی تبریزی، میرعماد قزوینی و درویش مجید طالقانی میباشد نگاشته گردیده است و نگارنده این سطور برای پندا راست که خط و مینیاتور دوبرا در هم زاد و هردو هنر دنیای زبان با عظمت فارسی میباشد که اوستادان ما هردوی این هنر را صاحبند و بکار بسته‌اند.

ما در گردآوری و ترتیب و منظم ساخت و پرداخت و نشراین ویژه نامه بیش از هر کس از جناب آقای مهندس پیمان مدیر و جناب آقای قاسم تورکان که گردآوری و هماهنگی ترتیب و نشر ویژه نامه را عهده دار بوده و با مقاالمای آن چنانی نیز برآمد نموده‌اند سپاسگزاری و قدردانی مینماییم که تمام زحمت اساسی این وظیفه مقدس را به عهده داشته و در کلیه مراحل گوناگون نشر با صاحب نظران و هنرمندان دیگر همکاری فرموده‌اند و برای همه همکاران و باران دست اندکارا ن بوجود آورده‌اند و برای همه مجموعه سپاسگو و شاکریم غ. بیگدلی.

میرها شم خان خیابانی

محله خیابان که در شرق تبریز واقع شده، یکی از کویهای بزرگ و با اهمیت این شهر می‌باشد اهالی این محله در شکل گیری رویدا- دهای تاریخی تبریز همیشه مؤثر بوده‌اند، به‌طوری‌که در پیشبردا نقلاب مشروطیت‌نش موردم وجا هدایت کوی بر هیچ کس پوشیده نیست‌جتنا نچه کسری می‌نویسد: "در نکهدا ری یا زده‌ما هه تبریز، کوی خیابان، کار بسیاری انجام داده و خیابانیان همیشه سرفراز کوشش‌های جانبازانه گذشتگان خود خواهند بود".^(۱)

میتوان گفت که در نبردهای یازده ماهه تبریز خیابانی‌ها نقش مهمی را بر عهده داشتند و این مهم میسر نبودمگر با ایثار و فداکاری اهالی غیور، از جان گذشتگی جوانان مبارز و شجاعتو کاردانی سرdestگان این محله که در حفظ و حراست از تبریز و انقلاب مشروطیت حمامه آفریدند.

خیابان که از نظر سوق الجیشی، در خط مقدم جبهه و درست در مقابله اردوی جرا و عین الدوله و سایر سرکردگان دولتی قرار گرفته بود، رهبر- انش توانستند با هوشیاری و دلاوری قبل تحسینی شهنشا شهر را در مقابله یورش‌های ددمنشانه عمل استبداد مصون دارند بلکه با پای مردی و براز رشادت فوقالعاده‌ای، دشمنان را زادی را گوشمالی سختی دهند. کسپ-روی می‌نویسد: "سرdestه خیابان شادروانان با قرخان و میرها شم خان بودند". حاج اسماعیل امیرخیزی نیز می‌نویسد: "در مقابله سنگرهای ما رپیچی خیابان واستقامت سالار و رشادت و کارداشی میرها شم خان از طرف خیابان جای نگرانی شبود".^(۲)

میرها شم خان که پس از سالارملی در فرماندهی مجاهدان و اداره امور جبهه و آمادگی مردم محله در مقابله با دشمن، نقش درجه‌اول را بازی می‌کرد از جمله دلاورانی است که نام نامیش در تاریخ نبردهای

۱- احمد کسری - تاریخ هیجده ساله آذربایجان - ص ۷۰۶

۲- حاج اسماعیل امیرخیزی - قیام آذربایجان و ستارخان - ص ۳۳۶

رها شی بخش مردم قهارما ن تبریز جای ویژه ای را برای خود اختصاص داده است.

کسری در با رهاین مبارزه ارزش نویسید: "با رهانام میرها - شم خان خیابانی را برده ایم. این مرد جوان که دلیری و زیبائی و کاردارانی و ستد خوئی را با هم می داشت. این زمان جایگاه دیگری پیدا کرده پس از سردار و سالار، یکانه کس شعرده می شد و گفته ایم که رشته کارهای سالار در دست او می بود".

حاج اسماعیل امیر خیزی نیز که خودشاد مبارزات افتخار آفرین این شهید راه آزادی بود، درباره او می نویسد: "میرها شم خان فرزند مرحوم حاجی میر جعفر، یکی از مردان نامی و کافی و سرشنا م آذربایجان بود. شجاعت و رشادت را با زیبائی منظر همراه داشت. در اداره امور جنگی به اندازهای بصیر و مقتدر بود که در سایه کاردارانی و تدبیر صائب وی، محله خیابان مصون از حملات دولتیان بود و هیچ وقت اتفاق نیفتاد که قشون دولتی بر سنگرهای خیابان دست یابد. هر چند ترتیب سنگرهای تنظیم امور وریاست با خود سالار ملی بود ولی سالار به اندازهای به شجاعت و لیاقت این مرحوم عقیده داشت که حل و عقد کلیه امور را به رأی مصیب وی محول می داشت و در جنگ هایی که در عرض این مدت روی داد در هر مورد با فتح و ظفر با زمی گشت و می توان گفت که در آن وقت دار کفايت، ثانی با قرخان سالار بود". (۲)

گوهر پاک توازن مدحت ما مستغنى است فکر مشا طهجه با حسن خدا داد کند این مجا هدنستوه که در روزهای انقلاب نیز به شغل نانوائی اشتغال داشت، در علوی جنگ های آزادی بخش علاوه براین که تفنگ به دست، در سنگرهای ما رپیچی محل خیابان مثل سدی محکم در برابر نیروهای استبداد ایستاده بودو با تاکتیک های ابتکاری، تمام نقشه های دشمن را خنثی می کرد، در مراحل مختلف به محفا این که احساس می کرد، سایر مجا هدا ن تبریز نیاز به پشتیبانی دارند، همراه با عده ای از همسنگرانش، خود را به دیگر جبهه ها می رسانید و مثل شیرزیان بر خصم دون می تاخت.

ای دل ارسیل فنا بنیادهستی برکند

چون ترانوح است کشتیبان ز طوفان غم مخور

۱- کسری - تاریخ مشروطه ایران - ص ۹۰۵

۲- حاج اسماعیل امیر خیزی - پیشین - ص ۴۵۴

نمونه‌ها ئى ازاين عمليا ت دشمن ش肯 را ازتا ريخ مشروطه ايران
نقل مى‌کنیم . کسروي درزمینه شركت وي درجنگ ميدان توپخانه وتلگر-
افخانه مى‌نويسد: " هنگام پيسن ، سواران و سربازان و تفنگچيان دوهچي
وسرخاب دست به همداده ، از عاليقاپو وميدان توپخانه به تاخت سختى
پرداختند . مجا هدان جلو گرفتند وجنگ بس سختى رفت . دراين گيرودار
شادروان ميرها شمخان به يارى مجا هدان رسيد و کارجنگ با لاگرفته پس
ا ززمانى سواران شکست يا فته روی برتابفتند و بيست تن کما بيش ا زان
نا بودگردیدند : "(۱)

در روز شها دت حسينخان با غبان نيز که اغلب مجا هديندر
عمليات تسخير انجمان اسلامي شركت داشتند ، ميرها شمخان مثل هميشه در
اين عمليات نيز گردا آفريد . بنا به نوشته کسروي : " در همان هنگام
ميرها شمخان همراه يك تفنگچي در روی پل قارى تاخت آورده ، با همه
گلوله‌ها را نخودرا تزديك آنجارسانيد . پشت سرا و حاجي خان قفقازى
تاخت آورده و چهارتن از تفنگداران آن سنگرا با گلوله از پا انداده
سواران اين بىباکى را ديده ايشتادگى نتوانسته و سنگرا رها نموده و
جا ن بدربردند . "(۲)

همچنين وي هنگامی که هنوز جنگ ساري داغ در جبهه شرق تبريز به پا يان
نرسيد بود به محض اين که مى‌شنود مجا هدان در آخونى نتوانسته ندد
برا برا تها جمات صمدخان شجاع الدوله پا يداري كنند ، خودرا بدا نه سوب
رسانده و در شکست صمدخان شجاع الدوله وهزيمت وي رل مهمي با زيمى كند .
دراين زمينه نيز در تاریخ مشروطه مى‌خوانيم : " اين را هم گفتيم که با
همه گرفتاری در خود خيابان ، ميرها شمخان با دستهای از دليلران به يارى
آخونى شتا فته بود و تا آخر روز در آنجا دليلرانه مى‌جنگيد ! "(۳)
آتش دهد از سلاح آفت سوزت صف مى‌شكند اراده پیروزت
ا زپرتوجانت ، دلشب مى‌شكند وزبرق نگاه آفتا با فروزت
"بستاني"

درواقع ميتوان گفت که اين جوان رشيد ، نبوغ نظامي داشته
چنانچه در اغلب موارد طرحهای رزمی وی توسط سالارملی و دیگر رهبران
مردم تبريز به مرحله اجرا در می‌آمد . پس از شکستهای متواتی عین -
الدوله واستعفای وی از فرمان نفرمائي آذربایجان ، مجدداً زسوی محمد -
علي شاه به همان سمت منصوب مى‌گردد و در انتظار رسيدن قواي امدادي از
۱- کسروي پيشين سح ۷۵۳ و ۳ سکسروي - پيشين سح ۸۶۹ و ۷۸۶

تهران، به با سمنج پس می‌نشیند. حاج سماعیل امیرخیزی می‌نویسد: "مسلمان بودن عیناً لدوله دربا سمنج، دوفرسخی تبریز برای تبریزیان محظور است زیادی داشت، و مردم تبریز از این جهت سخت نگران بودند و همیشه در پی چاره‌جوئی بودندتا آن که روزی میرهاشم خان به با قرخان می‌گوید در کنج خانه نشستن و دست روی دست گذاشت، امروز به درد نمی‌خورد، با یدکاری کردکه عین الدوله از با سمنج برود، پس از مشاوره چنین صلاح دانستندکه با استراخان هم در این با راه مشورتی بنمایند، در صورت موافقت ایشان، شبی به با سمنج حمله ببرده کار را یکسره کنند". این عملیات در یکی از شب‌های سرد زمستان به مرحله اجراء می‌آید ولی اشتباه یکی از مجاھدان محله خیابان بهمنا محسن دهله‌ی سبب می‌شود که این شبیخون با موفقیت به پایان نرسد. و به همین علت نیز آن شب را شب حسن دهله‌ی مینامند.

کاردانی و درایت قهرمان داستان ماسب گردیده بودکه منزل وی کانون رهبری و محل واقع و فتق امور نهضت قرار گیرد. علاوه‌بر این که محل رجوع مردم تبریز و رزمندگان مبارز این شهر بود مرکز ملاقات‌ها و گفتگوهای دیپلماتیک ما بین آزادیخواهان و مستبدین نیز بود. از جمله شهداء اسلام شهید می‌نویسد: "روز شنبه ۱۱ شعبان ۱۳۲۶ از جانب حضرت ولا، جمعی به جانب ملت فرستاده شده از آن جمله بود منتصراً - لدوله و معاون الایاله ... بعد از صرف ناها در خانه آقا میرهاشم خباز هئیت حکومت را به سرباز رچه‌خیابان و سایراً مکننه غارت شده آتش گرفته می‌برند".

این را دمردغیور، آخوس رجا ن درره جانان فدا می‌کند و در عنفوان جوانی با نوشیدن شربت شهادت به ابدیت می‌پیوندد. کسوی درباره چگونگی شهادت وی می‌نویسد:

"روز جهار شنبه یکم اردیبهشت ۱۳۲۸ شمسی به هنگامی که سراسر شهر را خاموشی فراگرفته و هیچ گونه تکان و آزاری در میان نیز نمی‌بود او برای سرکشی به سنگرساری داغ می‌رود و در آنجا هنگامی که ۱ یستاده بوده از سنگ دولتیان گلوله‌ای می‌اندازند و آن از گونه راستش خورده از پیشتر سربیرون می‌آید و مرد دلیر همانجا افتاده، جان می‌سپارد.

این آگاهی چون به شهر رسید، از مردم خوش برخاست و همچون ر- امیرخیزی پیشین حق ۲۹۰- برای اطلاع بیشتر در این زمینه ر. ک به کتاب با فرخان سالار ملی به همین قلم ۳ بنصرت الله. فتحی مجموعه آثار رقلمی‌شا دروان شهداء اسلام شهید تبریزی- ص ۱۱

روزی که حسین خا ن با غبا ن کشته شده بود همگی بهم برآ مددند، مجا هدا ن خیا با ن، دسته دسته به ساریدا غ شتا فتند تا جنازه را بیا ورند. سختی اینجا می بود که چگونه آگاهی را به خاندان وکسان او برسانند. این گفته از حاج محمد جعفر خامنه‌ای است که من به خانه میرهاشم خان شتافتم و با پدرش دیدا رکرده گفت: میرهاشم خان زخم بودا شته، آقا میر جعفر خود را نموده پاسخ داد اگر کشته نشده با کنیست. دراین میان چون تن خون آلوه آن جوان را از کوه پائین آورده، به نزدیکی رسانیده بودند و از بیرون آوازشیون و گریه برخاست، آقا میر جعفر چگونگی را فهمیده، چنان بیتاب گردید که خویشن داری نتوانست و بی خود و بی هوش برش مین افتاد. ما در ش بی هوشانه سنگی را بردا شده بر سر خود کوفت، چنان که مانگما ن کردیم، سرش را از هم پاشید. پس کوچکش میرا حمدنا م، تفنگ را زیر جانه گذا رده، می کوشید خود را بکشد نگذا رند. اینست نمونه‌ای از آن داده آن خاندان، این جنازه را نیز با شکوه بسیاری به خاک سپردند.^(۱)

حاج اسما عیل امیر خیزی نیز می نویسد: "آن روز در محله خیابان عموماً و در میان خانوارها شخصاً محشری بود که شرح آن از قوه تحریر بیرون است، همین قدر می توان گفت که در عزای وی مدت‌ها دوستانش اشک می ریختند و جامه می دریدند و خانوارها ش در سوگ و عزا به سر می برذند"^(۲) پیکر پاک این جوان آزادی خواه را در گورستان قاسم خان (محل فعلی دبیرستان طالقانی) به خاک می سپارند.

حمدی سید نقوی (حا مد) در مجموعه کئنون در دیا زما در ش تبریز در با ره این فرزند قهرمان شش سوال می کند و اوهم چنین جواب می دهد:

آقا میرهاشم دلیم نه اولوب دلیل با شیما کول الله دلیل^(۳)
دعوا گونلرین بیرشوم گونونده، او و غلومودا گولله له دلیل
پس از تسلط دژ خیم معروف، صمدخان شجاع الدوله بر تبریز، پدرا غ دیده این شهید راه آزادی مورد آزارها قرار می گیرد. کسری می نویسد: "یکی دو ساعت پس از نیمروز، صمدخان به شهر رسید، برای سبی نشسته و شمشیری از دوش آویخته، هنگامی که از خیابان می گذشت سالدار و قزاق خانه با قرخان سالار را تاراج کرده، با دوش های پربار، دسته دسته' ز آنجا بیرون می آمدند، نیز در همان هنگام میر جعفر پدر پیرش شا دروان میرهاشم خان را با دسته دیگری گرفتار کرده، سالدار و قزاق به میان گر-

۱- کسری حبیشین ص ۲۹۰۰ میر خیزی - پیشین - ص ۴۵۵ - حمید نقوی)
حا مد) کونول در دی، مجله وارلیق، شماره ۱۲۵ - ۱۱ آسال ۱۳۶۰

فته به با غ شما ل می برندن^(۱)"

(۲)

سپس مبلغ دده هزا رتومان از آن پیر مردگرفته و آزادش می کنند.

همسر میرهاشم خان خانم آغا نا مداشتہ که در خود ادامه سال ۱۳۱۸^(۳) شمسی در گذشته است. از صاحب ترجمه سه پسر بوده یادگار مانده بود که هر سه بعد از کسوت افسری ارتضی در آمدند. پسر بزرگش میرحسین‌هاشمی که داماد سالار ملی بود، با درجه سرتیپی با زنشتہ شده و در اردیبهشت سال ۱۳۵۸. ش فوت می‌کند. دومین پسرش میرعلی اکبرخان تا درجه سروانی در ارتضی خدمت کرده و در سنین جوانی دیده از جهان بر بسته است. سومین پسر این خانواده، سرگرد بایزنشتہ میراحدوهاشمی بود که در سال ۱۳۶۴^(۴) شمسی دارفانی را وداع گفت. مرحوم سرتیپ میرحسین‌هاشمی در سال ۱۳۵۴^(۵) شمسی همت به خرج داد و پیکر پاک با قرخان سالار ملی را از روستای بیشمان قصر شیرین به گورستان طوبائیه تبریز منتقل کرد و در آنجا مقبره آبرومندی برایش ساخت. هم اکنون علاوه بر خود سالار و دخترش ربا به خانم، سرتیپ‌هاشمی، سرگرد میراحدوهاشمی، خانم آغا ما در شان و آقا میر محمدخان‌هاشمی برادر میرهاشم خان که او هم از مجاہدان دلیر محله خیا بان بود و در ۲ آذرماه سال ۱۳۲۹^(۶) شمسی در گذشته استه درا بن آرام‌گاه، رخ در نقا ب خاک کشیده‌اند، روانشان شادویادشان گرا می‌باشد.

سرتیپ میرهاشمی پنج سال پس از شهادت پدر بزرگوارش هنگام تولد پسر بزرگش، نوزاد را به نام نا می‌پدرش، میرهاشم نا مگذا ریکرد و آن پسرگه‌هم‌کنون خاطره میرهاشم بزرگ را زنده نگهداشته است به نام دکتر میرهاشمی از استادان باسابقه دانشکده پزشکی تبریز و از ویش‌سفیدان محترم جامعه پزشکی موطن عزیزمان تبریز می‌باشد.

۱- کسری - تاریخ هیجده ساله آذربایجان - ص ۳۲۳

۲- ادوارد براون - نامه‌های از تبریز - ص ۱۶۸

اختصار فی «ستاره

خطاب به استاد سخن نظامی گنجوی

مشنوی

ابر مرد تاریخ چرخ کهن
مهین اوستاد حقیقت پسند
که بوسید دست قیزیل ارسلان
نمایان کن آن چهره تا باک
سخن گفتن چون منی کی رواست
کنی همچو نقاش صورت گری
خداآوند شهر و خداوند پند
من آمین کنم تا شود مستجاب
بیانی بیاییم ذ گنبد فرود
من آیم بجان گر تو آثی بتن
که باشد مرا شعرت آموز کار
نویسم ذ سوز درون نامه را
بهر بیت شعرت کنم جان نثار
که بد خواه او را من خصم جان
جهان تا بود نام تو زنده است
به عزم سخن، گفتن آغاز کرد
شود جون نگینی در انگشتی
بسی شور بسرپاکند در جهان
به نقطه آورد اوستادان شهر
بیادش چو پروانهها گرد شمع
جهانی سخن را به بیتی نهفت
که دنیای عرفان نهفته در آن
که خوش داده داد سخن مو به مو
بخوان بروانش هزاران درود
ز فرهاد بر بیستون ماند راز
بر قند با نا مرادی بخاک
که از هفت پیکر بسر افسر است
که آورده از دوره باستان
که ما راست از طبع تو یادگار
سخن آئینه است و سخن گوی مهر
« چو ایران نباشد تن من مباد »

تو ای بلبل خوش نوای سخن
نظامی به گویندگی ارجمند
توئی شاعر پاک و روش روان
در این انجمن سر برآور فخاک
به بزمی که صد مرغ دستانسر است
نظامی به ملک سخن گستری
چه خوش گفتی ای ڈاصل ارجمند
دعای تو بر هرچه آرد شتاب
درودم رسنی رسانم درود
مرا زنده پندار چون خویشن
بخواهم ذ درگاه پسورد گار
به مهرت گرفتم بکف خامه را
 بشاگردیت میکنم افخار
ذ ایران سرایم به طبع روان
دل ما به مهرت چو آنده است
نه هر کس به گفتن دهان باز کرد
مناع سخن را بود مشتری
به نیروی گفتار و طبع روان
به ایران کشاند ادبیان دهر
کنون دوستاران اوجمله جمع
چو در بحر اندیشه گوهر بسفت
مرا هست آسایش جسم و جان
تو گویی جهانی است در مفراد
چو او مخزن عشق و اسرار بود
ز شیرین خسرو سخن شد دراز
ز مجنون و لیلی که با عشق پاک
سخن تاج بر فرق دانشور است
شرفناهه آن نامه راستان
به اقباله نامه کنیم افخار
سخن گو؛ ستاره، سخن چون سپهر
من آن سرافراز ایران نژاد

توجه :

- ۱—اداره مجله در چاک و اصلاح و حذف مقالات وارد مختار است.
 - ۲—مقالات وارد هر گز برگشت داده نمیشود.
 - ۳—هر گونه مسئولیت مقالات تیکه‌بنا اهضای نویسنده‌گانشان در مجله چاپ نموده باشد به خود نویسنده‌گان است و چاپ آنها از اما دلیل تایید اداره مجله نیست.
- وارلیق

اطلاعیه

از مشترکین محترم مجله که حق آبونمان سال ۱۳۷۰ را انپرداخته اند خواهشمند است
مبلغ ۲۵۰۰ ریال حق آبونمان یکساله را به آدرس : بانک ملی ایران شعبه داریوش خیابان
بهار حساب شماره ۲۶۴۵ دکتر جواد هیئت واریز و فتو کپی قبض آنرا به آدرس مجله اار
ذمایند قادر ارسال مجله رفته‌ای پیدا نشود.

وارلیق

VARLIQ

PERSIAN AND TURKISH
JOURNAL

13-th. Year No. 81-2

1991 July Aug Sept.

Add : 151 , Nord Felestin Ave

Dr. Javad Heyet

Tehran - Iran

وارلیق

مجله فرهنگی ، ادبی ، هنری

به زبانهای فارسی و ترکی

صاحب امتیاز و مدیر مسئول :

دکتر جواد هیئت

تهران: خیابان فلسطین شمالی پلاک ۱۵۱
عصرهای زوج تلفن : ۰۶۶۴۶۶

سازمان چاپ خواجه ، خیابان فردوسی جنوبی ، کوچه خندان شماره ۱۴

